

เนตรนารี

เล่ม ๑

ศิลปกรรม

พิมพ์

๒๐ ส.ค.

Handwritten text in Devanagari script, likely a title or heading, rendered in a reddish-brown ink.

ที่ ๒๐/๒๒

กรมราชเลขาณการในพระองค์

ด้วย

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๖๒

แจ้งความมายัง นางดาหวีฉะกิจ เป็นภรรยา กับ พร้อม สำเนาของ

ตามหนังสือของนี้ คือ เรื่อง การขออนุญาต

นางเจ้าพระบรมราชินี ว่าขอขานถึงสิ่งที่มีนามว่าสิ่งหนึ่งชื่อ

นารี โดยผู้ทำพระคัมภีร์และสิ่งอื่นนี้ ความทราบฝ่าละอองพระบาท

แล้ว ทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ราชเลขาณการ

หนังสือถึงท่านนี้ จะให้ท่านมีอำนาจและอำนาจ

อันหนึ่งชื่อสำหรับภรรยา และไปบอกแก่ พระราชทานพร ขอให้

อนันตวิชัยเป็นต้นจนกว่าจะสำเร็จความ

พระบรมราชโองการ

ราชเลขาณการในพระองค์

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี

สารบัญ

ห้องบูชา	“ จวงจันทน์ ”	หน้า ๓
ห้องรับแขก	“ สุภาพสตรี ”	๕
ห้องอ่านหนังสือ	คณะ	๗
บ้านจากัด	“ ราพรรณ ”	๙
ห้องแต่งตัว	“ เมรณ ”	๑๑
วิชัยประดิษฐ์ ดอกไม้	“ กัณธ ”	๑๓
วิชัยประดิษฐ์ เครื่องใช้ เบ็ดเตล็ด	“ เทพนิมิต ”	๑๕
ห้องถ่ายภาพ	“ เมรณ ”	๑๗
รอยโคในดง	“ ชวนแข่งรถ ”	๑๙
กัมมัญญ	“ นก ”	๒๑
ศาลาตามหรรณ	“ นมรณ ”	๒๓
ห้องรับประทาน	“ ดาวธรรณ ”	๒๕
วงเวียน	“ กุหลาบขาว ”	๒๗
ห้องกล	“ คณกัม ”	๒๙
ตัดสายใจ	“ ศรัทธา ”	๓๑
ห้องเด็ก ๆ	“ ทองประศรี ”	๓๓
ห้องประชุม	“ ยอนทรวง ”	๓๕
เรื่องทไมร์ จักจบ	“ ทองเท ”	๓๗
ห้องฉันทนา	“ เมรณ ”	๓๙
ห้องกระจายเสียง	คณะ	๔๑
ห้องหัวเราะ	“ เมรณ ”	๔๓
ห้องทนาย	“ พราหมณ์ ”	๔๕
ห้องบรรณธิการ	บรรณาธิการ	๔๗

ระเบียบการหนังสือพิมพ์ "เนตรนารี"

"เนตรนารี" เป็นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ของสตรี ออกเดือนละ ๒ ครั้ง
 ขึ้นในวันที่ ๑ กับวันที่ ๑๕ ของเดือน

พร้อม เจ้าเรีประสงค์	เป็น	บรรณาธิการ
นางสาวช่อเชื่อง ชันวารขร	,,	เจ้าของ
นางสาวพยอม ชันวารขร	,,	ผู้จัดการ
นายเจ็กชวน ชันวารขร ห้างต. เจ็กชวน	,,	ผู้พิมพ์

สำนักงาน ห้างต.เจ็กชวน โทรศัพท ๕๖๐ บางลำภู พระนคร
 พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ ชั่วแซ ถนนพระสุเมรุ บางลำภู พระนคร

<u>อัตราค่าบำรุง</u>	พระนครและธนบุรี	๓ ปี ๒๔ เดือน	เป็นเงิน ๕.๐๐ บาท
	ตั้งโดยทางไปรษณีย์ (ในจังหวัด)	,,	๖.๕๐
	ต่างจังหวัด ตั้งในทางไปรษณีย์ ขรรพลา	,,	๗.๐๐
	ต่างจังหวัด ตั้งโดยอากาศไปรษณีย์	,,	๗.๕๐

ค่าบำรุง โปรดส่งตรงหน้าพร้อมทั้งค่าส่งด้วย ใบเสร็จรับเงิน
 ที่ถูกต้อง เป็นลายเซ็นนามของผู้พิมพ์

<u>อัตราค่าแจ้งความ</u>	เต็มปกหลังนอก	๒๕ บาท	ต่อ ๓ เดือน
	เต็มปกหลังใน	๒๐ บาท	,,
	เต็มหน้ากระดาษดี	๒๐ ,,	,,
	ครึ่งหน้ากระดาษดี	๑๕ ,,	,,
	เต็มหน้าขรรพลา	๑๕ ,,	,,
	ครึ่งหน้าขรรพลา	๑๐ ,,	,,

นอกจากนี้ยังมีคดตรงกับผู้จัดการเป็นพิเศษ

หนังสือฉบับใหม่

โดย

‘จวงจันทน’

๑ แม้ตายใน
ตายเป็นเลิศ
อย่าหลับไหล
มีรู้น
ตั้งแต่เกิด
มีอยู่ ๕ ทราบ
ความเป็นทาส
จะเลือกตาย
ผู้รักไทย
หญิงที่เสาะ
ในแหล่งไทย
เช่นท้าวเทพ
แม่ในวง
กับงาช้าง
คือพระสุ-
ธิดาเจ้า

ความเป็นไทย
อยู่ในแหล่ง
อยู่ในความ
พินทุ
มณีนีมี
ดับจิต
ความเป็นไทย
อยู่ใน
สืบทอด
สงวนไทย
เลือกอ้าง
สตรี
ราชินี
ชาวไทย
วิโยไทย
แทนไท้

จงตายเกิด
แห่งไทยนั้น
เป็นทาสอัน
สันทักกาย
เสรีภาพ
ชีวิตสลาย
อยู่ใกล้กราย
แหล่งไหนดี
ใช้ชายฉะเพาะ
ได้คงที่
ตัวอย่างมี
ศรีสุตา
วีระกษัตริย์
ไม่น้อยหน้า
เทอดไทยมา
เพื่อไทยเรา

ภาพยนตร์

ชั้นแรกของไทย = นางสาวสุวรรณ
(ที่ชาวอเมริกันพากันตื่นตื่น)

กลิ่น ยังหอมตลอดจนใจอยู่กระทั่งทุก
วัน และยังจะหอมกว่าเมื่อใช้แล้ว นาน
ความหอมเป็นสิ่งซึ่งหนุ่มสาวปรารถนา ฝ่าย
น้ำหอมสาวสุวรรณไปเป็นของขวัญให้รัก
เพิ่มความรักกันให้หวาน หอมสดชื่น มี
โร !

ยอคิด น้ำหอม นางสาวสุวรรณ
ราคาขวดละ ๓.๒๕ บาท แต่กลิ่น
หอมสูงกว่าราคามากมายนัก

๔๕
ทราวน

น้ำหอม

นางสาว

สุวรรณ

ราคา

ขวดละ

๓.๐๐ บาท

ร้าน ต.เง็กชวน

หน้าโรงหนัง บางลำภู พระนคร

ห้วง รบแพท

สิ่งที่เลือกไม่ได้

เมื่อเราพูดถึงประเทศที่เจริญเรา
หมายถึงความเจริญของพลประเทศนั้น
ด้วย ประเทศเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตจิตใจ
พลของประเทศ คือตัวชีวิตจิตใจ ที่กระ
ต้างประเทศ พลุอย่างกลดางๆ คือไป
มีพลประเทศดี หมายถึงความว่าประเทศของเรา
เราดี เติบโตเราจะพูดถึงพลของประเทศ
เทศสยาม - และเกาะอย่างนี้
- สตรี!

มองกันในปัจจุบัน - ในสายตาที่เห็น
กันเห็นๆ ไม่ซ่อนเร้นคบคั่ง สยามเวลา
น้อยในระหว่างโลกภิวัตน์วัน เท้าประ-
เทศอื่นได้รับ พาณิชยกรรมทางไปอย่าง
ระทดระทวย ชุกฉาหะกรรมอันแรง
กตกรรม ก็เป็นภาพที่ทุกพล ไม่สมประ

กอบร. ส่งมาเผยแพร่เป็นตรุษ สักราชอยู่
เวลานี้คือ การเมือง.

ถ้าไม่เกิด การเมือง พัดรุธของ
เรา ถ้าไม่เกิดในทางถาวรเพื่อประเทศ
ชาติอันเป็นศรี ถ้าไปอย่างหมดหวัง
หมดลงกลางหลัง แต่ที่ว่า ปลัดการเมือง
ของเราจะก้าวไปด้วยกัน เราจะต้อง
ไม่มีห่วงบ่วงโย สติกำลัง, เกียรติศักดิ์
เป็นของชาติคำสอนมหากษัตริย์ แต่ดวง
ใจของเราเป็นของบ้าน - เป็นของแม่, เมีย
และลูก.

ในนามของผู้หญิง, ในขณะเป็นแม่
มีลูกไว้ในวงแขน - ขณะเป็นเมีย, มีผัว
อยู่ในหัวใจ ถ้าเชื่อว่า ผู้หญิงทำอะไร
ไม่ได้ รอดรับเราเกิด และดำรงพา

ว่า ผู้หญิงจะเป็นได้ก็แค่แม่และเมียที่ดี
ผู้หญิงของเราได้รับการศึกษาสูงจน
นั้นจะเป็นเครื่องเตือนใจบรรดา แม่และเมีย
ในอนาคตนั้นจะเป็นที่วางใจ ของท่านต่อไป
ในการรณานาต การอบรม และ ขรรณ
จริยา แต่ทุกอย่างนั้นจะต้องถูกฟอกกรด
ไปจากศีลธรรม.

หนุ่มมณุษย์ มีขอบเขตต์ ของกิจ
กรรม - มีประเพณีและความนิยม ถ้าจะ
ว่าศีลธรรมของสตรีมีอะไรที่มหัศจรรย์เป็น
ขอบเขตต์ - ถึงนั้นคือความดีใจในหัวใจ.
นักศึกษาสตรีของเรา ขอให้อาเป็น
ผู้รอบคอบในการศึกษา หากจะมีคน
พร้องก็เห็นจะ เป็นด้วย สติ ของผู้ เข้าวิน
หาความรอบคอบ การรักเพื่อนและ

เพื่อน เพื่อกัน ขอบ ให้ เป็น ของ
ข้าพเจ้าเกิด .

การดมาคม เป็นสิ่งที่ทำให้บรรพของ
เฉติยฉลาด ให้ กิริยาเกรงขาม แต่ทว่า
ดังจริงใช้ ความ เฉติย ฉลาด นั้น เป็น สิ่ง
นิรภัยอย่างวิเศษของท่าน ไม่ใช่เสียตาม
สมัย ไม่ใช่รองเท้านั่ง หรือ รทกเกม
และริมฝีปาก ที่ เป็น เพื่อน ท่าน ในการ
ดมาคม แต่สติและความเข้าใจ ของท่าน
เท่านั้น .

ผู้หญิงทุกคน พร้องที่จะเป็น แม่!
และ เมีย! ไม่ใช่เป็นแค่เพียงเพื่อนกัน!
และทุกสิ่งที่เราเป็น, เราต้องรับผิดชอบ
ไม่ผิดแต่เราเลือกจะเป็นอะไร ตามชอบ
ใจอะไรฐานะ

“สุภาพสตรี”

เมื่อเจ้าจำปาถ่อเรือไปหาเจ้าจำปี นั้นเขา อะไรไปบ้าง
จะไปหาทำใน เชื้ออินทรทูต จะมาแต่ให้ท่านฟังด้วยสำนวนวัน ๆ ในนคร
นารีเด่น - พร้องกับ - แม่พระของ ขสวขเวเสถียร ซึ่งจตปากกาตงให้เป็นเส้น
อนุภาพของความดี ในท้องเรื่อง - และ - เรื่องที่ผู้หญิงไม่ค่อยชอบใจของ พราน
บุรุษ เขาให้ชื่อว่า “ชู” แต่ “ชู” จะเผ็ดร้อนหวานเย็นอย่างไหนแน่ ท่านจะ
ไม่รู้ถ้าท่านไม่อ่าน - กับ - ‘แก้ว ภาณุจนา’ พารักกับตลกมาด้วยกันในเรื่องเดียว
ของเรา - จง - จำ เรื่องสำคัญ ของนครนารีเด่น ได้

ข้อหา

ผิดข้อ

เรื่องทำการส่งพัสดุ

การรับฝาก

ไปรษณีย์

เก็บเงินในพระราชอาณาเขต

กรมไปรษณีย์ โทรเลขได้เปลี่ยนแปลง

ส่งพัสดุไปรษณีย์เก็บเงินเป็นระเบียบ

ใหม่ไว้บังคับ แต่วันที่ ๑ สิงหาคม

พ.ศ. ๒๔๗๐ เพื่อรื้อกุมให้แน่นอนยิ่งขึ้น

พัสดุเก็บเงินเรียกโดยย่อ ๆ ว่า พ.ก.ง.

หรือในภาษาอังกฤษ C.O.D.

ที่ทำการไปรษณีย์ต่าง ๆ ซึ่งทำการ

รับฝากพัสดุไปรษณีย์ ต้องจำหน้าถึง

ทำการไปรษณีย์ ที่เปิดรับทำการ

นัดเท่านั้น.

ผู้ฝากจะกำหนดเงิน ที่เก็บจากผู้รับ

สำหรับ พัสดุไปรษณีย์ข้อ ๆ หนึ่ง ได้เพียง

๓๐๐ บาทเป็นอย่างสูง.

ผู้ฝากต้องกรอกแบบ "ป.พ." ๒ ฉบับ

สำหรับพัสดุทุก ๆ ข้อ แบบ "ป.พ. ๑"

มีจำนวนเท่าทำการไปรษณีย์ข้อ ๆ ไม่

มากกว่าฉบับละ ๑ ดังรายชื่อ ค้างแจ้งจำนวน

เงินที่ขอเก็บจากผู้รับไว้บนห่อข้างบน

หน้าเป็นตัวเลขและอักษร ด้วยตัวพิมพ์

อย่างชัดเจน ห้ามการแก้ไข

ของแจ้งนาม ตามดัด อยู่ อย่างละเอียด

ไว้บนห่อพร้อมกับเขียนคำสั่งไว้บนห่อ

ในแบบ "ป.พ." สำหรับเจ้าหน้าที่จะ

ปฏิบัติ เมื่อจ่ายพัสดุนั้น ๆ ให้แก่ผู้รับ

ไม่ได้ คำสั่งประเภทนี้มีอยู่ ๕ อย่างด้วย

ดังนี้ -

๑) ให้ส่งห่อพัสดุนั้น เมื่อจ่ายให้

แก่ผู้รับไม่ได้หรือ

๒) ไม่ต้องส่งคืน ให้ถือว่าละทิ้ง

พัสดุ

๓) จ่ายให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ณะตำบล การ โดยแจ้งประเภทพัสดุไปด้วย ว่า
ใดตำบลหนึ่งต่อไป หรือ เป็นพัสดุเก็บเงิน ซึ่งผู้รับจะต้องนำเงิน

๔) จ่ายให้แก่ผู้ใดผู้หนึ่งณะตำบลหนึ่ง ไปชำระเป็นจำนวนเท่านั้นเท่านั้น ในเมื่อ
ต่อไป โดยไม่ต้องเก็บเงิน หรือ ไปขอรับพัสดุนั้น

๕) เมื่อจ่ายไม่ได้ ให้แจ้งให้ผู้ฝาก เมื่อผู้ฝากได้รับขนานคดี ซึ่งผู้รับ
ทราบเสียก่อน พักส่งมาให้ รอให้นำนานคดีไปขอ

ค่าธรรมเนียม คิดเช่นเดียวกับพัสดุ รับเงินณะที่ทำการจ่ายขนานคดี ซึ่งปรากฏ
ไปรษณีย์บรรณมา มณฑลเทศาภิบาลของ บนใบขนานคดีพร้อมด้วยแบบ "ป.พ."
เพิ่มค่าธรรมเนียมฝากส่งอีกห่อละ ๕ สต. กับผู้โดยคดียื่น

ค่าธรรมเนียม เก็บเงินคิดในอัตรา ๕ สต. เมื่อเจ้าหน้าจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝาก ๆ จะ
คือจำนวนเงิน ทุก ๆ ๕ บาท หรือเศษ ต้องลงนามรับเงินในแบบ "ป.พ." และ
ของ ๕ บาท ใบขนานคดีเสียค่าดำเนินการฉบับละ ๕ สตางค์

การจ่ายพัสดุเก็บเงิน

(ก) ในจังหวัดพระนคร จำหน่ายถึง
ผู้รับในจังหวัดพระนครด้วยกัน ที่ทำการ
ไปรษณีย์ โทรเลขกลางบางรัก จะจัด
ให้ไปรษณีย์บุรุษนำจ่ายและ เก็บเงินจาก
ผู้รับ

(ข) ณะที่ทำการหัวเมือง ที่ทำการ
ปลายทางได้รับพัสดุไว้ถูกต้องแล้ว ก็
แจ้งความ รอให้ผู้รับ มารับพัสดุนั้น ณ ที่

ท่านต้องการไหม ?

เรื่องรักเกมคด ของ "แก้วกาญจนา"

เรื่อง ๕ " พราหมณ์"

เรื่อง แม่พระ " ยศยิ่งยงเสถียร"

เรื่อง "เมื่อเจ้าจำปาออเรือไปหาเจ้าจำ"

ของ เรืออินทรทูต

ทั้ง ๕ เรื่องรวมอยู่ในนครนารณ์

ประธาน นางเอก คณะละครนครบรรเทือง

อำนาจจิตต์

37W3504

แม้ ในเรื่อง "วิพวณ" จะได้นำชื่อในชนบทขึ้นสู่ภายนอก แต่ไม่มีความจำเป็นอะไรอันพิเศษ
ที่เรื่องต่างๆ จะตั้งชื่อเป็นเรื่องราวอันสมบูรณ์ไป เพราะเรื่อง "วิพวณ" แสดงการของผีที่ผู้ใดกล่าว
ให้ท่านรับอันจะลือลือว่า น. หวังนั้นจะลือลือมีผลหลายโดยเต็มเรียบขึ้น หากอันมาแต่ในเนื้อเรื่องลือลือ
ของตนเอง

[illegible]

ทุก ๆ คนโดยกัน จำเริญเรื่อง ชู้สาว
เล่นเรื่อง หึงสาพยาบาท ของชายหนุ่ม
เพราะปรารถนาจะถอนหน้า จะเกิด กรรมมา
กรรมร้ายนั้นกรรมดี ดับได้หาใช่ ผู้ตาย
ได้ผู้กลับคืนดีกันเสีย กับหญิงสาว คนหนึ่ง
ในทางอื่น โดยได้ ใช้เงินเป็นเครื่อง
หว่านล้อมคืนหน้าใจมากมาย ชายหนุ่ม

[illegible]

คนที่ต้องการฟังผลที่ดี ของคุณ ก็
ให้เธอเข้ามาช่วยเขียนจนแน่นคำอ อ้วน
มาก เต็มไปด้วย ความสมบูรณ์แบบ เธอจะ
เข้าใจ เมื่อเขียนอย่างนี้ ไม่รีบ รวด
เร็วกว่าแบบนาง ผิดเนื้อหา เก้าหน้าคือน

ไปสร้างรูปไว้ อ่อนหวานทุกส่วนดี ได้ยิน
เสียงพิมพ์ ได้ยินเสียงกระซิบ แค่นั้น
เป็นเชิงวิพากษ์แทนจำเลยทั้งนั้น อนิจจา -
- ชายหนุ่มที่น่าสงสาร

ใกล้ เวลาเข้ามาทุกที ทุก ๆ คนเต็ม
ไปด้วยความอึดอัดใจ กระดืบกระด้าง
และคันคั่ง แต่ชายหนุ่ม นักโทษคนนั้น
คงวางอารมณ์เป็นปกติ ไม่มีดีหน้าทุกข์
ร้อน ทนายจำเลย ก็มองพูดปลอบใจ -

“แต่ไม่มีใครเห็นจำเลยตอบ

จนกระทั่งเวลาอันดำกึ่ง -
เมื่อ พยานชาวอเมริกันลงถู่ ๆ
คนกลืนหายใจ นักโทษอื่น ๆ ระวัง
เคารพไม่มีท่าทาง คันคั่ง ไม่มีทรวง
สะทกสะท้าน ตลอดเวลาที่โจทก์ เป็น
ฝ่ายอุทธรณ์แถลงข้อกล่าวจนจบปากคำ นัก
โทษเริ่มมีริมฝีปาก เมื่อส่งด้วยคำพิพาก
ษาซึ่งหันไปทางจำเลย

“จำเลยอยู่ที่ไหน เมื่อเวลา ๒ น.
วันเกิดเหตุ - - วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์

ดูเหมือนนักโทษจะใช้ เวลาสำหรับคิด
มากกว่าตอบ ผู้ฟังถอนหายใจเมื่อได้

ยินคำถามเป็นครั้งที่สอง

“จำเลยได้ยินไหม? ศาลถามว่า
เวลาเกิดเหตุบ้าง ๒ โมงก่อนรุ่ง วัน
๑๕ กุมภาพันธ์ จำเลยอยู่ที่ไหน?”

คราวนี้ได้ยินเสียง ตอบ ทื่อ ๆ กัน ชัด
เจนว่า

“กระผมทราบไม่ได้”

“แต่จำเลยต้องทราบ ว่าตัวเองอยู่ที่
ไหน? นอกจากจำเลยจะ ปฏิเสธ - -”

“ขอรับ กระผมปฏิเสธ”

ได้ยินเสียงพิมพ์ในระหว่างคนฟัง ค่อย
จากนั้นคำตัก คั่นสืบปาก คำพระยาน โจทก์
พระยาน ๓ คนดำบด คัดแล้ว ให้การว่า
ได้เห็นชายหนุ่มอยู่ใน บริเวณที่เกิดเหตุ
เวลาประมาณ ๒ น. วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์
แต่เมื่อทนาย จำเลยอุทธรณ์ ชักปากคำพระ
ยานเหล่านั้น ต่างคนต่างให้การว่า ไม่
สามารถได้เห็นและจำตัวจำเลย เวลานั้นได้
ชัด ส่วนพระยาน ปากอื่น ๆ ให้การว่า
จำเลยของกลางที่ พบอยู่ ใกล้ศพ ผู้ตาย
ได้ว่าเป็นของจำเลย - - ซึ่งจำเลยเองก็
หาได้ ปฏิเสธ ในชั้นนี้ ไม่ แต่เมื่อให้

ชำนาญในการตรวจรอยพิมพ์มือ ซึ่งเด
เห็นติดอยู่ข้างบนตาม ฮาธุร นั้นเล่า ผู้
ชำนาญ กล่าวว่ รอยพิมพ์มือ นั้นลบ
เลือนเต็มทั้งอันนั้น ขู่ว่าจะเป็นรอยมือ
ของจำเลยไม่ได้

ทันใดนั้นผู้ พังบางคนลุกขึ้น ทอด
สายตาตรงไปทิศอกพระยานจำเลย หญิง
สาวรูปร่างหมดจดงดงาม อายุราว ๒๕ ปี
เคียวเทวณผู้ พังบางคนทันทันจับกอดุมตรงไป
หน้าบดดงก

—๒๒—

ไม่มีใครได้คิดแต่แรกว่ ธรรมดา
ถ้าตัวด้วยบริสุทธิคุณของ เช่น นมา เป็นพระ
ยานฝ่ายจำเลย จึงมีเสียง โสภณซึ่งคน
อยู่ บางระวางผู้ ทดง โจมพิง คำ พักษา
พอกทั้งสมเพชเวทนาทุกขวิธเน แทน จำเลย
กับ หัวใจ ว่าหน้ มรูปงาม จะมี โอกาสขึ้น
กั้หลุดพ้นวิธนีหาไปนั้นคง

เมื่อพระบิณฑพระยาน “นางสาวประ
คัม สุทธิศิริวรรณ” ผู้ พังกลัน หายใจทั่ว
กัน ค้าดถึงคนถาม

“เมื่อ เวลาเกิดเหตุ เวลา ๒ นาฬิกา

ก่อนเที่ยงของวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พะยาน
อยู่ที่ไหน ?”

“ฉันอยู่ในบ้าน ในห้อง ของฉัน
เจ้าคะ” หล่อนตอบค่อย ๆ เคี้ยวฟัน

“ในวันเวลาเกิดเหตุคุณ พะยาน
เห็นจำเลย ?”

“เจ้าคะ”

“จำเลยอยู่ที่ไหน เมื่อพระยาน
เห็น ?”

“จำเลยอยู่ในห้องของฉันเจ้าคะ จำ
เลยมาหาฉันเมื่อ ประมาณ ๔ ชั่วโมงก่อน

พระยานให้ การว่ จำเลยไปห้อง
พระยานเวลา ๔ ชั่วโมงก่อนวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์
และยังคงอยู่ ที่ ห้องพระยานจน กระทั่งเวลา
๒ พ. เชนนหรือ ?”

“จนกระทั่งย่ำรุ่ง ๒ นาฬิกาเจ้าคะ”
หล่อนตอบชัดถ้อยชัดคำยิ่งขึ้นไปอีก

ขณะนั้น ทุก ๆ คนเต็ม ไปด้วย ความตื่น
เต้น ต่างคนก็ต่างพิจารณาหญิงสาวรูป
ร่างแบบบางซึ่งเป็นพระยานฝ่ายจำเลยอย่าง
ละเอียดถี่ถ้วน ไม่มีใครคิดว่ หล่อนจะ

อมฤตยาณชัย

แม่บ้านทุกท่านควรมีอมฤตยาณชัย
ไว้ประจำบ้านสำหรับใช้ ในเวลา
เหตุเช่น ปวดศีรษะ ปวดขัดตามข้อ,
ปวดบั้นเอว, ปวดเส้นประสาท,
ข้อแข็งตึง, บาดแผล, เกล็ดขรุขระ,
ถูกไฟ, ปวดฟัน, ไซ, หัวใจ, ไข้
อมฤตยาณชัยทำให้หายได้

ทดลองใช้แล้วจะเห็นคุณ
มีาทนอยู่ทั่วไป

ห้างอาคชาธารีฟ

เพนเฮย่นต์เค็ม เตียว

๓๖๘-๓๗๐ สยามแยก พระนคร

ซื้อสินค้าไทย

อุดหนุนไทย

ห้างสินค้าไทย

ขายสินค้าไทยต่างๆ ซึ่งทำโดยฝีมือคนไทย เช่น เครื่องทอง,
เครื่องถม, เครื่องเงิน, ผ้าม่วง, ผ้าไหม, หลายชนิด.

รับทำของรูปพรรณต่างๆ เช่น ทำด้วยทอง, ด้วยเงิน, ด้วย
นาก, ด้วยวิธลงยา, หรือวิธถมของเมืองนคร โดยช่างที่มีฝีมือปรา
ณีได้บรรจงอย่างยอดเยี่ยม และรับรองว่าเป็นของดี ราคาถูกอย่างแท้จริง

เชิญชมของ

เชิญตรา

เชิญซื้อสินค้าไทย

ที่ ห้างสินค้าไทย

ตึกกษัตริย์

พระนคร

ให้ การเช่นนั้นมันค่าด ไม่มีใครคิดว่า
หญิงสาวที่รูปร่าง หน้าตา หอม จดจระสอ
มันจะหาญให้การอย่างเด็ดเดี่ยวไม่สะทก
สั่น ทุก ๆ คนจึง โยง กัน ไปต่าง ๆ
ส่วนผู้ พากษานันต์เจ้า ขณะนั้นก็สังเกตเห็น
ว่ามีความ ประหลาดใจใน คำให้ การ ของ
พระยานปากนี้ ชย บ้าง

ทันใดนั้นนายใจทัก ลูกชั้นซักถาม
หญิงสาวหลายประเด็นด้วยกัน หล่อน
ก็ ตอบ ได้ อย่าง ฉลาด ฉาน ถูก ค้าง ทุก ครั้ง
และตลอดเวลาที่หล่อนพูด หล่อนไม่
กิริยาสะทก สั่น นอนจากขม ละม้าย
เต็มอ จึงเป็นการยากที่จะชักใช้ หล่อน
ให้ทำตามไปอย่างอื่นได้

อาศัยด้วยพระยานในชั้นคัน หตะ หลอม
ไม่มีหลักฐานเพียงพอประการหนึ่ง ชย
พิศจน์ รอย พิมพ์มือ ก็ไม่ชัดเจนจนจำกัน
ได้ประการหนึ่ง และประกอบด้วยถ้อยคำ
ให้การของพระยานสาวผู้นั้นอีกประการหนึ่ง
— ก็โดยกลายไปเป็นคดีที่น่าสงสัย — และ
การส่งสัยนั้นก็คง ชก ให้เป็น ประ โยชน์ แก่
จำเลย

ศาลจึงตัดสิน ให้ปล่อย จำเลย พันชย
หาไป!

...๓...

ประคับ ผู้พิทักษ์ธรรม หลอกผู้คน
ทั้งองค์ หล่อน อย่างพิสดาร ส่ง ชย ส่งมาพบ
เพื่อน สาว ซึ่งยืน รออยู่ ก่อนแล้วด้วยความ
รักสนใจ

“เฮ้, นพวงนั้นเขาไป โทน กันหมด
นะ บังอร?” หล่อนถาม
“ฉันเองก็ไม่รู้ แต่คิดว่าเขาคงกลับ
กันหมดแล้ว จริงไหมประคับ? เพราะ
จำเลย — — —”

“จำเลย — — — เข้าใจแล้วบังอร”
หล่อนตอบด้วยยิ้ม “เขาคงเลิกคบฉัน
หมดสินะ แล้วเธอล่ะ?”

“อ้อ ชยามีช่างพูด หนอยเอ๋ยนะ
ประคับ” หล่อนร้อง “ไม่กับฉัน
เธอ: แล้วค่อยพูดอะไรกันฉัน”

มรดกที่ภรรยาแม่ ทางนั้น... หล่อน
บอกมือให้หยุด ชยนั้นเจ้าบอกให้จับ
ตรงไปบ้านบึงศรีวัดภรรยา ค้างนั่งกันมา
ตลอดทาง จนกระทั่งเมื่อเข้าบ้าน

นั่งตงในหีบงรมแรก

“เรอกถาเหลื่อเกิน ประคัม” บัง
อรพุดขึ้นก่อน “คนทักถาเสียดละซื่อ
เฉียงเพื่อบอกเปลี่ยนชีวิตของบุคคลเช่นนั้น
ยอมเป็นทาสแปลกใจอยู่ อยากว่าทาง
อื่นนะไม่มีหรือ?”

“ฉันคงทำเช่นนั้น บังอร” หล่อน
ตอบ “ไม่เช่นนั้นราชทัณฑ์คนนั้นจะให้
มีทางรอดได้เลย”

“ลูกของประคัม เติมน้ำใจดูว่า
เธอจะรู้จักกับราชทัณฑ์คนนั้นได้หรือไม่
น เธอได้พบเขาคง?”

“ข้ามครึ่งเท่านั้น บังอร”

“อ้อ ไม่เข้าใจ” หลิง อ้ายร้อง
“เพียงข้าม ครึ่ง -- ถ้าฉันจะแต่งงาน
กับเขา ฉันก็คงประหลาดใจมาก”

“ลูกแล้ว เพราะว่าเขาเป็น คนมี
ครอบครัว -- แต่งงานแล้ว”

“ฉันแปลกใจว่า ทำไมเขาจะ
ปฏิเสธไม่ยอมให้การอะไร เสียทั้งหมด?
เขารู้มากจนหรือว่า เธอจะให้การเช่น
นั้นกับเขา?”

“อ้อ -- แปล่า” หล่อน สิ้นศีรษะ
ปฏิเสธ “เราแทบจะไม่ยอม ให้ฉัน
ลูกขึ้นพูด เบิกพระยานให้เขา หากแต่
ทนายจำเลยโต กระ ขี้บ ห้าม ปราบเราไว้
จึงไม่มีการอะไร”

“ฉันยังไม่อยาก จะรัก ตาม อะไรเธอ
มากมาย ประคัม บางทีเธอจะต้องการ
พักผ่อนหัวใจ นอนเล่น อยู่ ในห้องนี้
ก่อนก็ได้ ฉันจะออกไปประเดี๋ยว”

อีก ๔๐ นาทีให้หลัง บังอร ศีรษะกษณา
ข้างเข้ามาในห้อง สักพักหนึ่งข้าง ต้นเค้น
แถมหัว ในมือถือ สมุดเล่มเล็กๆ มา
ด้วยเล่มหนึ่ง

“ประคัม” หล่อนร้อง พยายาม
ระงับความคันเค้น “ฉันไปค้นดูสมุด
ประจำวันละ --”

“อะไร บังอร?”
“ฉันพบบรรทัดรายวัน ที่ฉันจดลงไว้
วันที่ ๓๔ - ๓๕ กุมภาพันธ์ เธอหนีมาข้าง
อยู่ ที่บ้านฉันตลอดเวลา”

“ลูกแล้ว บังอร”
“ถ้าเช่นนั้น -- ?”

“น่ะ บังอร ถ้ารักฉัน โปรดเผ่า
บันทกแผ่นนงเดี่ยก็เกิดคือนานเดี่ยวน”

บังอรย่นลงเด ครนแล้วบรรจงฝึก
กระต่ายชนนค้อยๆ ห้องสาวทั้งสอง
คางย่นจึงตเปิดไฟจากเทียนไรท์ลูกกลม
ใหม่ เศษ กระ ต่ายชนน จม ตระเขียด เปน
ถ่านถ้ำ

“ถ้าเช่นนั้น เธอให้การแก่ทั้งต้นท
บนศาล” บังอร ร้อง เมื่อ ร ักตัว
ชนกชน และพูดต่อไปว่า

“เราไม่ได้ มาหาเธอ แต่ทุกคนก็
บนศาล แม่ กระทงนเองก็เชื่อว่าเธอพูด
โดยความสัตย์จริงทั้งนั้น”

“ฉันพมใจเหลือเกิน บังอร”

“อ้อ ประคิบอย่าเข้าใจฉันผิดไป
ให้มากดังนี้”

“เปล่า ฉันหมายความว่า ฉันพมใจเหลือ

เกินที่เงินตราได้ เนบเนียน หดอกคน
ทั้งหมคกันนโต แม่กระทงเธอเอง บังอร”

“แต่ — — แต่ — — ทำไม — — ทำไม
ประคิบทำเช่นนั้นเล่า? ไ้ — — เพื่อนรัก
— — เกียรติยศของเธอ — —”

ไม่ตอบ บังอรดัง เกล็ด เห็นนัยน์ตา
คูนขึ้นน้ำ

“— — เกียรติยศ” หล่อน พมพ่า

แล้วเค้น หวอเวระ ชอกมาเบาๆ “ฉัน

ยังมีเกียรติยศ อะไร เหลือ อยู่ อีก หรือ?

ความตายของ พระยานิตกรอย่าง เดียดเท่า

นั้นหรือกระ ที่ จะ ทดแทน เกียรติยศ ของฉัน

ได้ บังอร ฉันยอม แลกทุก ๆ สิ่ง เพื่

ความตายของคน ๆ น และเรื่องนถนยัง

จะต้องยอมไรรายหนึ่ง มคณนชอกมากนั้ก”

จบ

อ่าน

“แม่เมียรัก”

ของ
ทัศนัย

ใน “เนตรนารี” เล่ม ๓

เพราะเจ้าของได้ เขียนอย่างทีลอคหัวใจออกมาวาง

ด้านวนหรรหราเปนพิเศษ

แบบ ตกไม้

ของเร่มัก

ทั้งไทยและ

ต่างประเทศ

มีพร้อม

แบบ ตกไม้

ดะเปเชอ

โครเชต์

Special Crochet Ideas

8D.

8D.

แบบ ตกไม้

ดะเปเชอ

โครเชต์

แบบด. รัศมี

แบบฝรั่ง

แบบฝรั่ง

ด. ชื่น

แบบฝรั่ง

1st Series

Don't waste your time

204 Designs

เล่มละ ๖๐ สต. กับของส่งรัศมีชุดละ ๓-๖ บาท ดต ๕/.

เริ่ม

กลัด

แบบแบบตกไม้
ด้วยอย่างทั้ง ๒ ชนิด

ดั่ง - เริ่ม

กรัง

เวด

เริ่มนามโรงเรียนแต่เริ่มที่ระดับมัธยม

หีบ เครื่องเย็บ ฯลฯ มีพร้อมราคาถูกลง

จินดาเมณี

๓๐๐ บางรัก - พระนคร โทรศัทพ์ ๕๖๘

บุปผาหงส์

ของ

“แมง”

หัวหิน

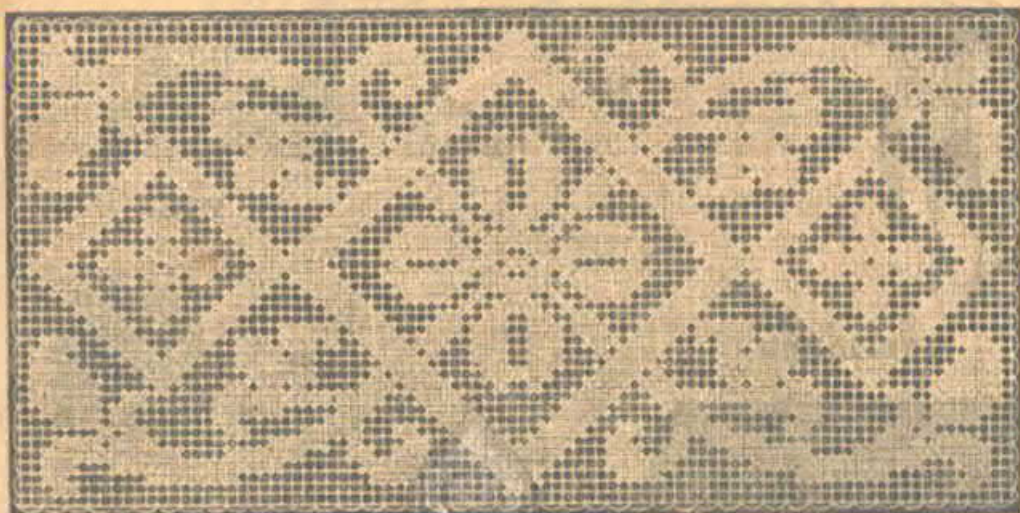
เสื่อเวลาเย็น

คราวฤดูร้อน ข หักหินในฉันทะ
เคียน ควรได้เสื้อแบบนี้ สำหรับเดิน
เล่นชายหาด

แฟร้งฟองคอกแขนปก เอวตาชอบ
ยาวกรัดไว้ด้วยแพรชนิดเคียว กนเขมต่าง
เริ่มวัด ชอบเดินเดินริมด้วยเชมดศรี
อกแบบใหม่ทัดดั่งหรับเคียนถึงหาญ.

ตัวโน้ใช้แพรมันหนาดีอ่อน ตัวนอก
แพรบางดีแก่กว่าเด็กน้อย อกคัตตามรูป
แขนยาวหรือสั้น ดุคแต่งชอบ

แบบถัก

เหมาะสำหรับ

ผ้าปูโต๊ะ

เด็ก ๆ วาด

กัน แก้วหรือ

ไฟฟ้าข้างเคียง

สำหรับ

อ่านหนังสือ

แบบเลาะ

วิธีประดิษฐ์ดอกไม้

โดย 'ศิริมณี'

มาลัยกุหลาบล้วน

เครื่องใช้ กุหลาบมอญ ใบเคย
ก้าน หนา ปล้อง เข็มร้อย ขนาดกลาง
เป็นต้นตอ ค้ายกุ่ม

วิธีร้อย ร้อยกุหลาบ ด้าน พวงพวง
พันกลีบเล็ก ๕ ไร่ กลีบใหญ่ ร้อยหลาย
เข็มจนยาวพอคล้องการเข้าพวง พักไว้

ขึ้นใช้ กัดปลอก กุหลาบร้อย เป็น พวงมา
ลัยชกเดียว ยาวประมาณ ๔ นิ้ว พัก
หยุด ทำไว้หกดอก แล้วรูดจากเข็มมา
เข้าดอกให้แน่น พักไว้

ใช้เข็มเย็บผ้าขนาดใหญ่ ร้อยเพชร
ดอกกุหลาบ ลอดเข้าไปกลีบดอกให้
แน่นเหมือนเพชร รูด ดอกจิ้งหรีด หกดอก

เข็มติดไว้ใบ เคย ให้เป็น เส้นเล็ก ๆ
ด้านเป็นตะกรุดพืชมร ทำไว้ ให้ มาก ๆ
แล้วติดก้านหนา ปล้อง ยาว ประมาณ ครึ่ง
นิ้ว พัก ร้อยทำด้วยคันกับตะ กรุดใบเคย

ให้ สันขาวเหลื่อมกันเป็นชายตรงทั้งหกดอก
เสร็จแล้วเข้าพวง ผูกติดกับ พวงมาลัย
สีน้ำตาล ให้หอม

ใช้ รีมขึ้นสี่กลีบ ขนาดกว้าง ๕ นิ้ว พัก
ผูกตรงหัวคอก ห้อยชายพวงงานเป็นเส้น

มาลัยสดับดี

เครื่องใช้ กุหลาบมอญ พุท
ธชาติ เข็มร้อยขนาดกลาง เป็นต้นตอ
ค้ายกุ่ม

วิธีร้อย ร้อยกุหลาบขนาด ๔ นิ้ว พัก
พุทธชาติขนาด ๔ นิ้ว พัก ร้อยอย่าง เดียว ๔
เข็มแล้วรูดเข้าพวงติดกับเส้นเป็นตอ

ขึ้นใช้ กัดปลอก กุหลาบมอญเป็นต้นตอ

ดอก พุทธชาติติดใหญ่ร้อย ช้อน กลีบ
กันเป็นคัน ๑๐ ดอก ใช้ พุทธชาติติด
เล็กร้อยเป็นสาย เข้าพวงเป็นพวงแรก
ผูกริมนี่เดียวกับกุหลาบ เป็นเส้น

วิธีประดิษฐ์เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด

ยาต้ม เอมโม เนีย

เครื่องใช้ ผง เอมโม เนียคาโบ
เน็ค ๑ ปอนด์ หัวน้ำมันเบอร์ กรัสมัค
ออนต์ หัวน้ำมันดาเวนเดอร์ ๑ ออนต์
น้ำหอมกลิ่นแรง ๆ ๑ ออนต์

วิธีทำ ผงเอมโม เนียคาโบเน็ค ๑
โถรงบดให้ละเอียด หัวน้ำมันเบอร์
กรัสมัคกับหัวน้ำมันดาเวนเดอร์ประสมกัน
แล้วหยดลงไปโถรง บดไป หยดไป
จนหมดหัวน้ำมัน ๑ ออนต์ แล้วหยดน้ำ
หอมตามที่หลัง ผสมจนเข้ากันแล้ว
กรอกลงขวดเล็กๆ จุกขวดให้แน่นไว้ด้วย
เป็นยาแก้ลมวิงเวียน ถ้าเก็บไว้นานกลิ่น
กลายไป เติมน้ำหอมเล็กน้อยจะกลับ
ได้กลิ่นเดิม

ยาไล่ยุงหมอกชนิดง่าย

เครื่องใช้ ไม้ก๊อกขรรคนา วาดลิน
บริดจ์ หัวน้ำมันกุหลาบหรือกลิ่นอื่น
ดัดใจจะชอบ

วิธีทำ ไม้ก๊อกเผาไฟให้ไหมจนเป็น
ถ่านดำ แล้วแฉ่งให้ละเอียดประมาณ ๑
ช้อนโต๊ะ วาดลินราว ๕ ออนต์ รวม ใน
ภาชนะสะอาด ถอนตัวออกแล้วจุ่มเข้า
กัน แล้วได้น้ำหอมที่ระเหยกลิ่นดีก็ ๑๐ กว่า
หยดแล้วให้เข้ากันอีก เสร็จแล้วตัก
ใส่ผ้าป่านขาวบีบ รัดเอา แล้วรม ละเอียด
ใส่ขวดหรือบรรจุไว้ ใช้ไล่ยุงทุกวัน เป็น
ยาขับไล่ยุงหมอกได้ดีเป็นยา มีสรรพ
คุณช่วยให้ผมยาวเร็ว และกลิ่นผมเป็น
มัน ผมดำอยู่ แล้วก็จะช่วยให้เป็นเงา
อ่อนนุ่ม

“เทพบรรทม”

ห้องสุขภาพ

ของ “แม่เล่อน”

ศึกษาภาพศึกษา ที่จากฉบับที่ ๑

ทำที่ ๒

ท่าเตรียม นอนหงายบนพื้น เทียบ
เท้าตรงและชิดกัน แขนทั้งสองข้างยื่น
ขึ้นไปเหนือศีรษะ

โน้มข้อศอกปลายเท้าแล้ว ให้ระบายลม
หายใจออกทางปาก ระงับอย่าให้ร่าง
โย ในขณะเมื่อท่านโน้ม ลำตัวลง

ท่าเคลื่อนไหว ให้ผู้ดัดลมหายใจเข้า
ทางจมูกให้เต็มที่พร้อมยกข้อมือและตัว
ตัวขึ้น โน้มไปข้างหน้าจนปลายหัวมือ
ปลายเท้า (ศอกภาพประกอบ) เมื่อปลาย

เมื่อจะทำกลับมาในท่าเตรียม ให้ผู้
ดัดลมหายใจเข้าอีกครั้งหนึ่งแล้วค่อยๆ เอน
ลงจนต้องแตะพื้น
การบริหาร ท่าน ผดุง กัดาม เนอ

บริเวณท้องที่ตึก ที่ระเคียงอยู่ระหว่าง
เขนคตอเวลา รือสำคัญ ถ้าท่านไม่
กนคตอปฏิบัตินี้เลย คตอระเคียงเมื่อ
เวลาท่านยกเขนและดำตัวใหม่ไปข้างหน้า
ในชั้นแรก ขาของท่าน จะยกขึ้นเหนือพื้น
และดำตัวจะเขนเฉียงไปข้าง โคข้างหนึ่ง.

การ เคลื่อน ไหว ของท่าที่กล่าวนี้ มัน
คล้าย กับ ว่าเป็นการเคลื่อน ไหว ของเขน
และ เขน ที่ หุ่น รือ คตอถึง ขา หนึ่ง กับ
ที่หนึ่ง

ถ้าท่านจะพยายามทำ ในท่า เดียวกัน
นี้ แต่ให้มือ หาย และ ลง อยู่ ใต้พื้น
จะทำให้ ง่าย รืออีก ข้างของเขนควร
ในหน้า ๆ ทำดังนี้ ถ้าแม่ว่าท่านจะ

บทที่ ๒

ท่าที่ ๑

การ ออก ก้าวถึงกาย ดำ หัว
บทนี้ เป็นการ ออก ก้าวถึง ส่วน
บริเวณท้องเป็นการช่วยและบั้ง
กนได้ เลื่อนได้เป็นอย่างดี

นอนหงายบนพื้น เท้าชิดกัน.
มือทั้งสองข้างวางบน พื้นและกด
ได้ให้มั่นคง ไหล่ก็เท้าทั้งสอง

ขึ้นพร้อม กัน และ ให้ สูดลม หายใจ เข้า
เมื่อหย่อนเท้าช้า ๆ กดกับ เต็มให้
ระบายลม หายใจออกจน เท้าชิด พื้น

ยกเท้าขึ้นจน ปลายเท้าจรด พื้น เท้าชิด
หรือเกือบ ๆ จะถึง ก็ดี. เป็น การช่วย
บริหารอวัยวะภายในด้วย.

ต่อไปนี้เป็นกายบริหารหญิง-ท่าจากฉบับที่ ๑

ท่าที่ ๒

ใจออก ให้สูดลมหายใจเข้าแล้วขึ้น

เท้าขวาออกค้อย ๆ

โน้มลงช้า ๆ จน

ปลายเท้าจรดพื้นเหนือ

ศีรษะ คุกภาพประ

กอบ เมื่อออกเท้า

ขวากลับมาในท่าเดิม

ให้ระบายลมหายใจ

นอนหงายบนพื้นทาบเท้า มือให้ประ
ด้านใจ เบื้องหลังศีรษะ แล้วให้ยกเท้าขึ้น
สองข้างจนหัวไหล่ถึง และให้ปลายเท้าจรด
เหนือศีรษะ ปฏิบัติเช่นเคยกับท่าข้างต้น
เมื่อเวลาเอาเท้ากลับมาในท่าเดิมให้
ระบายลมหายใจออกช้า ๆ

ออกเท้าซ้ายมายัง
ต้นก้นจนเมื่อย

ท่าที่ ๓

นอนหงายบนพื้นทาบเท้า

กับประด้านมือใจ เบื้องหลังศีรษะ ใน
ทันที ให้สูดลมหายใจเข้า และยกเท้า
ทั้งสองข้างจนกระทั่งไหล่ถึง หัวไหล่ถึง เมื่อ
ถึงได้รูปมูมตากแล้ว ให้ระบายลมหายใจ

ออกทางหนึ่ง นอนหงายบนพื้นในท่า
แรก และยกเท้าจนได้มูมตาก ให้พัก
เท้าขวาและซ้ายทำสลับกันให้เร็วจนเมื่อย
ในเวลาที่สลับเท้ากันนั้น ให้หายใจ

อย่างธรรมดา ผดุงกตัมเนื้อทอง, ส
ข้าง, ตะโพก และคันธา ข้างแก และ
นึ่งกันโรคทั้งผดุงด้วยเป็นอย่างดี.

ท่าที่ ๔

ท่าบริหารกายท่านเรียกว่าท่า “ดะ-
พาน” เป็นการยาก แต่ผู้ที่ยังไม่เคย
บริหารในครั้งแรก ถ้าบริหารท่านเป็น
ประโยชน์มากการระทดถึงถึง โยโย
ระบบ เวลาคอนต้นเนื้อดามธาให้ รยวณ
น้อยลง การที่จะบริหารกายท่า
“ดะพาน” นี้ ให้ยืนหันหลังจาก
ฝาประมา ผดุงรัง แล้วเหยียดหน้าเข
หลังแล้วเหยียดมือทั้งสองลงแตะฝ่า คอข

เตรียมเดือนลง มาท่าดะ นอยาน มอ ทั้งสอง

ถึงพัน คงภาพประกอบ ถ้าใน ครั้งแรก
ท่านยังทำไม่ถึงพันก็ไม่เป็นไร เพราะ
ท่านจะรู้ ดัดปอด กระดูกและ กล้ามเนื้อต้น
หลัง ให้ หยุคและ กอดม มาทำเต็ม เตี่ย
พยายามทำทุก ๆ วันจนกว่าจะได้ ในรูปท่า
“ดะพาน”

ถ้าท่านเห็นว่าในท่าข้างบนนี้ยาก ให้
ท่านต้องบริหารคือท่าหนึ่งก็ได้ คือ นอน
หงายเหยียดเท้าตรงบนพื้น แล้ว โห้งข
ขาของท่านเข้ามาจน ถึงเท้า ชิดกับ ก้นและค
งายและคว่ำมือให้ขึ้นมาแตะต้นข แล้ว
ให้ถ่างมือและเท้าขึ้นพื้นขึ้น และคงจะได้
รูปเหมือนดังภาพประกอบ ในครั้งแรก
ไม่คงจะเรียงเท่า คือเมื่อท่านทำจนธา
บรรลุแล้ว จึงคิดเปลี่ยน แปลงท่าเขาเอง

ภายหลัง เมื่อท่าน ทำดังอยู่
ในท่า “ดะพาน” ให้ดัด
เท้าขวาขึ้นให้สูง ตามแต่จะได
ท่าดัดม ท่าซ้ายบ้าง ถ้าท่าน
รู้ดัดท่า “ดะพาน” ของท่าน
มาคงได้แล้ว ลองให้คน ขึ้นไป
ยืน เท้าของ ท่านอีกคนหนึ่ง
ก็ได้ แต่คว่าน้ำหนักของคนๆ
นั้นน้อยกว่า หรือเสมอกับท่าน

—ยังมตอ—

รอยไถโนเสาร์

อ้วน แล สวัสดิ์

แถม

เราพบกันเพื่อเล่าว่า สัตว์ไถโนเสาร์
อันเป็นสัตว์จำพวกดinosaur นั้น เกิดก่อน

สมัยมนุษย์เห็นของดาวดาว มนุษย์มีได้พบปะสัตว์

ร้ายเหล่านี้ แต่ก่อนเป็นพวกจิ้งหรีด ไถโนเสาร์มี
จิ้งหรีดไหม้ มนุษย์ก่อนจะหากระดูกในสมัยใด หุ่น
นักไถในเชิงโบราณคดี คงจะเล่าเรื่องที่ถูกปลุกประ-
หลาดคนนำสนใจเรื่องนี้อย่างยิ่งๆ

เมื่อ คริสต์ศักราช ๑๘๗๗ ปีระ-
มาณ ๕๕ ปีล่วงมาแล้ว ในขณะนั้นยัง
เจริญดี แล ไถโนเสาร์ยังมีไถเป็นมหาเศรษฐี
พ่อค้าหน้ามนั้น นายไถโนเสาร์ไถเป็นนักค้น
ไรศคดียิ่งคนหนึ่งที่เคย ทานดู นรชน
รวบรวม รูปและภาพ สัตว์ต่าง ๆ นานา ซึ่ง
เป็นไปในทางโบราณคดีกับชาติวงศ์วิทยา
อันเป็นมาแต่ชาว จีน เตียน มากที่สุด ใน
ครั้งนั้น, นายไถโนเสาร์จะระดมภาพที่ติด
ด้วยหินซึ่งได้มาจากป่าดึก แห่ง ภูเขาวิไล
นาที่หุบผาฮั่วจะคู่ป่าญี่ได้มากมาย จัดถุ
ประหลาดเหล่านี้ แม้จะเป็นเวลาเพิ่นนาน

มาจนถึง ค.ศ. ๑๘๗๕ ศักราชได้ ๕๐ ปี

แต่ยังไม่ตาม แก่น้ำทั้ง ห้า ค่อยไป จาก
ความคำนึงถึงภัย ของท่าน มหาเศรษฐี น้า
หมื่นของของ ส.ร. อเมริกาคนหนึ่งไม่ จด

ปรารภนาของท่าน อยู่ก็ถาวร สืบประวัติด
ภาเหน็ดของไถโนเสาร์ (Dinosaur)
และหลุดการอันเกี่ยวแก่ชาติวงศ์วิทยานั้น

นายชาวมอง ทับบาร์ด ผู้บันทึกการ
สืบค้นหาความจริงจากไถโนเสาร์ สัตว์
มหัศจรรย์ของโลกครั้งนี้ ได้พบหน้าที่ให้เป็น
ประธาน ของถาวร ค้นคว้า จากท่านไถโนเสาร์
และก็ได้บันทึกเรื่องราวไว้ดังต่อไปนี้

เราออก จากถอยยังเขยติสโดย รถไฟ

สายต้นคาเฟ — เชื้อโตวาร้องตอนเช้าวัน
ที่ ๒๓ ตุลาคม ๑๙๒๕ เมื่อถึงเชื้อโตวาร
ซึ่งตั้งอยู่ริมฝากระตักคนญี่ปุ่น ตรงม
นาโคโกราโค ในอาริโธนามักเห็น
นั้นแล้ว เราต้องลงเรือข้ามฟากมาอีก
ฝั่ง ไม่ดีทางที่คิดจะยกเตียงไปของเชื้อ โต
วา จึงต้องลงเรือขึ้นฝั่งที่ต่างออกไป
อยู่ในตอนกลางคืน แลรถคนพาเราลง
ฝั่ง เราได้ส่งยาหมู ที่นั่งลงที่นั่นอีก
จำหน่าย เครื่องอุปโภคต่าง ๆ ซึ่งเรา
ขาดเองเช่น ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า ฯลฯ
กระเทียมพริกในเรือสด ๆ เครื่องอุป
โภคต่าง ๆ กัดของถาวร, บัว ฯลฯ ในร้าน
และเรือกระบอกใหญ่ ๆ ในอันที่ควรเหมาะแก่
การค้าขายหน้าเรา เราไปกิน หมู หางปลาใน
ตอนเที่ยงของวันถัดไป ถึงหมู่บ้านคูปาย
ในคืนวันนั้นเอง

" ภูมิ ประเทศ แถบนี้ มีหญิง และน้ำ
อย่างอุดมสมบูรณ์ เราจึงนับเขาเป็นที่
พำนัก ของเรา ซึ่งเราวางใน ระหว่าง ทำการ
ค้นคว้า การค้าทางอินโดจีนจากัดกัน
ญี่ปุ่นไปยังฉาใหญ่ ซึ่งอยู่ติดกับแม่น้ำ

คูปายอันเป็นสถานที่ ๆ เหมาะแก่การพำ
นักของเรา เราต่างรู้สึกเห็นดีเห็นชอบ
มาก จึงต่างคนต่างก็หาโอกาส พักผ่อน
และพักผ่อนเอง เราได้ ยืนเคียงกรัดกรัง
อย่างเกรี้ยวกราดของทุบตีซึ่งคลาดของตัว
ที่ตรงหน้ารูปปั้นพระนางชอกเทว ๒ แห่งแยก
กัน เราออกไปตามเตียงนั้นโดยเร็วด้วย
เตียงนั้นเป็นเตียงคร่ำครวญเข้าได้กับกระดาน
รอยของรอย ๆ แต่แทนที่เราจะได้พบ และ
เห็นรูปปั้น ๒ ตัวกำลังถกกัน เรา
กลับได้พบหน้าผ้าขาวรอยดัดก็เด่น แดง ๆ
อันรูปต่าง ๆ หน้าผาบางตอนซึ่งถก
๑๐ ฟุต และประมาณสัก ๒๐ ฟุตเป็น
สีดงระลอกเงาออกมาปกคลุมเรา ซึ่ง
อันจริง รอยแกะสลักเหล่านั้นเราไม่
คิดว่า จะยังให้เกิดเงาสำคัญแก่เรา เพราะ
จุดปรารถนาของเราอยู่ที่ ธนชาดอินเดียน
ซึ่งอยู่ในโกธคูปายในห้วงหา

อีกครึ่งหนึ่ง เราได้ออกเดินทางไป
ยังด้านทิศใต้ของพวกอินเดียนชาวคูปาย
ที่นั่น ได้พบได้เจ็ดลูกของสัตว์กับกรวย

ซึ่งเขาเตรียมไว้ให้เราพร้อมสรรพใน
เรื่องทุกประการ ปรากฏว่ายังมีพวก
ฮ่าจะเหลืออยู่เพียง ๓๗๐ คนเท่านั้นซึ่ง
นับเป็นอันที่เหลือจากจำนวน ๒๐,๐๐๐ คน

เมื่อคราวดำรงจัน
ครองหนิง และยังมี
เป็นการนำชนาของ
ชนเผ่าในบริเวณ
จำนวนคนเกิดนั้น
น้อยกว่าจำนวนคน
ตายเสียมิใช่น้อย,
แม้ว่าเราจะได้ไต่
ถามความเก่าแก่
ของบรรพกาลจากหัว

หน้าฮ่าระกิด หรือ

จากผู้ตั้งชายของชนฮ่าระกิด อย่างละเอียด
ละเอียดลออจนเพียงใดก็ทำไม่ได้
หาเค้าเรื่องที่เกิดขึ้นกว่าสองร้อยปีได้ไม่ จึง
เป็นการแน่นอนว่า ชาวฮ่าระกิดผู้ปกครอง
นั้นจะได้มาซึ่งรากเหง้าหลักในย่านที่กล่าว
ไม่นานไปกว่าศตวรรษที่ ๘ หรือที่ ๙ เลย
และตามความสังเกตเห็นได้ชัดว่า เขาหา

รู้พงศาวดารชาติของเขาถนัดนักไม่
เร่ร่อนเหมือนในอนาคติความรู้อันเล็ดลว
จากเพื่อนอันเดิมของเราได้ จึงทำให้
เราน่าไปพึ่งภาพสลักซึ่งเราได้พบเมื่อคราว

เป็นพระฮ่าระกิดผู้ปกครองของเขา

รณนชนมาอีกครึ่งหนึ่ง

หลังจากที่ส่งทหารรายทิวเขยื้อนตาม
ซึ่งชนเผ่าภายในโกรกนั้นตายไปมากมาย
แล้ว เราก็ได้มาอันชอบรูปภาพสลักที่ประ
ทิดาทุกจุด นายโตโนสอได้เล่าให้เราฟัง
เมื่อ ๕ ปีก่อนหน้า ภาพเหล่านี้มีดังนี้

กรรมะ เป็น อย่างไร มาบัดนี้ฉันรู้ คอยาวลพิต นอนทางลพิต นอนและถ้าเราจะ
กรรมะเหล่านักกยงคงมออยู่บริบูรณ์ สด ขยายฉันให้ใหญ่ออกไปแล้ว ภาพดังกล

ใช้และรักเรา นัก
ทำให้เรา หอระ
ล่งไปว่าฉันจะเร
ถ้าฉันมีรักอยู่ใน
ยุค ของ สักฉันหา
กายฉันเพียง จาก
การ ฉันคิดว่า ของ
เราในทรงนี้ ย่อม
เป็นการ ยั้ง กัน
กับเหตุผลเดิม ๆ ที่
ฉันมนุษย์ เกิด ขึ้น
ภาย หลัง ความ พ
นาห์ของสัตว์ ไตโน
สัตว์เดียฉัน เรา
ได้พบ ฉันมอมนุษย์
แท้ ๆ ในกลางใจ

ภาพไตโนสัตว์เล็ก ๆ พบใน ตามะปราชญ์เดิฉัน เป็นเครื่อง

เตือนว่า มนุษย์จะต้องเกิดพร้อม ๆ กับสัตว์โลกเป็น

จะมีอนาคตมอ
ภาพที่เขียน โดย
ชาวดลชาวไนท์
ซึ่ง ภาพ นั้น มี
ความยาวตลอด
ตัวลพิต และ
สูง ๓๓ ฟุต ๕ นิ้ว
ในตอนเช้าวัน
หนึ่ง คร. นูต
ไม่รักกับ ข้าพเจ้า
ได้เดินไป ตาม
เนินทรายแห่ง
หนึ่งข้าพเจ้าได้คิด
หมายวางแหกขึ้น
คาดอยู่ที่ไปเกือบ

แห่งสถานอันมรกตเห็นฉัน เราได้คิด คำว่าหน้าหน้าฉัน ถกออก ขาการหะ-
ภาพไตโนสัตว์ ไตโนหนึ่งมีขนาดสูงถึง ๓๓ ฟุต ๕ นิ้ว ข้าพเจ้าได้คิด ฉันใจยังนัก เพราะ
ฟุต ๕ นิ้ว ถ้าตัว ๕ นิ้ว ขาวาว ๓ ฟุต ๕ นิ้ว ที่ ๆ ข้าพเจ้าได้คิดนั้น ปรากฏเป็นรอย

หลาย แต่ยังมีอีกสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้เราพิศวง
เป็นอันพันในการ สืบสวนครั้งนี้ เพราะ
ได้พบอักษรโบราณแก่หนึ่ง พันธอก
รระนั้นไม่ผิด แยกไป จากอักษร ของกรีก
ในสมัยดั้งตามบรรพบุรุษ เราช่วยกันอ่าน
ด้วยอาการ กระสือกันกระสือกันดังนี้ เรา
ทำรูปจำลองใช้ หินเป็นเศียรของมอ เรา
เป็นเจ้าจำพวกหนึ่ง ซึ่ง เกรง ฤทธิเดช เรา
เราไม่หาหนทาง มีความคิดสูงส่งว่า เรา
ได้ไม่ทัน แล้วเราเป็นพระเจ้าของเราทุกคน
ไม่มีผู้ใดตั้งนัยฐานใดถูก เรา มนุษย์
ดัดกลาพเหตุนั้นมีมานานก็สืบย้อนไป เรา
ทั้งความคิดเราไม่ถูกต้องว่า เราเป็นพระเจ้า
อย่างไร ทำไมเราจึง มีอักษร วิธทาง
กรีกในโบราณกาลมาไว้ในใจกลาง ทวีป
ใหม่ ซึ่งเมื่อก่อนจะสร้างศุภานุกาเขตดอม
เป็นหลักแห่งชัย ความดีความชอบนางเจงเม
ก็หาสามารถจะอ่านออกไม่ อนึ่ง, เรา
มีหลักความยืนยันว่า อักษรทั้งนี้เป็นอักษร
รระ มีมากจนยากที่จะอ่านเลยจะถูกด้วยน้ำนม
จะดูมันขึ้นในโลกอย่างไม่ต้องสงสัย

อีกครั้งหนึ่งของกาธำรจก ด้วยระ

ยะทางซึ่งไม่ดังไปศุภานุกาเขตดอม
ทางตะวันออกนั้น เราได้พบสิ่งใหม่ ใน
บดินเราที่ยังแก่ ไรซึ่งมีนัยหากพบไม่ดกว่า
มันเป็นอะไรใหม่ สิ่งนั้นคือร่างมนุษย์ร่าง
ยักษ์ หน้าตามากังฝักเกิดยดกตัว นางจม
เป็นหินอยู่ โฉมนี้ เธอหรือว่านางจะเป็นหิน
มากก็เต็มนี้ เราไม่อาจพิสูจน์ ได้ เพราะ
มันเป็น ร่างของ มนุษย์จริง ๆ ทุกสิ่งอันดี
เราอาจยืนยันกันได้ว่า นางยักษ์ หิน
นางเป็นชาติที่ยกยด และเมื่อครั้งหนึ่ง
นางมีชีวิตจริง ๆ แต่เมื่อคราว น้ำกษ
โกลดวังใหญ่ขึ้น น้ำกษเป็นโต โกลดขึ้น
เราไปในร่างกายของมนุษย์ยักษ์พวกหนึ่งบาง
คนโดยมีอัตราเหมาะสมดี จึงทำให้ร่าง
นั้นคงอยู่ และกลายมาเป็นหินได้ ทั้ง
เราเห็นด้วยใจให้เห็นว่า ที่จริง ๆ นาง
ยักษ์นั้นเราไม่เห็นคือหรือ ลูกของนาง
ก็นอนกตัญญู และความจริงที่โกลด ๆ
ร่างนางยักษ์ เราได้พบร่างมนุษย์ที่
อ่อน ๆ นอนอยู่คนเดียว

นอกจากนี้ เรายังได้พบด้วยศุภประดุหือ
รบทดัดกลาพและเจมชัยมากมาย ซึ่ง

เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่า ณ สถานที่
นั้นจะต้องมีมนุษย์อยู่ และมนุษย์นั้นหา
ใช่มนุษย์ธรรมดาเช่น พวกเราในสมัย พง
ศาจารย์ไม่

ก็ดูรวมทงรอยเท้า อัน มาก นาน แห่ง สัตว์
เทอาน จึงเป็น หลักฐานยืนยัน ว่า สัตว์
มีเท้า ๔ ขา ได้เกิดก่อนมนุษย์ ย่อม
จะขึ้นเกิดชนพรหมกับมนุษย์เมื่อสืบด้าน

นางยักษิณีเราพบ
เป็น หิน จม อยู่ ณ
ด้านข้าง เป็นสิ่งมี
ชีวิตจิตใจในครั้ง
หนึ่งจึง นางได้คือ
มนุษย์ยักษ์จำพวก
ที่เขียนแต่สัตว์รูป
ช้าง มี ห่าน ห่าน
นอน เพราเรา
ของ นาง ดัง ๑๓ -
๑๔ ที่ภาคใต้ของ
ตัว

ภาพเขียนสีเหล่านี้ เป็นหลักฐานแสดงถึงความใหญ่โตของสัตว์ และมนุษย์ไดโนเสาร์
พม่าแดง

อนึ่ง, ถ้าหากเราได้ พบ ภาพ สัตว์ของ
สัตว์ ไดโนเสาร์, หรือ นกไดโนเสาร์, ที่ไปอยู่

มีเศษ หิน และมนุษย์จำพวกเป็นมนุษย์
ยักษ์

เปิดรายการ
ทุกวันเสาร์ เวลา ๗ โมงเช้า

ดูลูกหลาน แล้วย้อนดูตัว
ชนะเขาเล่นหัว เตะยั่วเหมือนฝัน

ข้อนี้เป็นความจริง เคยมีผู้
จับเวลาศึกษาว่า เด็กเล็ก
ตายเมื่อเล็กลงได้หรือไม่ได้ตาย
รูปไว้เลย และผลนั้นนอกจากนี้
จะได้เห็นความน่ารักของ
พวกลูกหลานฉันเท่านั้น

นี่ก็ถึงโลกสุขสันต์แล้ว
ควรหาลูกหลานมาเลี้ยงเสีย
จะได้ไม่ถูกใจทะเลหลัง ดังท่าน
เคยได้ยินกับท่านเอง หรือจะ
เที่ยวไปถ่ายก็ได้ กับน้ำที่สมก
อัด-ดัลลิ่งไม่คิดทั้งราคาของเขว
แต่ใจทำด้วยความปรารถนา ซึ่ง
ไม่เงินแต่จะได้อายุเดียว

ฝีมือแพ่ง แต่คำทั้งถูก

นางเล็งอาร์ต

ช่างถ่ายรูป ดนตรีบรรเลง

๗๗๗๗

แผนการทำ
ไฟโตไมเรอร์!

ถ้ารับเอาไม่ออก
จะค่อยๆ ให้เห็น
ราคาของเครื่อง
มือที่พอจะขาด
หลายครั้ง เช่น
เข็มกลัด ลูกกระ
ตุม อีกรัก
เด็กจะรักสิ่งไหน
เหล่านี้เป็นต้น

๗

"As you like it, I will do my talking when the right times come"

เราชมรมชมรมลอยคำร้องเรา 100
ก็ - รกตธรรณกัททโคณลง

อะไรเจ้าจะบีบคั้นหัวใจเท่าความรัก
เรารักและคิดถึงเชษฐ น้อยใจเป็นที่สุด
แต่ความ หยิ่ง และถือ ตัว เท่านั้นที่ สอนให้
เราไม่แคร์ต่อเชษฐ แล้วในส่วนของ ความ
จริงแท้ของหัวใจเจ้า? โอ๊ย, มันปวด
เจ็บเหมือนใครเขาคอย ๆ กดกดขยดตรง
หัวใจให้ เลือดไหลทะลักทะเยอเยอ ๆ แต่กระ
นั้นเชษฐก็พยายาม ยิ้มอย่าง แฝงแค้น กับตัว
เองเสมอ บางคราวเชษฐ ก็เงยหน้า

เพราะทำใน
พหุชา เธออาจจะต้องเข้าไปคนเดียว
านตลอดชีวิตก็ได้ ใครจะรู้?

ความระแวงเป็นมโนอันตรายของความ
รัก, ถ้าความรักและความหนักแน่นเป็น
ของคู่กัน เชษฐ ก็คงจะไม่เข้าใจเธอ
ผิด ๆ และอย่างเหลวไหลกเช่นนั้น ถ้า
เหตุมันเกิดขึ้นจากนางสาว พาศิกิ ย่อม
คนเป็นเมียเจ้าหลวงหนุ่มหัวนอก ซึ่งมีลูก
แล้วทั้งสองคนและเมียของ เขาก็ยังอยู่ ด้วย
หน้ายิ้มแย้มรายหน้าที่สุด พาศิกิเป็นชื่อของ
เธอที่ทุกคนรู้จัก แต่ทำไมการกระทำ
ของนางสาวพาศิกิเช่นนั้น เธอจึงว่าเชษฐ
ไม่ควรโกรธเธอ? อ้อ - ก็เพราะว่านาง
สาวพาศิกิคนแรก เป็นพาศิกิ ที่รักที่
ส่วนของ เชษฐ พาศิกิ รุกขกัณฑ์ เพราะ ฉะนั้น,

พาศัก รุทรมัทธรี จึงยังคงมีทุก ๆ สิ่งเป็น
ของ คนเอง อยู่ อย่าง ครอบงำ ยึดเหนี่ยว
เสีย ดัด เล็กน้อย ธรรมดา หัวใจที่โต คิดใจ
แล้วนามชอบให้ เขารู้ สู้รักดี ของ เธอคน
เดียว !

พาศัก ออก จะคิด ว่า น่ายใจ คือไปไม่ได้
ลอบว่า ถ้านางสาว ศิริภักดิ์ ไม่มาซื้อพ้อง
กับเธอ หรือเธอไม่ไป ซื้อพ้องกับ นาง
สาวศิริภักดิ์ เหตุการณ์ ก็คงมีเกิดขึ้น ควร
จะโทษ ท่าน ผู้ปกครอง, คืน พ้ามืดคาด
หรืออย่างไรในการที่ เธอและ พาศักเผชิญ
มีเรื่องราวมากมาย เหมือนกับเธอเห็น
เธอก็คิดว่ามันน่า จะเป็น ความผิดใน นิสัย
คนของของเด็กหญิงพาศักมากกว่า ถึงกระ
นั้นก็ควร จะอธิบายให้ แก้ววิ ๘-๘ รอบ ของ
หนู เธอ ยัง จำได้ ว่าเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕
ในวันแรกที่เด็ก หญิงพาศัก ไป เข้าโรงเรียน
ระดับชั้นน้อย หน้าห้อง เพื่อบอกครูพารณของ
เรียนนั้น เด็ก หญิงพาศัก ได้ ยืน เคียง ครู
พารณชื่อ 'พาศัก' ขึ้นครึ่งห้อง แล้ว ถอด
นารีไปบนห้องเรียน และเมื่อ ครั้น มี
รูปวางเคยและนาฬิกาขึ้นถามถึง ชื่อเสียง

ไม่ทราบว่ามีสิ่งหนึ่งดังใด เข้าตาใจ จึง
เด็กหญิงพาศักเผยอริมฝีปากกล่าวว่า "พา
ศักดิ์" นับแต่วันนั้นมาจนบัดนี้ ทุก
คนพากัน เรียก เธอว่า พาศัก รุทรมัทธรี
นี่แหละเป็นคนเหี้ยม เกิดจาก การ ชื่อ พ้อง
และยังผลร้ายให้เธอ

ไม่ ยากจะ พุดถึง เหตุพิศ คาว ต่าง ๆ
อันเกี่ยวในเรื่องราวใหม่ ซึ่งเธอปลงใจ
ว่าไฟจะ เพราะพ้อง เป็น กุญแจ แล้วที่สุด
เธอ เป็น พาศัก ใน ท่าม กว้าง เพื่อนฝูง ใน
โรงเรียนและบ้าน พาศัก เมื่ออยู่บ้าน ใน
รอบวัดใกล้ ๆ พวกเพื่อน ๆ เคยมา
หาพาศัก ตามตำบล บ้าน ที่ บอกไว้ และถูก
เกือกถีบไปเป็นหลายหน เมื่อได้รับคำ
ตอบว่า ไม่มี คนชื่อ พาศัก ในบ้าน น
เกิดว่า เพื่อนรักเพื่อนใคร คู่บัดดี้ของ
จะ ออกไปก็ ครึ่งหนึ่ง พอดีเธอออกมา
พบ คนที่บ้าน พวกพ้องพากันค่นหาเธอ
เลขาในคำตอบ ปฏิเสธ ทุกคนทราบ
ว่าเธอชื่อใหม่ และ เพราะด้วย คุณพ่อ
บอกว่า "ช่วยคิด แกะรอยคำจริง ๆ เพราะ
เปลี่ยนชื่อใหม่ใหม่ในทะเบียน" เธอจึง

ให้ จึงขอคุณแม่ให้ช่วยไปเปลี่ยนชื่อ 'พาพิศ' ลงใน ทะเบียนแทน 'พาท' ให้ด้วย ท่านทั้งสองหัวเราะ เด็ก ๆ สะอื้น เธอจะคิดถึงผู้ชาย คุณพ่อเรียกชายชื่อ จัน คัด ปาก แม่ กระทั่งเดี๋ยวนี้ คุณแม่เรียกลูกชื่อ และ เธอก็เรียกตัวเธอว่าลูกชื่อจันเคยตัว

พาพิศ ศิริภักตร์ อยู่ชั้นสูง ถิ่นเธอ ๓ ชั้น เวลานี้เธอเป็นเด็ก เด็กที่สุดในชั้น เคยโลกแตกเกรกับเพื่อนผู้ชายคนหนึ่ง พ่อของเธอชื่อ ของเธอเป็น คนฉลาดด้วย สอนหวาน นุ่มนวล ถ้าทางเป็น ผู้ใหญ่เกินอายุ เคยพบกับเธอหลายครั้ง แต่ต่อมาไม่ทราบ ว่าหายไปจากโรงเรียนเมื่อไร? กระทั่ง ๕ ปีผ่านไป เธอเรียน อยู่ชั้น มัธยม บริบูรณ์หญิง ย้ายถอยหลังลงไปอีก ๔ ปี เมื่อเธอ อยู่ห้องมัธยม ๒ อายุ ๑๒ ปี ค่อยโต พอที่จะได้ใจและจำเรื่องราว เคยวิ่ง เบียดกับเพื่อนนักเรียน ทั้งที่ รู้ตัว ว่า และ ยังคิดว่าตลอดมาทางมัธยม ๖ กระนั้นเธอก็จำได้ว่าเธอไม่พบปะหน้าตา พาพิศ ศิริภักตร์เลย

เธอเป็นเด็ก รุนแรง ตัวเล็ก ๓๔ ปี ใน พ.ศ. ๒๔๗๐ ในหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ เกือบทุกฉบับ มีรายชื่อของผู้ที่ สอบมัธยมบริบูรณ์หญิงได้ เธอเลือกเพ็นอานตะเพราะตรงกับชื่อของโรงเรียน เธอมาหยุดอยู่ ที่—

เด็กหญิงพาพิศ ศิริภักตร์ อายุ ๓๔ ปี เดือน

ได้ใจแน่นอน จนอีก เมื่อ ๒-๓ วัน คุณครูที่ได้นำข่าว มาบอกเพราะ ท่านรักเธอเป็นที่สุด เธอมาก แต่เธอไม่เข้าใจใจ ถึงแม้ ใจของใจจะขึ้นและครบ ครบถ้วนไม่ตก เธอจะ ตกได้ อย่างไรกัน ในเมื่อจะสอบได้ เธอไม่คิดจะตำราเลย สักตัวเดียว และเธอยกออกจากโรงเรียน ไปสถานที่สอบได้ เธอและพวกเพื่อนๆ ก็ยังเดินไป ด้วยกัน ของ maoelon ในเวลาเย็น เธอ ขึ้น และ ตั้งใจ ฟัง พอแล้ว ในสถานที่สอบได้แหละ ชักครึ่งหนึ่ง ที่ เธอได้พบ พาพิศ ศิริภักตร์ และคนอื่นๆ เหมือนว่าเธอ สอบ ประโยค มัธยม บริบูรณ์หญิง ด้วย

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ เธอเรียนชั้นมัธยม
กับพาพิศ แต่คนละห้อง เธอแก่กว่าเธอ
๓ ปี แต่ดูท่าทางจะเจริญวัยมากกว่าเธอ
เธอยิ่งกว่าความเป็นจริง ในปีนั้น เธอมี
โอกาสได้รวมห้องกับเขา การเรียน
ของพาพิศไม่สู้จะชอบ ในระดับสูงนัก แต่
ทางนาฏะ ศาสตร์ของเธอเป็นที่หนึ่ง เธอ
เป็นคนช่างพูด ชื่นชอบหวาน และยิ้ม
ยวน พาพิศควรจะน่ารักยิ่งกว่านั้น ถ้าเขา
ไม่ชอบบุรุษจักจนวิม ณีปากเขียว ดูไม่
ด้วยเสียเลย สำหรับผู้หญิงที่มึนหมก
เช่นนั้น พาพิศก็คิดในใจว่า ถ้าเธอเป็น
นักเรียนนอก เธอจะไม่รักและชอบ พาพิศ
ปาก แต่ตัวเธอเป็น ศิริภักดิ์ เธอจะ
ถึง บ้าเห่อเกินเธอไม่เคยเห็นคนไทย
เธอชอบกันที่ตรงวิม ณีปากเขียว แต่บางคน
พยายามกันเห่อเกินที่จะเป็นเศษของฝรั่ง
ให้ได้ แม้แต่เพียง กระหม่อม ถิ่นโอของ
เมื่องนอก ก็คิดมีได้ที่จะตอบตัวตาม
และว่า “ฉัน - ขอรรม เนียม ฝาง”
พาพิศ - นัก กระต๊อจะ เป็นลูกครึ่ง พี่
ทุก ๆ อย่าง ตั้งแต่การจับจ่ายใช้สอย

ที่จัดการเที่ยวเตร่เฮฮา ผู้ปกครองของ
เขาน่ารัก แต่เธอว่าโหดร้ายใจดำ เท่า
กับปลุกฝังความแฉะให้กับลูกๆ อย่าง
ไรก็ดี เธออดจะรักชอบผู้ปกครองของ
เธอไม่ได้ แต่คุณพ่อ คุณแม่ของเธอ ก็
ใจเหมือนน้ำ กว้างขวาง รัก และตาม
ใจลูกในสิ่งทั้งามทุกอย่าง โดยเฉพาะ
เสื้อผ้า อายุเธอ ๑๖ แล้ว ก็ยังใส่
เสื้อขาว มีรอยเย็บหลายแห่ง ฝาม่วง
มีเห็นที่คอของนั้น สำหรับนุ่งเกี้ยวงาน
หรื ๆ เธอจะเดินเข้าชุดของตัว ได้ดังคำ
คำขมขื่นละ ๑๐ ปีต่างก็ แต่เธอเรียกคำ
จริงเป็นคำจริง จึงมี ดังคำคำ ที่เธอชอบ สำหรับ
คำขมขื่น และ แยก หรือ ให้เพื่อนที่ ก่อน
ข้างอศศิ์ของเธอ

เมื่อ พาพิศพบ เรนจู และ รุ จัก กับเขา
ภายในเสื้อและผ้าชิ้นชุดเก่า ๆ ของเธอทั้ง
นั้น ชุดที่ไปโรงเรียน ชุดหนึ่ง ชุดละคอน
และชุดอื่น ๆ ไม่เคย ซัก แยก กัน เลย
เป็นอันวางใจได้ว่ามันจะไม่ตึงน้อยใจซึ่ง
กันและกันในเรื่องอศศภาพ มันรับใช้เธอ
ไม่รุ จักเห็นก็เห็นชอบ แต่ถามมันมีวิญญาณ

มันอาจจะรอ คำถามเธอก็ได้ เธอรู้เคย
ทุกเธอ ครึ่งหนึ่งเมื่อ เขา พบ เธอ เคี้ยว
เปล่า ๆ

“ทำไม จึงไม่ได้ ร้องเข้ามา เวลา
เคี้ยวหน ?”

พาพิศชายมีดวงตาดำตอบว่า “ฉัน
ไม่ชอบได้” แต่ความจริงที่ฉันชอบ
จะรู้ เธอหรือว่าเป็นเพราะเธอไม่มีของเก่า
ได้เลยสักคู่เดียว จากฉันนั้นเธอรับว่า
กับคุณแม่ให้ ซื้อของเก่าและ กระทั่งเวลา
กับท่าน และด้วยเหตุผล ที่คุณแม่แจ้ง
หลายประการ ท่านก็สนใจความ ที่
ต้องดูภาพของ พาพิศ ศรัทธาว่า เรา
ตรงกันข้ามกับเธอทุกอย่าง เงินเดือนที่
เจ้าคุณพ่อให้ หมดไปต้องไปกับบู้ห์ ถ้า
หรับตนเอง และสำหรับเพื่อนสนิทอีก ๒-๓
คน หรือว่าใครบางคนเป็นแม่เลี้ยงของใน
ถูกคุณ บอนบอถึงถึงกันงานของเธอ

ระหว่างเรียนเธอนึกถึงเธอรู้หน่อยเหลือ
เกิน แต่ก็เพราะระหว่างนั้นเธอเพิ่งเริ่ม
รู้จัก และเริ่มมีมิตรภาพ เธอ ไม่ได้
เอาใจใส่ และรู้สึกผิดไปกล่าวหาคนอื่น ๆ

อย่างไรเลย และเธอเชื่อว่าเธอรู้ ก็คง
เหมือนเธอ ในชีวิตวัยเรียน พาพิศไม่เคย
ใจรักด้วยโรมานส์ หัวใจของเธอคง
บริสุทธิ์ผุดผ่องเหมือนหัวใจ ของ เด็กน้อย
เพื่อนฝูงทุกคนรู้จักเธอดีในชั้น เพราะ
เธอตั้งใจได้ ว่าตามธรรมชาติเด็กหญิงสาว
ที่มี รักกับใครเขา ใจใส่ในเสื้อผ้าและการ
แต่งเนื้อแต่งตัวฉีกปกติ แต่พาพิศไม่มี
แนว จะ เริ่ม เป็นคน ช่วง แต่ง ตัว กับเขา
และก็เพราะทุกคนรักใจและเข้าใจ ถึงความ
จริงที่ฉัน คงนึกถึงแม่จะมีการหยอกกล้อ
กับน้องชายโตโตโตบ้าง ก็ไม่สู้จะกล้า
ฉันนึก เลยทำให้รักจะ เกยตัวก็อด
กันไม่ได้ มันเป็น แต่เพียง การ ชื่นชม
หรับหัวเราะ เพราะทุกคนคือ ว่าความ
จริงก็คือความจริง ฉะนั้นถ้าฉันไหนพาพิศ
ซื้อข้าววันประทานต้องจานหรือซื้อทั้งข้าว
และถ้วยเคียงวันประทาน ไม่ก็ขนม
ของถ้อย เป็นต้องถูกเพื่อนพ้องล้อว่า

“กินเผื่อ ชิมวันหรือ ?”

พาพิศไม่เคยยอมเสียเปรียบใคร แล้ว
เธอจะต้องหวนตอบเธอไปด้วย ถ้าฉัน มนอม

หรือเข้า เป็นแนวฉาย พริ้ว ชัยุ่หัวใจ
ของเพลงฟ้าเจ้า

“เธอเจ้า, พ้า, มองกาของ ไปเสีย
ไหน หรือว่าเป็นคนกินน้อย ชะรามเดียว
สองคนพอ?”

ถ้าเธอ หน้าเจ้าผิด ไปจาก ธรรมดา
ที่เคยยิ้มแย้ม แจ่มใส และ หน้าเป็น คดอด
เวตา ระวังมันก็จะคอยถามว่า “คิด
ถึงชิมวันหรือคะ คุณพิศ เห็นหน้าจ่อย?”

เธอ หัวเราะ เมื่อวัน พุดเย้า และพบ
ดวงตาน้ำเงินของเธอ แล้ว ยิ้มบอก
ไปว่า “ทีไหน จะเหมือนคุณวันเจ้าหรือ
พบกันทุกวัน ๆ จึงยอมอยู่เสมอ”

บางทีอยู่ ๆ ก็ถูกหยอกว่า “เมื่อ
คืนนี้ ฉันพบพิศไปตุน้ำกับ ใครไม่รู้ เห็น
ถ้าจะเป็น ชิมวันหรือ ใจห่อ?” ส-
รางค์ ชอบพูด ระวังจะ ทำหน้าคนพร้อม
กับยิ้มย่นว่า “โอ๊ะ, มีหน้าเจ้า จึงไม่
บอกเธอ เมื่อคืนนั้นว่า หนึ่งต้นกุ่ม เข้ามาก็
เงยกริบ ไม่กล้าคุย กลัวใครเขาจะ
จับผิดเมื่อคืนนี้”

แล้วเธอจะตอบเธอไปว่า “อะไร, ไร เคยจนก็ยังคงมีความรู้สัก อย่าง

สร้างดี ทำเป็นไก่จำชิมวัน ของเธอแท้ ๆ
ไม่ได้ ก็เป็นด้วย”

สวาทพิชังนั่งทำรอยยิ้ม ตรง แก้มไม่
หยุดหย่อน คมมือนำชามไว้มองดูมัน
กะทงค้มมอ ก็มท่าทกน คอเสียงเสาะ ๆ
ช้า ๆ พร้อม ๆ กันเป็นจิ้ง หอระ ๆ แล้วจึง
จะวิ่งวิ่งอย่างธรรมดา ทุกคนในห้อง
อาหารมองมาทางมันเป็นสายตาเดียว ทำที่
แปลกใจในความสนุกสนานเฮฮา และ
รอยใจในเกมส์มออย่าง คดก หนัก ใหม่
เยิ้มกอดคอกันของพวกเธอ ยิ้ม ในแวง
การของคนเหล่านี้บอกอาการอย่างแจ่มชัด
พิศก็มอเข้ามาไปยังโต๊ะของศิริภทรี พบ

ค้อนอย่างคมคายและหวานใน ใบหน้ายิ้ม
ยิ้มมาให้ จมเสียงฮ่าจะถูก โขย ด้วยคำ
แหลมของเจ็ดนิ้ว และทรงงามค่อท้าย—

นักถ่วงวัย เรือน แล้วก็ ชื่นระ โหย ใจ
มันสนุกสนานเหมือนอยู่ สวรรค์ ชิมฟ้า แม้
เธอจะเก่งกาจเพียงไร ก็ยังเป็นรองใน
ความ เก่งกาจของศิริภทรี เธอเคยมี
ความรู้อย่างกว้างขวางเธอเมื่อ เป็น เด็กอย่าง
เคยจนก็ยังคงมีความรู้สัก อย่าง

บิวตี้ชาลูน

โอกาสของท่านผู้ภาพสตรีที่
ยังไม่รู้จัก บิวตี้ชาลูน เริญ
มารู้จัก เสียแต่เดี๋ยวนี้ โดย
เราได้อวดราคาพิเศษ เป็นพิเศษ
จนถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคมนี้ ก็คือ
จำกัดเวลาเท่านั้น เรตฟรีให้ด้วย
ครึ่งและแถมให้ด้วย

ท่านคิดค้นเพื่อความสวยงาม
ถึงท่านไม่ยอมแลกให้ผม รุ่งโรจน์
แดง และแห้งผาก ท่านควรจะ
คิดค้น บิวตี้ชาลูน เพราะ
เป็นสถานที่ดีแห่งเดียวที่เรามี
แอมโมเนีย น้ำยาของเรานี้
ดีกว่า ไม่ได้อุดมความงามอย่าง
ไหน ผมท่านจะชอบไหม ดอนดัก

และ ไม่ เป็น ผอ่ย เริญ เริญท่านจะได้รับพอใจทุกอย่าง

ขอกระซิบท่านผู้ภาพสตรีที่คิดค้นมาจากที่อื่น ท่านได้รับความรำคาญที่ผม แจ้ง
หยาบ แห่ง เริญท่านลองใช้ครีมมะนาวของอังกฤษ ให้ได้ผมอ่อนนุ่มลงทันที
ทั้งรักษามันให้เป็นเงางามด้วย ราคาถูก ขอคิด ๓.๖๕ บาท เท่านั้น

นอกจากนี้ บิวตี้ชาลูน มีเครื่องสำอางต่าง ๆ และยาปลูกผมซึ่งได้รับความยก
ย่องมาแล้ว และยังมีอีก ๑ อย่างคือ ทำด้วยยาเป็นรูปดอกไม้ต่าง ๆ เหมาะสมกับ
ซึ่งยังไม่เคยมีมาขายเลย เริญมาชมกัน

บิวตี้ชาลูน

ท่าบถถนนมหาชัย ข้างสยามโฮเต็ล พระนคร

นั้น เขารักกัน หนักหนา กับ เข็ม จันทร์
 วรดิษณ์ ในชายุทไธลย์และคล้าย ๆ
 กันแต่คนละชั้น ความด้วย ของ ตัว วร
 วรดิษณ์จ้อย ในจำพวกกวีที่เคยเป็นนาง
 เอกตระกูลโรงเรียนปลายบ๊ อักคนหนึ่งชื่อ
 ชันจิตต์วุฒิธรรม มันด้อยต่อคตของคอง
 กันทั้งสามคน เธอพึ่งมาชอบกับพาพิศ
 ครวงที่เธอ เฝ้ายเกิด วั ดัก ชอบใจ ชันจิตต์
 เข้าเท่านั้น แต่เธอไม่เคยพูดกับเขา เป็น
 แค่เพียงยิ้ม และทักทายกัน ด้วยคำก
 ด้วยรูปถ่ายและด้วยด้ายคำอื่น หวานเป็น
 ด้วยอักษร ทุก คนด้อย และ พาพิศ เธอได้
 เธอเล่นในท้องเรียนทุกๆ เวลาที่ โฮกาส
 ชันจิตต์และเธอต่างกระดากอายจนไม่กล้า
 ที่จะผ่านหน้าซึ่ง กันและ กันโดยแม้แต่ขณะ
 เดียว

วันหนึ่ง ๆ พาพิศ ชันจิตต์ และ
 เข็มจันทร์ มักเรียนไม่ครบ ตามตาราง
 ดิษณ์ เขาหนีไป สุ่ม นุหกรัน และเวลา
 ครูเรียกหาตัวเขามักจะมีน้ำหอมจางของไว้
 ของหนึ่ง สำหรับ ทาวัน ฝนปากในเวลา
 นุกเดิน เพื่อครูจะจับไม่ได้ว่า สุ่มนุหกร

พาพิศมักส่งนกส่งมาใน ห่ม ของเขา เธอ
 รู้ว่าเขารักอยู่ กับ “พาพิศ” ของ
 ชันจิตต์ ว่าคหรือกเมื่อพาพิศ วรดิษณ์
 ของพาพิศอยู่ในเครื่องจำพวก “เร็ดเซต”
 เธอเคยเห็นเขาเพียง ๒-๓ ครั้ง ตกตาเคย
 ไถ่ด้วย สมนกนัต จมพด วรดิษณ์ พท
 ด้อยของ ชันจิตต์ กับ เข็มจันทร์ แต่
 เธอจำจมพดได้ ไม่ถนัด ทุกๆ ชาติก็
 พาพิศ จมพดและเพื่อน ๆ ของเขาจะได้
 รับประทานขนมหวานๆ เช่นนี้ โดยอ
 ด้วยรูปถ่ายของพาพิศทนายทของมค
 ต่อจากนั้นมาอีกบทหนึ่ง เธอจับมยิ้ม
 วัณณและ ออก มา อยู่ บ้าน ผัก หักการ
 เรือน และถารเข้มน บัก ถัก ร้อยวันละเล็กน้อย
 น้อยๆ ชาวของ พาพิศครั้งสุดท้ายทราบ
 ว่าเขาเรียนซ้ำ เจตต์ และจมพดได้เป็น
 นักเรียน ทำการนาย ร้อยแล้วทั้งคู่ เธอ
 เคยพบเจตต์ ที่ท่าพระจันทร์ แต่ไม่เคยรู้จัก
 กัน นุหกรันชายส่งจดหมาย แล้วให้หนังสือ
 ตัวฟังว่า

“เจตน์ พูดกับพ่อเขาให้ มาขอพาพิศ
 ศิริภักดิ์ แคพอเราว่า รอให้เจตน์

เป็นผู้ใหญ่จ๋า นึกถึงเด็กน้อย และ เจตน์จะต้องบวชเสียก่อน”

ในคืนวันจิตต์ถูกส่งไปเป็นครุฑนคร
สุวรรณภูมิพร้อมกับชายช้วนด้วย ใจสมัคร
เพื่อน ๆ แยกกระจายกันไปหมด เหลือ
สาวกรพอบเธอเท่านั้น ทพกนบอย ๆ แต่
โดยสาวกรพเป็นฝ่ายมาหามากกว่า

ต้องบ่ค้อมมา ย่างเข้าพุทธศักราช
๒๔๘๕ เรื่องราวของพาศิ ศิริภักตร์หาย
ไป เวลาและหัวใจของเธออยู่ที่เขารู้
ฤๅหนาวกราวที่เธอ เขารู้ไม่ชำนาญพอ
แนะนำให้พาศิมอง สมอง เขารู้จัก
ไปถึงธรา ในคืนนั้นอะไรก็เกิดขึ้นใหม่ ๆ
และเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง เธอก็พลอย
แปลกกับเขาด้วย ในเมื่อพบพาศิ ศิริ
ภักตร์ ที่ตกใจพลอยลืมคิด คงคุยกับ
ชายกตางคนหน้าดำไว้หนวด เขายิ้มทัก
เธอนิดหน่อย สักครู่ก็ถูกกลบ เธอก็จะ
เข้าเรศก็แปลกที่สุด ในบ่วงข้าว ก็คือ
ที่มันเป็นวันแรกของเธอใหม่ซึ่ง สาวกร พมา
บ้านเธอพร้อมทั้งมีราวดิ ๆ ราชยาน

“รู้ไหมพาศิ, พาศิ ศิริภักตร์” จึงไป

เป็นเมียน้อยเจ้าทวดง หนุม หน่า ทวดนั้น
เราแล้ว”

“อื้อ เจร!” เธอคราว, มือกุม
ศีรษะเหม่อลน ปอดสมอง และ ผละ ไปข้าง
หลังห้อง นึกลอยไปถึงภาพชายบนเก้าอี้
“ฉันรู้จักหน้าเจ้าหมอน ทวดนั้น แล้วแหละ
ถ้างั้น”

“เห็นที่ไหน?” สาวกร พสวนถาม
พาศิ เรื่องเราแล้วหรือ?”

“ม่าย” เธอฉายหน้า “แต่ฉันเฝ้า
เขา เพราะฉันเจอะเขาไปกับผู้ราชดำ ๆ
ไว้หนวด ที่เกาสน”

“อ้อ, ถ้างั้นก็คงใช่” สาวกร พ
พาศิหน้า

ยังคงสับสนใจอยู่ แม้ว่าจะสาวกร พจะ
ไปแล้ว แต่เรื่องราวที่ได้ทราบ, ยังราว
อยู่ในใจศร สดุดีจะอดใส่ใจคิดไม่ได้ทำ
ไม่กับพาศิ ผู้อ่อนหวานและสง่างาม ยัง
สาวกร พยังดี และบริสุทธิ์ จึงจึง ไปรับเจ้าผู้
ชายหน้ากตางที่ดำอะไม่ใช่ใช่ศร ทั้งแถม
ทอดทิ้งพาศิ ด้วยหัวใจโลมม ปราศ-
จากใจกระตือรือร้น แต่ยังคง ก่อน - รออยู่

ไปอังกักเด็กน้อย เธออยากจะให้ทุกคนคิดถึงเหตุการณ์พาพิศ กระทำลงไปเช่นนั้น แล้วจึงค่อย ถอดโทษ ในภายหลัง

สมัยที่ญาติมิตรกำลังคิดถึง บ้านพระยารณสาร ฯ บิดาของพาพิศ ศิริภักดิ์ ประชุมกันเสมอ ๆ ทุกๆ เจ็ดวันถึงวันเสาร์ และวันอาทิตย์ ผู้ที่สนิทประจำ ก็คือ หลวงจิรัชชา ฯ

“คุณอาคะ หนูถือให้” พาพิศ ดันขึ้นมากับ หลวงจิรัชชา ฯ อย่าง นิดๆ หน่อยๆ นึกสงสัย เธอเคยเห็นร่างๆ รายๆ ซึ่งเธอเรียกว่าคุณอาหลวง ของคุณไฟในมือ บ้าง ก็ถือให้ เจ้าตัวเองก็มี โดน โดน โดน จะมิใจรักใคร่ คุณอาผู้ ซึ่ง มี รูปร่าง รวด และไว้ คุณธรรมนั้น แต่บางทีจะเป็นด้วย ความใกล้ชิด และเห็นที่ ในกายตัวของ พาพิศ จึงทำให้ ใจ คอของ คุณ หลวง แปลกไป เกิดหงุดหงิดในแม่หลานสาว ถึงเกิดมดลูกดิ้นเมื่อย เจ็บปวดของเธอกิ่งหนืด ๆ ทุ้มเทาที่บ้านศิริภักดิ์ คุณ นายในจึงอดทนอยู่ไม่ได้

หนึ่งหนาคงเกรงใจของคุณเจ้าของบ้านด้วย

แหวดตาขึ้นเคือง ตรงกันข้ามกับพาพิศ ซึ่งนั่งไร้อำนาจของ ศุภวัน บุตร ที่พบ สูงขึ้นไปอย่างได้ ทำ

“ฉันมี ขู่จะพูดกับเธอ” โฉน ถัดมาเสียงหนัก “เกี่ยวกับคุณหลวง”

“อ้อ, เกี่ยวกับคุณอาหลวง” โฉน ไปข้างหน้า “ว่าอะไร?”

“ฉันทราบว่าคุณอาอยู่กับคุณหลวง?”

พาพิศ หน้าแดง และ แหวด ตา เปลี่ยนสี และถ่มน้ำลายหนึ่งไม่ทันดังเคอ “แต่ยังไม่

อีก?” ถามเธอๆ แกมดู

คุณนายสาว หน้าแดง บ้าง แต่ด้วย

เหตุผลด้วยกัน หัวใจ พุ่งพาดอย่าง

บอกไม่ถูก แต่ที่สุดก็ส่งอารมณ์ขึ้น

อย่างเย้ยหยัน “อ้อ, ฉันเป็นเมียของ

เรา เธอไม่ทราบคอกหรือ?”

“ถึงฉันจะทราบ หรือ ไม่ทราบ ก็

เกี่ยวอะไรกับฉันด้วยเล่า?” ฉันทัดเสียง

กร้าว

“เกี่ยวสิ, เพราะฉันไม่ต้องการจะ

ให้เธอ มาคิด คอฉันหนักกับ คุณ หลวง”

โฉนเห็นเสียงดัง

“อย่าถามว่าฉันเป็นฉันอะไร ฉันจะคิดต่อหรือ ฉันทนากับ ใคร ไม่ใช่หน้าที่ของคนอื่นจะมาว่ากล่าว”

“แต่ ใครคนที่ กล่าว ฉันเป็นผิวของฉัน ฉันไม่ต้องการจะให้ผิวของฉันคิดต่อฉันทนกับเธอ หรือผู้หนึ่งคนใด ได้ไหม?”

“อ้อ, ยังไม่แล้วแต่เธอไม่ใช่หน้าที่ของฉัน”

“แต่เธอเคยเป็นทางเดินของฉัน ฉันเห็นมัน” “ยังดำยังแดง เท่ ๆ กระจ่าง หน้าที่ เธอ เป็น โสด ฉัน ไม่ ได้ เจียว หรือ?”

พาพิศชักในก้นขาคัน เห็นเป็นรู ก้นอยู่ แล้วว่า พาพิศก็เป็นคนปากกล้า อยู่ ไม่ ไร่น้อย เธอเห็นขยับ กระตมเท้า ตั้งบัง “ก็เพราะหามไถนา จึงได้วง มา เพราะกลัวว่าเราจะทิ้งแล้ว จะขอไป จานคาย”

“ก็ ไหมมัน จะเหมือน เทียว คล้ายแย่ง เราได้?” คุณนายก็ตอบ

“อย่าอดคิดพูดมากนะ นี่บ้านฉัน

ขอให้รู้!”

“อ้อ, ชิม!” โฉนดขุ่นขึ้น “และฉันจะไปเดี๋ยวนี้ ไม่อยากอยู่บ้านนี้ทะเล้นนานนักหรอก”

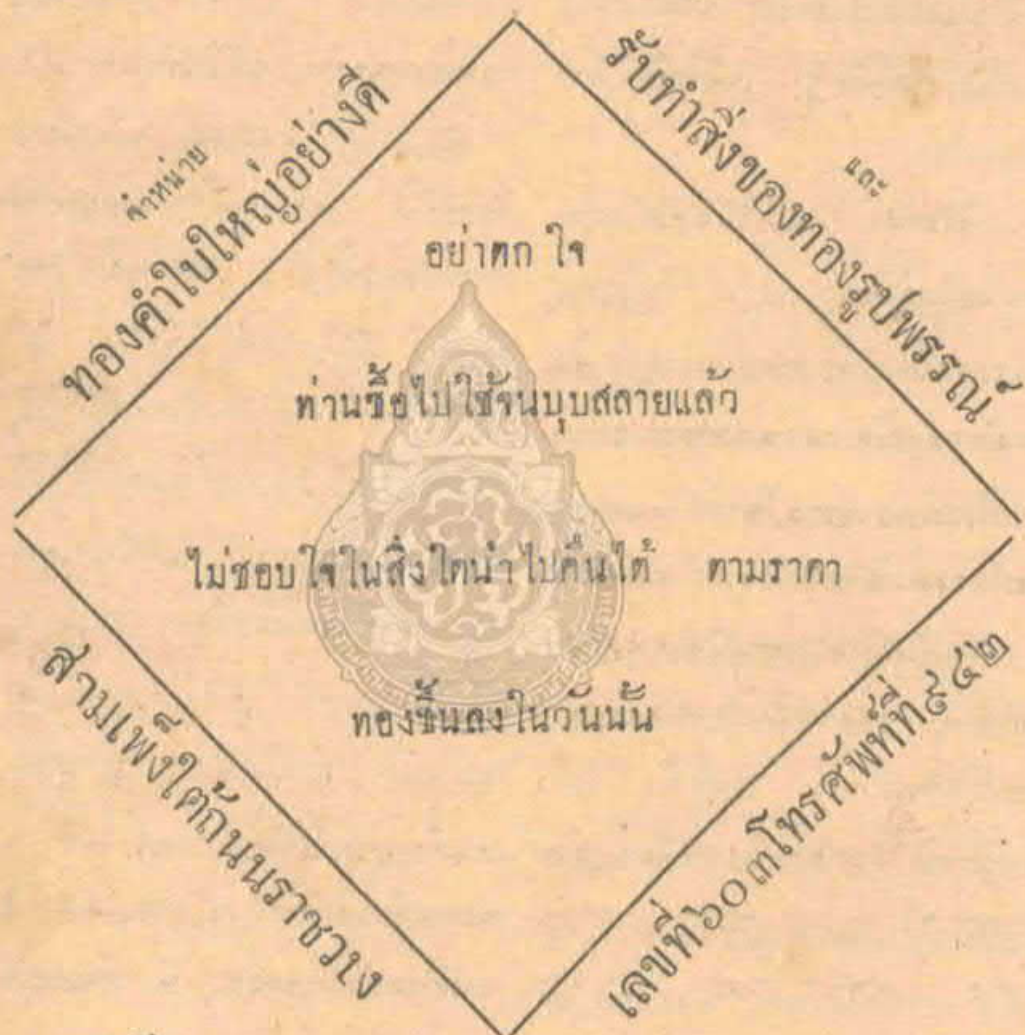
“ยะ, เร็ว ประคองอยู่นั่น!”

แรกตบตา, พาพิศทั้งตัวลงบนโซ-

ฟาว์ ชอบคารม โซฟาไปด้วยน้ำอบอุ่น เลือดในกายตัวฉันดีแล้วและ เร่งเร้าอย่าง กุ๊กกูด แต่ไหนแต่ไรมา, พาพิศไม่เคย คิดนอกใจ นอกทางไปอื่น ถ้าหวั่นไม่ ทรยศ และ ความสนิทสนมที่ พาพิศ มีต่อ คุณหลวง และพาพิศ เนใจ ด้วยว่าตัวเองไม่เคยรักคุณหลวงเลยสักนิด หญิง

คนนี้อดคิดอย่าง ไร จึง มาดำง และถูกรูเรา มากมายก่อนที่ จะถาม ได้รู้ ความเท็จจริง ให้แน่นนอนใจเสียก่อน ความพียงในกาย ตัวผู้ฉัน พาพิศ ศรัทธา ไม่เคยยอมให้ ใครลบหลู่ฉัน ไม่ อยาก จะลด ฐานะ เราให้ ชื่นใจ รับหน้าฉันเมื่อมีภาพ เจตน์ไว้ในดวงจิต พาพิศ ไม่เคยมีใน สิ่งเหลวไหลที่น่าอับอาย ถึงเพียงนี้ แต่แม่ คุณนายท้าวทองม้ายังเหมือน ก่อให้ ไฟ

ต้นอีสานม้วย

ต้นอีสานม้วย

ต้นอีสานม้วย

ช่างทองที่รักษาความเที่ยงตรงเสมอ

ตำนานพระศก

หลังฉากละครวัง

สัญญากันเสียก่อนว่า ฉันนั้นไม่มี
หรือแม้ แต่คิดว่าจะมีศิลปแห่งนาฏศาสตร์
ของไทยฉายอยู่ในด้านหน้าของฉันทน แต่
เท่าที่ฉันกล่าวหาญชาญชัย เดินลุยดาบ
เข้าไปถึงหลังฉากละครนั้น ฉันยังสงสัย
ว่า, ฉันเคยเขียน บทละคร ให้เขาแสดงมา
แล้วบ้าง ก็ขอคิดที่เรียก กันง่าย ๆ ดังนี้
ว่าละครวัง

แต่ก็น่าจะเป็นที่ทราบ กันใน หมู่คนที่
ละครทั่ว ๆ ไป แล้วว่า ผู้ประ ทาน ทำเหต
นั้นคือ สมเด็จพระบรมครู กรม พระ
นราธิปประพันธ์ พงศ์ แต่ผู้จารึกหรือ
พระบาทซึ่งนับว่ารังโรจน์อยู่ในทุกอัน
ก็อาจเจนนกกับนาค, (บุญมาก กัด -
ยานมิตร) แห่งคณะละครนาครบรรพเทของ

อันคงแสดงประจำอยู่ที่ โรงมหรค์พดณณะ
จำเริญ ตำบลบางลำภูในแถบถนนพระ
สุเมรุเชื่อมถนน พระอาทิตย์ มีศิษย์ร่วม
สำนักจากเด็ก ๆ พระบรมครูอยู่ด้วย หลาย
คน เช่น เขื่อน ไทใหญ่, ตะม่อม, ศาส,
ซ้อง, ชน, ซ้อย, เปนต้น. แล่นอกนั้น
เป็นพระครูทางทศวันในยุค 'แม่บุญมาก'
เก็บของขึ้น.

ก็แต่ การติด ละครทาง หน้าฉาก หรือทาง
หน้าฉากนั้น ใครผู้ใด ทั้งหลายก็ได้ดูแล้ว
เป็นอันมาก ส่วนทางหลังฉากนั้น

อยากจะว่าน้อยคนนักที่หน้าที่จะได้เห็น แล
บางที่ท่านบรรณาธิการ 'เนตรนารี' จะ
พลอยเห็นไปด้วยว่า ฉันน่าจะมีความเห็น
ทางด้านหลังฉากละครอยู่บ้าง จึงบอกให้
ฉันเขียนสู่ท่านผู้ อ่านทั้งหลาย.

นายนักประพันธ์ ทบอภินิหาร ๆ แล
ส่อนละครน้อย ๆ นั้น ฉันจะไม่พูดถึง หรือ
เพราะพูดไม่ถึงแต่เพียงจะบอกกล่าว ด้วย

ท่านเหล่านั้นไม่มีอะไรที่จะบอกถึงขณะนี้
รักแก่ผู้เดียว นอกจากความโง่เง่าหรือ
ตะเบ็งเสียงบอกบทออกไปถึงผู้รักษา
ประตู สำหรับลูก หรือคนยากก็เหมือนกัน
ดังนั้นจึงขอให้ฉันหนีไปพูดถึงเรื่อง
ที่บรรณาธิการบอกให้พูดนี้เถิด

อนุวสัยของนางละครที่ออกมาด้วยความ
ถึงขนาดนั้น ไม่แต่ไทย ๆ เราเท่านั้นที่
ถึงฝั่งมั่งคั่งยากจนยากกว่า ผู้แต่งละคร
ที่ใดก็ตาม ไม่ใช่ว่าโดยแต่ละคนมาก
มากได้คิดหน้าเวที แต่มีทางหลังฉาก
เราคือยังมี "ความดี" อยู่มาก ๆ ด้วย

โดยมากนางละครที่จัดกันไว้ ในกรอบ
ที่ดั่งขนาดนั้น ฉันหาญพอที่จะกล่าวได้
ว่า ทางด้านหน้าและด้านหลังนั้นเหมือนกัน
หมด เช่นในขณะออกแสดงหน้าเวที
ก็ทาง 'หน้าเป็น' เวลายุ่งหลังเวทีก็เป็น
คน 'หน้าเป็น' อยู่ตลอดเวลาด้วย ร้าย
ความนี้, อาจคนแสดงบทได้ใจจนเกือบ
จะทำให้ผู้ชมหลงใหลตาม แต่ในยามเดียวกัน
กัน เขาก็แสดงบทนั้นออกมาด้วย

ในโลกภาพยนตร์ ใคร ๆ ก็เป็นนักแสดง
ภาพยนตร์ ก็คงจะรู้สึกได้ว่า นายยอด
เดชเบียร์ นามทองที่ตระหนักรู้ว่าเกรงขาม
ที่สุด แต่ทางหลังฉากภาพยนตร์ของเขา
เบียร์ก็เป็นคนดีภาพที่สุดเท่า ๆ กับทางหน้า
เวทีที่ฉายที่สุดเหมือนกัน นั่นก็ใคร
เล่า ที่จะได้เห็นนางละครของเราเป็น
เช่นนั้นบ้าง

แน่นอนละ, เมื่อท่านถูกถามเช่นนั้น
ก็คงจะตอบรับตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า 'ก็
ประสาอะไรเล่า ประสาจริงเป็นนางเอกของ
คณะละครพวกบรรพบุรุษ' ถูกแล้ว!
ฉันก็กำลังจะพูดอยู่เหมือนกันว่า ประสาเท่า
นั้นอยู่ในสายตาของฉัน และประสา
เท่านั้น ที่จะป็นนางละครที่ดีในภายหน้า
โดยไม่ต้องสงสัย.

แต่ - - ทางหลังฉากของบรรพบุรุษ
นั้นอย่างไร ใจฉันสงสัย, ฉันจะเล่าให้
ฟังอีกครั้งหนึ่ง!

ประวัติของข้าพเจ้า

(ประวัติ) - ๒๕๖

“ วิญญู ญาณ อัน ทร พศ ทา
รณ ” เขาก็ชอบ ซึ่ง นว

สน ใจ... นว ใจ สดุดี จน
ผิด อัน แท้ จริย ของ เขา ด้วย

ท่านจะ คง ดั่ง คิริ ยะ เมื่อ
พูด ถึง ดอน ธานี เมือง แด

ทั้ง เรือง อัน ประกอบ ด้วย รูป
อัปถกษณ์ แม้ ไม่ ต้อง ประ

กอบ ด้วย ทำ ทาง และ เกรียง
ประกอบ มา กาย นก เพียง

ธรรมชาติ ได้สร้าง

สัตว์ ให้ ชานี้ กตถย เป็น
บุรุษ ผู้ ท้า ความ ดัน เค้น ให้ แก่
โลก แต่ ก็ ยัง มี บาง ดั่ง บาง
อย่าง อีก เหมือน กัน ที่ ทำ ให้

ดิโอ เนต แอควิลต์ เป็น บุรุษ ผู้ ซึ่ง ท่าน จะ
ดิม เรา เดิม มิ ได้ โดย เนื่องจาก ภาพ

ของ เรา คง ที่ ท่าน ได้ พบ ใน จอ ภาพยนต์
บาง ดั่ง บาง อย่าง ที่ กตถย แล้ว นั้น ก็ คือ

แต่ ภาพ อัน น่า ดีย คด ของ หน้า คา อัน เข้ม
โหด แด ยะ อย่าง น่า กตถย ก็ พอก จะ ทำ ให้ ท่าน
คั่ง ขวัญ หนึ่ ดั่ง จริย ใหม่ ท่าน ? และ
ท่าน กตถย ย่อม ยัก หนึ่ อีก เหมือน กัน เมื่อ เห็น
ไบรด์ คาตอฟฟ์ ที่ ดั่ง จาก ที่ ไท ตก แด แล้ว

นำกลวรางกับมัมมี่ ซึ่ง มีชายหลาย รอยมี
รางกับยักซ์กับมาร รางกับเวตาลหรือผี
ต่าง ว่ากันทำไมมี

แต่ก็มีชายที่หน้า คน คน คน หนึ่ง
แม้ จะมีต้องอาศัยการตกแต่งก็เป็นชายที่
ทำให้ ท่านต้องตัวสั้นหัวนโหด น่าขนพอง
สยองเกล้า น่าอกสั่นขวัญหาย คิดหุ
คิดคำนึงกว่าชาย หรือ ศาตอปปี้ เรา
ผู้ นกคช ดีโอเนด แอควิลล

เราเป็นบุรุษรูปงาม ซึ่งพอจะทำให้
หญิงต้องใจ เค้น จนกว่าเราจะได้ ทำให้
หล่อนสงบ เราคือ ฤๅษีภาพบุรุษ ซึ่งพราว
ไปด้วยเสน่ห์ และสดใสปอก จะทำให้เด็ก
ในกายของหญิงต้องฉีกจันหรือระอานกว่า
เราจะได้ปลดปล่อย ประโคม ชายผู้ นอนา
ฆ่าคนได้ด้วย อากาวิมย์เย็น ประกอบ
ทารุณ กรรม ไต่ ใน วนะที่ หัวเราะ อย่าง
เยือกเย็น โหดร้ายอย่างแสนสาหัสในอา
การ โค้งกายพิ นอบ พิเทาทังๆ ที่มีคอกกาค
เนยเคี่ยมอยู่ทรงคุม เราเป็นชายที่ปาก
แะแะแะที่ดูเทือกเคยเห็นมา มีดวง ตา
อันเยือก เย็นและ ทรงไว ซึ่ง อำนาจ อันดำ

แดง ความมานะพยายามในสมอง เราเป็น
ชาย ผู้มีพลัง ปรากฏาการตก แต่ง เพื่อเพิ่ม
ฐานภาพของความเหี้ยมโหด

ใครๆ ก็พากันพูด ถึงตอนนั้น “เรา
หมดตอนนั้นแล้ว!” หลังจากที่ได้พบ
เราในเรื่อง “The Hunchback of
Notre Dame” และเรื่องอื่น ๆ ของ
เรา ค่อยโล่งใจไปเสียที แต่ก็ กลับ
มาผิดโอเนดแอควิลล วนอีก ดังที่ท่าน
ได้เห็นในเรื่องสุดท้าย ซึ่งเรา ได้แสดง ถึง
ชีวิตอันแท้จริง ของเรา และ ภายหลัง
จากที่ได้ดูเรื่อง “VampireBat” และ
“Murders in the Zoo” ก็กลับ ไม่
สบายใจอีก

เมื่อได้เห็นหน้า อันเย็น และ มั่งคั่ง
ปากแะแะเย็บเย็บ ดวง ตาอัน เยือกเย็น
ทำให้ นึก ไปว่ารูป มัม มี่ ใน พิพิธภัณฑ์
(Waxmuseum) คือชายผู้ น-คน ๆ
หนึ่งจริง ๆ

ประวัติการณ์ของเขา
ของ หวด นกคช ความ หลงครั่ง เมื่อ
โอเนด เพิ่งจะเขาแสดงร่วมกับ มาร

ต้น คัทร ในเรื่อง "The Song of Songs" เมื่อครั้งแสดงบท รักในเรื่อง "Deburau" ของ "Dvida Belasco" ผู้เขียนนามในครื่อง พจนานุกรมวิจารณ์ กล่าวหา ในบรรดาผู้แสดงภาพยนตร์ ซึ่งมีอายุมากกว่ายี่สิบห้าปีเกินอยู่ ซึ่งคนก็ชื่อ ยอห์นบาริโมในเรื่อง "Hamlet" และแอตวิลด์ในเรื่อง "Deburau" ด้วย เหตุนี้เอง ทำให้แอตวิลด์กลายเป็นคารา คองงามขึ้น แต่เราได้พยายามบอกกัน เพื่อความรุ่งเรืองขึ้นทุกทั้งปรารถนาในเรื่อง "The Outsider" ร่วมกัน แคร รัทเทอร์ฟอร์ด ผู้เป็นผู้นำให้เขาแสดง ต่อมาในเรื่อง "The Russian grand Duke" "The Camedian" และ "Caesar and Cleopatra" ร่วมกันเฝ้า เสนอชัย แต่ต่อมาในเรื่อง "The silent witness" ซึ่งทั้งสองก็ได้ช่วยร่วมกันทั้ง ในนิวยอร์กและลอนดอนเจ็ด และแสดง ร่วมกันอีกในต่อไป ควรนับได้ว่าโอ เหน็ดแอตวิลด์เป็นตัวละครคนที่สำคัญคน หนึ่งของเบดาส์ โคนิกประพันธ์เรื่องนามผู้แต่ง

ฉบับไปแล้ว และเขาก็ได้เพิ่มความมั่งคั่ง ทุกที จากการ แสดง บทบาท แต่ได้กระทำ ทั้ง ๆ จากบทประพันธ์ของกานต์ ผู้ เขาเคยกล่าวว่า "ถ้าผู้เพิ่มคน สำคัญผู้หนึ่งเป็น อาจารย์ผู้สอนให้เรา พิจารณาถึงบทบทต่าง ๆ ในความรู้สึกของ ได้ ซึ่งเขาพบเจ้าได้ ใช้แสดงมาทุกอย่าง" ทำให้ปลื้มใจว่า ทำไมหนอ บทบาท ต่าง ๆ ในความรู้สึกของใจจึงสามารถ เกิดขึ้นให้ เห็นได้ ถึงเพียงนี้

นักเขียนกลับ ไปถึงปฐมภพแห่งชีวิต ของเขา เราทราบว่าเราเกิดในประเทศ อังกฤษเมื่อสี่สิบหก ปีล่วงมาแล้ว เรา ได้เขาเรียนเพื่อจะเป็นนายสถาปนิกแต่หลัง จากนั้นเขาก็เรียน การ ออกแบบ และการ พิมพ์แผนผัง ภายหลังเขาก็เริ่มมีอาชีพ ในโรงมหรสพการวิเศษที่มีชื่อเสียงแห่งกรุง ลอนดอนในปี ค.ศ. ๑๙๐๕ ต่อจากนั้น เขาก็มายังสหพันธรัฐอเมริกาในปี ๑๙๑๕ ในฐานะที่เป็นผู้นำ Lily Sangtry Sab ในเรื่อง "Lady in Bath" เขามักกล่าวคำอำลาจากเวที แต่ด้วยวิธี

การประกาศอันเปิดเผยออกมาเป็น การ
ต่างอย่าง เพียงพอ แต่เรา เคยพูดเสมอ
ว่าเราชอบการ แต่ง ภาพยนตร์, มุกตลก,
แสดงร่วมกับเรา แต่หากคนอื่น ชอบอื่น
เราเชื่อมั่นที่เดียวว่า เวที ละคร กับจอ
ภาพยนตร์ นั้นวิเศษและแรงของ มทบาท ต่างกัน
อยู่ มาก นาน หลาย ประ การ ใน เรืองนา
อุยศาสตร์

ย้อนกลับมาถึงประวัติบ้านเรา เรา
มีบ้านอยู่ บนเขาสูงตระหง่านดูหนึ่ง ด้าน
หลังของผืนดงดูตึง แต่เราไม่ได้อยู่
มากนัก กระทั่งถูกไฟไหม้เสีย ผืนดิน
ภรรยาคนที่สองของเรา ผู้ เป็นคนดี
ที่ฉลาดและ หล่อกะเทลม หล่อกันมาจาก
ดงมาดมอชรังคัน ค.ร. เคยทำ ให้หนัก
ไปถึงคนแรกของเราว่าหล่อนจะมีลักษณะ
อย่างไร เราต้องสู้กันขันนาคๆ ไว้ฝูง
ใหญ่จนถ้าท่านจ้างเราไปเหยียบบวรเรือน
บ้านและคิวดัด มันจะพากัน วิ่งพรูเข้ามารับ
รองท่านทันที ภายในของบ้านซึ่งตั้งตระ
หง่านอยู่ บนภูเขา ในท้องน้อยซึ่งมี หอ
คาเป็นรูปโค้ง อันเป็นที่อยู่ของ เรา

นั้นมีเตาไฟซึ่งติดกับ อยู่ ทั้งกลาง ฐานและ
กลางคัน มีคิวดัด และคิวดัด อธิบาย (จะ
ด้วยทำทางอันนำถั่วด้วยกรรม) จำในโบ
ราณกาลบุตรพรหม ก็อภินิหารการสู้ไฟไว้ ใน
บ้านเรือนนั้นเป็นการ รับได้ มีค่า ซึ่งอาจ
จะเข้ามาวังสวนมนุษย์

ที่ไหน ๆ ก็ ไม่เหมือนเรือนของเรา

ที่ หล่อกันเป็นรูปโค้งเด่น อยู่ กลาง
ดงแคบ มีรูปคาเมอซึ่งกำลังจ้องมองมา
ยังท่าน คงคาทงคูนคูน่าดีทั้งรวม เกรง
จะกลัวว่าชนชาติ ของ สัตว์ ที่ คุร้าย ถ้า
ท่านจะไป เป็น เรือ ของเรา มีคิวดัด
และคิวดัด จะรับรองท่าน ด้วยเตาซึ่ง นาค
และธนู คำว่าว่า ที่จริงเราไม่สู้จะมี
แขกมากมายนัก แต่ชอบแขกท่านเดียวก่อน
ว่า ในขณะที่ท่าน อยู่ ใกล้ รั้ว ละครเพาะ
หน้าเรา จิตตานภาพอันพิเศษในคิวดัดเรา
จะเบ่งรั้วคิวดัดออกมาเต็มที่ จะทำให้ท่าน
ต้องตกอยู่ใน ถานะ ที่ต้อง หวาด เกรงและ
กลับกลายเป็นคน อ่อน อ่อน ง่าย เต็ม
ความ ห้าวหาญ สงทนต์ทันที เราพูด
พลางลุกขึ้นเดินไปเดินมา แสดงมทบาท

ไปพลาง วันเหล่านึ่งมดง แล้วก็
จุดบุหรี่สูบที่ละมวนเรื่อยไป เป็นกิริยา
ของผู้นั่งชงชงอะไรเช่นนี้?

ในที่สุดข้าพเจ้าได้ถามเขาว่า “มี
เคอร์เอบกิดดัดการแต่งของท่านเหล่านั้น
ท่านจะบอกได้หรือไม่ว่า ท่านได้พยายาม
คิดเปลี่ยนแปลงไหมทั้งนี้ เรื่องใหม่ก็แต่ง
ด้วยวิธีใหม่ และหาอธิบายคิดเปลี่ยนแปลง
ไรเรื่อยไป พยายามที่จะให้เป็นไปใน
ทางที่มนุษย์ชาวเป็นไปได้ จริ่งไหม?
ความเหินโหดทารุณต่าง ๆ นั้น ท่าน
มีความชำนาญ เป็นพิเศษใน คติ ของท่าน
เอง ท่านมี ท่านมีสติด้วยอันใด จริ่ง

“ท่านเข้าใจว่าข้าพเจ้า เป็น คนที่มี
ลักษณะเช่นนั้นหรือ?” เขากลับแล้ว
หัวเราะ เดินเข้าข้าพเจ้าจ้องมองทันที
“ดูให้ดีๆ หน้าของข้าพเจ้านั้น ชกหนึ่ง
ด้านแดง ความดูภาพแต่เต็มไปด้วย เมตตา
จิตต์ เต็มไปด้วยความอ่อนโยน ไม่
มีอะไรเลย นอกจาก ความรัก ความเอ็นดู
แก่ผู้ที่อ่อนกว่า แต่อีกด้านหนึ่ง ก็เป็น
ชกอย่างหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยความดุร้าย

นำกร้ามเกรง ราวกับมี ด่างแดงให้เห็น
ว่าในดวงใจนั้นไม่มีอะไรเลย นอกจาก
ความเกลียดชังร้าย เล็ดอกเขาว่า ท่านจะ
ดูด้านไหน ด้านไหนมาหาท่าน หรือ
ด้านไหนเขาหาถนัดถ่ายภาพยนตร์ ชก
นี้ ก็จะเห็นไปทางไหน ทางนั้นก็มี ความ
รู้สึกอย่างหนึ่ง คล้ายกับพระจันทร์ที่
กำลังจะขึ้นให้ท่านเห็นอยู่

จากเหตุการณ์ให้ข้าพเจ้าเขียน ด้ายเส้น
ภาพของข้าพเจ้าแก่ท่านสักภาพหนึ่งไหม?
ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่า ข้าพเจ้าเป็นคน
ที่หนึ่ง เป็นคนอ่อนโยนคนหนึ่ง มี
ความกรุณา ไม่เคยคิด ไม่เคยจับด่า
ใคร ไม่เคยจับขู่ ไม่เคยฉกใคร
แต่ใน ขณะที่ข้าพเจ้า กำลังว่าพระคุณ ถึง
ความคิดของตัวเองอยู่ ท่านจะเชื่อได้
อย่างไร ว่าข้าพเจ้าไม่มี อธิบายอัน โหด
ร้ายทารุณเช่นข้าพเจ้าพูด ท่านจะรู้ ได้
อย่างไร ว่าข้าพเจ้า ประารถจะ ให้ท่าน
เชื่อใน ถ้อย คำของ ข้าพเจ้า หรือ เปล่า?
อะไร จะ ทำให้ ข้าพเจ้า แปลงมาเป็นเจ้ามี
กำลังข้าพเจ้าสามารถทำได้ท่าน? อย่างไร?

ยอตนแห่งความเหินม ไท

“ ภรรยาข้าพเจ้า บอกข้าพเจ้าว่า
ข้าพเจ้าควรร้าย ข้าพเจ้าเป็นผี มีชญาภัย
ใจคอชั่วร้าย และ ข้าพเจ้า จะ ทำ อย่าง
ไรดี ในเมื่อ ข้าพเจ้า เป็น คนชั่วร้าย ?
ไม่ทำอะไรเลย—ไม่ทำ อะไรเลย ! ไม่
ทำอะไร เลย นั้นแหละ จะ ทำให้ เลือดคั่งม
ลง ข้าพเจ้าบูชาการไม่ทำอะไรเลย ใน
ขณะที่อารมณ์ของ ข้าพเจ้า ไม่เป็นปกติ ”

“ อะไรเป็นเครื่อง หมายถึง คจดณา
กถา บอกไว้ ที่เครื่องแต่งกาย รศ. ๑๓๔
ที่รวบรวมทบทหัวใจ ของคนผู้ มีความเป็นเค
วักาน แต่ขอให้เรื่อเกิดก่อน ก่อน
เนื้อหอนั้น เราจะได้ยินด้วยน้ำเสียง
กุ่มเคียวสามารถฆ่าคนได้ ทั้งคนละ และ
เพราะเช่นนั้น, ข้าพเจ้าจะไม่ทำอะไรเลย
เป็นอันขาด ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังชุน
มือด้วยอารมณ์ ข้าพเจ้าจะเยือกเย็น
เยือกสงบในบัดนี้ เมื่อข้าพเจ้ารู้สึก
ว่ากำลังจะเป็นคนชั่วร้าย ภรรยาข้าพเจ้า
เข้าใจว่าข้าพเจ้าคือผี ในสิ่ง เหล่านี้
และหล่อนบอกข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้ามีชอบ

“ ดีไกร ” กับหล่อนด้วยเหตุนี้ ”

“ หล่อน รัก ข้าพเจ้ายิ่ง ด้วยใด ๆ ทั้ง
หมด ” เขาพูดถึงภรรยาของเขา แล้ว
ก็หวดฟัดไปถึงผู้หญิงโดยทั่วไป ” ข้าพเจ้า
คงเข้าใจผู้หญิงไม่มีผิด และไม่มีผิด ด้วย
ถ้าจะพูดว่าผู้หญิงทั้งหมด บุรุษชายผู้
มีวิญญาณอันเกิดด้วย ความ โหดร้าย
และทารุณ ผู้หญิงทุกคนรักผู้ชายที่หล่อน
กลัว ผู้หญิงทุกคน รุมม็อกโอบ หรือ
ปลุกตองอยู่ เห็นหล่อนได้ และจะมีเค
เพียงความทารุณ โหดร้ายเท่านั้น ยังหา
พบไม่ ผู้ชายจำเป็นจะต้อง มีความเป็น
อันชั่วร้ายอยู่เสมอ ในตัวบางขณะ ชายชาว
อเมริกัน, นอร์มก, ที่จะพบความชั่วร้าย
ในตัวเขา เขามักมีความเป็น ชั่วอย่าง
เร็นร่าและทรนชา และเป็นพระเจ้าองค์
หนึ่งในสนามฟุตบอล ใครจะเตะกับ
ได้ ขึ้น เขาพอใจจะรู้ผู้หญิงได้ เห็น
เขา เขาจะบอกกับโลกด้วย ถ้อยคำคำ
เพียงอันหนึ่งเท่านั้น นกค. ภรรยา นกค.
ของกัน ” เขาเปิดโอกาสให้หล่อน ใน
ทุกทาง เขาพร้อมที่จะหล่อนหรือจนหมด

อัยยัเทบเท้าหล่อน ! ก็เช่นนั้นแล้วทำไม
ถ้าผู้หญิงจะไม่ยอมในความ 'คามใจ'
ของเรา เราไม่ควรทำเช่นนั้น, เรา
ทำเพื่อ ถบ ถ้าง รัด มี ของ ผู้ ชาย แท้ ๆ
ข้าพเจ้าเคยขอเหตุผล อื่น ๆ จากบางคนก็ได้
รับคำตอบว่า 'ฉันจะไม่ ทริท ผู้ หญิง
ผู้ เป็น เพศ แห่ง ความ นุ่มนวล' ถ้ากระนั้น
ผู้ หญิง มี คอ เมว เวา คี ๆ นั คช ทริท ? เรา
ว่า ผู้ หญิง เป็น เพศ ที่ ชอน โยน ท่าน เรอ
ด้วย ทริท เป่ ล่า นะ ชอน โยน ของ ผู้ หญิง
จะ ไม่ ทำ ให้ ผู้ ชาย ชอ ุ เทบ เท้า ของ เรา

เรา หุค พุด ไป ชว ณะ หนึ่ง แล้ว จอ
หน้า ข้าพเจ้า และถามว่า "ข้าพเจ้า เป็น
คน ร้าย คน หนึ่ง ไม่ ไช้ ทริท ? และ ท่าน ก
เป็น ไม่ ไช้ ทริท ? หรือ ว่า ท่าน ไม่ ไช้ ?
และ เรา ู้ ได้ อย่าง ไร ว่า เรา ไช้ คน หรือ ไม่ ?
ใคร จะ เป็น คน บอ ก ? ข้าพเจ้า จะ ไม่ บอ ก
คัว ข้าพเจ้า เอง คอ ก ว่า ข้าพเจ้า เป็น ทริท
เป่ ล่า ? ข้าพเจ้า ให้ ท่าน บอ ก คัว ข้าพเจ้า
แล้ว ข้าพเจ้า จัง จะ พัก ุ จัน ท่าน ถก แคน ณะ

เดียง ัน จม ของ คัว หน้า ข้าพเจ้า มัน เป็น
คัว หน้า ของ ความ สุ ภาพ — สุ ภาพ ชอน โยน
นะ เอ้า แล้ว มของ ไป อีก ค้าน หนึ่ง ัน
มัน คัว หน้า ของ เจ้า มี ห้า ร้า ค้าน คัว หน้า
ัน ชอ ุ โท น กัด ชง ถาย ภาพ ุ น คี ไม่ ไช้
ทริท ? ัน เทอะ คี คำ คอ บ ของ ข้าพเจ้า
ทง ทม คี !"

เรา ไม่ ไช้ ชอน ุ ร้า ัน นะ ท่าน และ
ข้าพเจ้า กิ เรอ ว่า เรา ไม่ ไช้ ไป รัด คำ คี อ พ ห์
ทริท เมตา อู โถ ด คัว ย แต่ เรา เป็น ได โย
นถ แอ คี วิ ลัด ! ได โย นถ แอ คี วิ ลัด ผู้
ถู ก รว ม ไว้ คัว ย วิ ญ ญา น ของ ร้า ัน ยี .

เชื่อได้ทีเดียว ! ว่า=

หากปราณนาของดีและราคาถูก เชิญ

.....แะที่.....

ศรี สะอางค์

มีทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านต้องการ และจงไว้ใจในราคาค่างจังหวัดที่ต้องการไปรษณีย์
ตั้งทาง พ. ก. จ.

ศรี สะอางค์

มุม ถนนพาหุรัดปากตรอกสะพานหัน เขต ๒๔๗๓ น

ยินดีต้อนรับท่านเสมอ

บางกอกภัตตาคาร

ตรงข้ามศาลาเฉลิมกรุง

เป็นภัตตาคารที่ต้งขึ้นรับรองท่าน ที่มาพักผ่อนหย่อนใจ
ณศาลาเฉลิมกรุง สถานที่สะอาดไฮโดร

อาหารปรุงโดยฝีมือพ่อครัวที่ชำนาญมีมากมายหลาย
อย่าง รสโอชา ราคาถูก

เครื่องคิม มีทั้งร้อนและเย็น ไอศกรีม, ขนม, นมเนย,
มีพร้อมทุกรส ที่ท่านโปรด

ก่อนและหลังการชมภาพยนตร์

เชิญ แะที่

บางกอกภัตตาคาร

ท่านที่อ่านและเขียนหนังสือมาก ๆ

มักจะเป็นโรค ปวดศีรษะ

ที่จะทำให้นานหายได้ โดยรวดเร็ว

เมื่อท่านปวดศีรษะจงพักจากกิจที่ทำเสีย และรับประทานยา “ชาร์ม” ของบริษัทเยอวราช ๑ เม็ด ยาชาร์มของบริษัทเยอวราชจะขจัดอาการนั้นทำลายความทุกข์ของท่านโดยทันที ยาชาร์มรับประทานง่ายละลายเร็วไม่กักหัวใจและไม่ทำให้ท้องผูกเหมือนทั้งยาแก้ปวดศีรษะชนิดอื่นๆ

บริษัท เยอวราช จำกัด

ถนนเยอวราช

พระนคร

เจ้าของ.

THE GREATEST GRAMOPHONE

หีบเสียง

VALUES.

จานเสียง

A
MODEL
FOR
EVERY
POCKET

Tes 95-00.

Tes 50-00.

โคลัมเบีย

COLUMBIA

โคลัมเบีย

Model "Cadet" 35-00.

" " 201. 60-00

Model 116. Tes 67-50.

" 202. " 80-00.

แบบ 'คาเด็ต' ราคา ๓๕.๐๐

" ๒๐๑ " ๖๐.๐๐

แบบ ๑๑๖ ราคา ๖๗.๕๐

" ๒๐๒ " ๘๐.๐๐

Sole Agents:-

โรบินสันเปียโน

ถนนเจริญกรุง

ROBINSON

PIANO

CO., LTD.

183 New Rd.

(Phone 5489)

Bangkok.

นางสาวฟอว์ เทอร์ควิส เทต

มอ. มอ. ๑

นางนักร้องเสียงเอกชาวเยอรมันซึ่งมีคันท่อนได้เปลี่ยนอาชีพมาเป็น

นางภาพยนตร์พูดแล้ว

รวมอนโนจาไว
กับ
เฮเลนเฮล์

ใน

น้ำ

ใจ

สาว

จีน

IN
S
O
N
—
D
A
U
G
H
T
E
R

ภาพยนตร์พิเศษของบริษัทเมโทรโกลด์วินเมเยอร์ แสดงถึงชีวิต
ของสาวจีน ซึ่งยอมขายตัวเพื่อช่วยชาติ ของหล่อน ด้วยน้ำใจอย่าง
กล้าหาญ พดถึงบทรัก บทโศก กองโฆษณาของบริษัทประกาศว่า
มีคุณค่าเหนือเรื่องรักทั้งหลายในป็น จะฉายที่ศาลาเฉลิมกรุงในราว
วันที่ ๒๕ เดือนนี้

ซอลลิวคตอบบาม

รับคลิเลอ์ -

เลขทอถับ แอช ชอนสันท์

โชน-เมือไร ?

อ้อ! ฉันได้พบเธอในขณะเมื่อฉัน

ยังเป็นนางรับบ่าของดีโมส 'ราตรีเด็ก -

ซัดกินแน' ในนครนิวยอร์ก มี ๑๙๒๔

และเราก็ได้สมรสกันในเดือน ตุลาคม ของ

ปีที่เราพบกันนั่นเอง!

เฟรดเคอริค มาร์ช - ท่านกับภรรยาเคยกล่าว

ถาว่า จะมีหนูน้อยนำอ้อมสักคนหนึ่งไหม ?

แน่นอนนักเถียงท่านเฮย์! เพราะ

เดี๋ยวนี้ เรามีอยู่แล้วในจำนวน โคนวี่ของ

เราถึงสองคน

บัสเตอร์ เกรบบี - ท่านสฟโอมสโกลิน จัง

ได้พบอับ - แม้ตัวจริงได้ เป็น เจ้าสวของท่านไปอับ.

ท่านรู้จักกับภรรยาของท่านเจ้าหรือ ?

ฉันพบภรรยาของฉัน 'อาดาห์ เจอ

ยีนเย เฮลด์' ในโซโกลเมื่อสามปีก่อน

โดยบังเอิญ เป็นเวลาที่พักผ่อนว่างงาน

หลังจากนั้น ๖ เดือน เต็มๆ ฉัน ไม่ได้

เห็นหน้าอีกเลย แต่ดูเหมือนจะเป็น

บังเอิญอีก หรือถ้าไม่บังเอิญ ก็ต้องมี

อะไรตใจให้เราพบกันอีกในคราวงาน

วันเร้ง เคนวาท จัทยา ดัย คาลิฟอร์ เนีย ไค,

จับบทคงแค่พบกันครั้งใหม่ เรา เริ่ม

อะไรๆ ค่อยกันทีละนิดทีละน้อย จนฉันได้

เห็นอกว่ใจกันจนอย่างซบมรรโคหมัน และ

ครั้นแล้ว เมื่อฉันได้ เร้นคั ดัญญู ญากับ

บริษัทปารามาต์ เปนตำแหน่งฉัน เราก็จึง

มีอกันขึ้นทอแห่ง ความ ร่วมทุกข์ สุขสันใจ

นอร์มาเชิเบเรอ์

พ่อหนูบุตรของเรออาช

ท่านโกลเลอ์

พจจะตามชม ครึงท่านนเเหละคะ!

เม ยี่วัก เมื่อคราววชนตร์เกิดอุบัทพหุมัน

เรอต้องรับเคราะห์ถึงกับเสียโฉมเจ้าหรือ ? หน้อสิ

พมัทถ้าววัญกันหน้กหน้าว่า เรอถู จดระจนเท

อย่างภาพ

แหม, ถ้อยกันเดีย ใหญ่โต! เป่า

หรือคะ, เพราะหคณียังค้อย ที่

กักรัง เพียงแต่ธัมของคณิเองชวนหน้า

คัวเองเป็นร่วถถอกนคณน้อยเท่านั้น ประ

คบประพมเสี่ย ไม่นาน เดียวนี้ จะหา

รอยเป้นคำ หน้ก นคก ไม่นับน นว หน้กอัน

พรงเพราของคณิ.

แอนน์ ฮาร์ตลิ่ง เธอได้ตกลงปลงใจว่า จะ ชาติ แซปลิน ชาวว่าทันคิดจะทำภาพยนตร์
ร่วมหอโรงกับ อเล็กซ์ซานเดอร์ เคอเรนสกี เจียนอีกหรือ?

อู๋ ? จะตาย, คิณยังไม่เคยนัก
เคยมันแต่สักนิด, คิณดูสิคะเธอก็กับคิณ
รู้จักกันดี, คุณมาตังแต่คิณยังมีบริษัทหุ้น
ส่วนของเธอเอง และเธอก็ได้เป็นคน
งานตำแหน่งหนึ่งของคิณ, นั่นแหละค่ะ
เนื่องด้วยเราใกล้ชิดสนิทสนม กันมานาน
จนเคยตัว เธอออกเข้าใจกันมากเกินไป ว่า
ที่ปากตลาดจะรักโย, แต่ตัวเธอเอง
งานนะหรือคะ? ใครว่า, คิณขอพูด
อย่างเมื่อก่อนว่า 'ใครจะไปมีได้'
จริงไหมล่ะคะ?

ในสมัยที่เธอภาพยนตร์นี้เอง คิณ
ก็สมัครจะเห่ และคิดจะไม่ทำภาพยนตร์
เจียนอีกเลย แต่ไม่เจียน มันก็เหมือน
เจียน เพราะอันใด? เพราะมัน เรื่อง
ของ คิณ ๗ คิณ แต่ง มัน ก็เหมาะ เจาะ คม
ธรรมชาติของมัน อยู่แล้ว เจียนคนอื่น
และเจียนประกอบอื่นๆ ก็คงจะปรากฏ
แต่เจียนของคิณไม่จำเป็นต้องมี, เป็นที่
พอใจแล้ว ที่ในเรื่องนั้น คิณต้อง
แต่งเป็นตัว โอไบทัง คิณ มันก็
เป็นภาพยนตร์ (เจียน) อยู่ ในตัว.

‘รักน้อย’

มังกรตัวละบาทกว่า

ปากตรอกโรงหนังบางลำภู พระนคร
มาจากเชียงใหม่ ไม่ร้อนไกล คือ ทางรถไฟพระสมัยใหม่ ดายมังกร
เอเตายอื่น ๆ มีครบทุกสี ราคาตั้งแต่ตัวละ ๓ บาท ๘๕ สตางค์ จนถึงตัวละ
๓๒ บาทเศษ หักเมืองส่งทาง พ.ก.จ. ก็ได้

ร้าน ค. เง็กชวน

ปากตรอกโรงหนังบางลำภู พระนคร

ห้อง ระเบียบพยาบาล

เราตั้งใจจัด ให้ ออกรักษา รับประทาน น้เป็นเหมือน
อาหารมื้อหนึ่ง ก็คือทั้งการหวานรส ทั้งจัดเป็นโต๊ะได้
ทั้งคาว จนารับประทานในครัวเรือนด้วย โดยจัดกับ
ข้าวต้มหัวละน้ำหวาน, เค็ม, เปรี้ยว, เปี้ยวสำหรับมือหัด

โดย "สาวสวรรค์"

การ

แกงอาหาร

เครื่องปรุง เนื้อพะ (ถ้าไม่รับ
ประทานไว้ ก็แทน) มะพร้าว พริก
แห้ง หอม กระเทียม ลูกผักชี ขมิ้น ราก
จันทร์ ดอกจันทร์ กานพลู ข่า ตะไคร้ ใบ
เตย มะเขือขาว (หรือเขียว) ตำมะขาม
เนย น้ำตาลปึก น้ำปลา

วิธีทำ เนื้อพะหรือไก่หั่นชิ้นๆ
ขนาดดีเต๋ยม รว รวๆ หน้าขนมปังหน้าขนม
ล้างน้ำสะอาดพักไว้ รูดมะพร้าวคั้นหั่นกระ
ทึบยาให้ใส่น้ำ ใส่น้ำคั้นไฟพอเดือด
ได้เนื้อที่หั่นไว้ลงไปเคี่ยว ปรุงพริกและ
เครื่องแกงทุกอย่างโรดลงละเอียด เนื้อ
เนยคั่วด้วยกหมั้ดองจากเตา กระตังไฟ
ตักกะทิในหม้อลงกะทะ น้ำพริกเครื่อง
แกงที่โรดไว้ลงผัดจนหอม ตักใส่หม้อ
น้ำปลาดี ใส่น้ำตาลเล็กน้อย มะขามคั้น

เอาหน้าขึ้นๆ ใส่น้ำอบปรุง ชิมรสให้
เปรี้ยวหน้าหน้านิดๆ หวานเค็มไปหลัง ถ้า
น้ำแกงแห้งจนแห้ง ทางกะทิไว้ เค็มก็หลัง
มะเขือขาว (ถ้าได้เขียวจะทำให้ น้ำ กิน)
ผัดของคั่วที่ทอดของคั่ว เคียวไว้ พย
แกงจนได้ที่ได้ มะเขือลงไป เคียวทั่ว
ก้นมะเขือสุก รับยกลง (เวลาเคียวอย่า
ให้ไฟแรง เนื้อจะไม่เบื่อย ให้ไฟรุ่ม
กะทิแตกมันจะอร่อย)

แกงจิต ฟองนกกนภูมิตร

เครื่องปรุง แป้งข้าวเจ้าอย่างดี (ถ้า
ไม่มีแป้งแม่พร ควรใช้แป้งไม่เอง) ไข่
จืดกึ่งนาง เนื้อหมู เครื่องเข่งจืดหมู เนื้อ
ไก่ ปูทะเล กระเทียม ใบหอม ผัก
พริกไทย

วิธีทำ ต้มไข่จืดให้สุก นานหน่อย
ปอกไข่ขาวไปตำขึ้น ไข่แดงหั่นเล็กๆขนาด

เมื่อดุ๊กพาพักไว้ แม้ชั่วเวลานี้ด้วย
น้ำอุ่น ให้สระผม ละไม้เตี้ย ผนังๆเป็น
แผ่นเล็ก ๆ ไร้แดงทึบพักไว้ ได้ กตางเป็น
ได้ แล้วมีขี้แป้งนั้นเป็นรูป ๆ โคเท่า
ไร้นก เล็ก ๆ ขนาด ของคู่ ขัน จน หมดบัง
หมดได้ คั้นน้ำ เคี้ยวเอาไร้นกมึนที่
บันดลัมในน้ำ สุกแล้วตากขึ้นไว้ ทั้ง
ปอกหั่น เนื้อหมูเคี้ยวแข็งจุ่มหั่นเนย
เล็ก ๆ ออกโก้นักเป็นฝอย ปุระเดคัม
กะเขาเตนือ ตั้งกระทะใส่น้ำมันหมู หัน
กระทะต้มจนเจียว หอมแล้ว ใส่เครื่องปรุง
หมูลงผัดพอหอม ไร้นกมึนได้ ลงผัด
ด้วย สุกทั่วกันดีได้ลงหม้อ ใส่
สาคเป็นน้ำแกง ตั้งไฟ สุกทั่วกันแล้ว
ตักใส่ชามแกง ปุระเดคัมกะไว้ ออกไป
นักฝอย กระทะเจียวเหลืองโรย แล้ว
ผัดใบหอมหั่นโรยหน้า พริกไทยเป็น
ที่สุด ยกไปตั้งให้รับประทานวัน ๆ

๐ ๐ ๐

ไก่กลุมบรรทม

เครื่องปรุง ไก่สดตัวงาม ๆ ตัว
เนื้อหมู หมูแฮม ปุระเด หอมหัว

ใหญ่ เท็ดหอม น้ำปลาดี น้ำตาล น้ำมัน
หมู กระทะต้ม น้ำปลาดี น้ำมัน ผักกาดแก้ว
วิธีทำ ถอดไก่ทั้งตัว เอากระดูกออก
ให้หมดคงรูปแล้วล้างน้ำสะอาดพักไว้ เนื้อ
หมู เจือน้ำมัน บ้าง หั่น เล็ก ๆ เหมือนหมู ไข่
กรอก หมูแฮมหั่นขนาดนั้น ปุระเดคัม
กะเขาเตนือ หอมหัวใหญ่ เท็ด หอม
หั่นเท่าหมู กระทะตั้งไฟใส่น้ำมันหมู ต้
กระทะต้มพอหอม ของที่หั่นไว้ ได้ลง
ไปผัด น้ำปลาดีไทยเล็กน้อย น้ำปลาดี น้ำมัน
น้ำตาล ริมดูให้รสเข้ากันดี ตักขึ้น แล้ว
เอาไก่ที่ทอดมา เคี้ยวทั้ง หมดบรรจ
ลงทั้งไก่ เย็บด้วยเข็มเย็บผ้า จนท้อง
ปิดสนิทแล้วลงใส่ถึงนั่งพอสุก กระทะ
ตั้งไฟ น้ำมันหมูได้ดีครั้งกระทะ เคเน
ให้ท่วมไก่ สุกครึ่งตัว ใส่ไก่ทั้งแล้ว
ลงทอดอีกที กลับไปทอดมาจนเหลือง
ดี ตักขึ้นได้จานพอเย็น ประดับด้วยผัก
กาดแก้ว ผัก พริกฝรั่งแดงจิ้ม ๆ
ยกไปตั้งให้รับประทาน จิ้มด้วยน้ำซอส

๐ ๐ ๐

วิธีทำ สัปรดปลูกให้หมดตา ตัด
เป็นชิ้นๆ เรียงกว่าหัวนมของเด็กน้อย เจียน
ให้หัวบวมท้ายเรียว เหมือนรูปร่างสัปร
รดทั้งผล ปลายมีดพับติดเป็นริ้วเกลียว
ตลอดผลข้างของ ใส่สัปรดเจียน โคเท่า
กานไม้ รัดเย็บทำเป็นกาน ทำจนมาก
พอเกิดความ ต้องการแล้ว ใส่จานพักไว้
เกลี่ยบนแผ่นขี้เถ้า น้ำตาลทรายมาก
หน่อย เกลาให้เขากินดี จัดถาดมั่งจาน
ให้เป็นรูปสัปรดทั้งผลวางบนจาน คือ
หัวใหญ่ท้ายเรียว ยกไปตั้งให้รับประ
ประทานสัปรดกับชาวชน

หวาน สลัดผลไม้

เครื่องปรุง ผลไม้ตามฤดู เช่นลูก
ส้มตำโย เงาะ สัปรด ส้มเกลี้ยง ชม
ภู ขิง ขมิ้น แอปเปิ้ล สาลี่ หัวงั้น กับ
กิม น้ำตาลทราย น้ำเชื่อมกลั่นทึบ
น้ำแข็ง เกลี่ยบน

วิธีทำ ผลไม้ทำที่จะหาได้ ปอก,
ตัด, สุก, ตามลักษณะ กระทะทอง
ทั้งไฟ น้ำตาลน้ำสาลี่ ต้องไปเชื่อม
ให้คนสักหน่อย น้ำเชื่อมผลไม้กลั่น กุ
หลาว หรือกลั่นขึ้นด้วยตามใจชอบ

เหมาะเพื่อให้ เป็น ส่วน แะรกรค์ เด็กร
แล้วคงพอใจ ให้ เย็น ผลไม้ทั้ง หมด
ใส่ลงโถแก้วงามๆ เกลี่ยบนโรยให้หัก
รศหวาน น้ำเชื่อมเย็น ตัก ภาชนะท่อม
ผลไม้ พอจะรับประทานจึงทูน น้ำแข็งให้
มันละเย็ดหรือใส่ก็ได้ กลบลงไปบน
ผลไม้ ยกไปตั้งให้รับประทาน พร้อม
ทั้งสามแบบ

ขนมคำดิน

เครื่องปรุง ไข่ไก่ ข้าวโพดอ่อน ๆ
มะพร้าว น้ำตาลเพ็ชร

วิธีทำ ไข่ไก่ค่อยลงอ่าง คนกะทิ
เข้าแต่หัวคน ๆ น้ำตาล เพ็ชร ตามควร

ทั้ง ๒ อย่างลงผสมลงในอ่าง ตีให้ไข่ขึ้น
ฟู ข้าวโพดอ่อน ที่สุกผ่าน บาง ๆ ใส่ลง
ผสมในไข่ กวนเข้ากันดีแล้ว พิมพ์ทอง
เหลืองรูปต่าง ๆ ใส่เรียงในรังกล่ ตัก
ไข่ผสมหยอดอย่าให้เต็มกะจะล้น ยก
ตั้งกระทะบนจานสุกแล้ว ยกอล้ำดับ ใส่จาน
ทั้งพิมพ์ ต้องเป็นพิมพ์ ขนาด โค้งก้นเท่า

ถ้วยน้ำร้อน อย่าให้เด็ก นัก จึงจะงาม
เวลาผสม อย่าให้กะทิ ใส่แะมากไปไข่จะ
เหลว

วงเวียน

๒๐๗

ในลาบฮาง

ต่อจากฉบับที่ ๑

ทั้งนี้จะได้ผ่านพ้นสายคาถามุทน้อย ซึ่ง
แอบดักด้วยหู แอบคุ้ยด้วยตา อยู่
ห้องพักก็ทำไม่ เมื่อภาพเหล่านั้นจางหาย
ในไปจาก ประตูทางทั้ง ๒ แล้ว กุมทก็คริมน
ปากของตัวเองได้แน่น เริ่มมีความ
รู้สึกแปลกเกิดขึ้นในดวงใจ ตัวสั่นริก ๆ
เหมือนจะเป็นอะไร ตัวห่อตื้นเองก็ตอบ
ไม่ได้ เมื่อไม่เข้าใจตัวของตนเองดัง
กุมทได้แต่พูด นั่งลง บนเก้าอี้ ใน ห้อง
ตัวของห่อตื้นเองก็เริ่มร้องไห้...

ครั้นแล้วไม่ครีจติคมครภาพของคารา
ละครเร่กับคุณสาวงามผู้ ดักฟังตัวออกจากรด
เร็ว เป็นคอกอกออกผล เช่นว่า การติดคอก
พบประตันทนาวิธสังกะสีกันเสียเนืองนี้ รุจา
คงความปรารถนาของตนให้คำ ทราบว่า
ยังมีความพอใจ ในการรับของอยู่ ที่ พระนคร
อีกเป็นอันมาก ซึ่งคารของรุจาไม่มีอะไร
ที่จะระคิดของ แต่การที่รุจาพอใจจะอยู่

ในพระนครอีกเท่าไร กุมทก็ไม่มี ความ
พอใจจะอยู่มากยิ่งขึ้น ถึงแม้ กุมทจะ
เข้าใจตัวเข่งตื้นเท่าไรก็ตาม แต่ทว่า
จะเพาะ เรืองน กุมท ไม่เข้าใจ ตัวเองเลย
ไม่เข้าใจ ที่ ว่า ทำไม่ เมื่อ รุจา กับ คุณผู้
ดักนี้เร่ใจกัน แล้วก็สนิทสนมกัน แล้ว
ก็ห่อตื้นก็มากเข้าทุกที กุมทน้อยก็
ยิ่งจะระคายเคืองตัวเองหนักเข้าทุกที เหมือนกัน
คงใจว่าไม่ชอบเห็นชวกร รุจา ชวกรว เช่น
นี้ แต่ก้อคิดไม่ได้ที่จะร้อง อยู่เฉยๆ เหมือน
วันหนึ่ง กุมทยืนเด่นอยู่ หน้าที่พัก รุจา
แต่งตัวอย่างจะออกจากบ้าน เรียบร้อยแล้ว
เดินผ่านมา กุมททำท่าจะหลบ จนรุจา
ปลาดใจ ก็ทว่า

“ หนู นกมุทเป็นอะไรไปหรือหนอ ดู
ง่วงเหงาหาวนอน ? ”

ถูกถามอย่างนี้ กุมทแทบจะร้องไห้
ได้ชอกกามาทีเดียว เมื่อนหันไปทางหนึ่งตอบ
ว่า “ พุตรวากับว่าพี่รุจาชอบ เอาจใจใส่

“น้องอยู่อย่างนี้แหละ”

รูกาประชิดเข้าไปใกล้ มือซ้ายจับไหล่ มือขวาเชยคางให้หัน หน้ามาหาตน ในวงหน้าของกมุกนั้น น้ำตาไหลปรปรื่น จะตื้นอยู่แล้ว ถ้าว่าได้กระทบอะไรสักนิดหนึ่ง รูกาเห็นแล้วก็ตกใจและประหลาด

“กมุกต้องให้, เป็นอะไรไม่สบายหรือของรัก?”

ดั่งที่ดั่งอย่างแสดงจน บัดนี้กมุกเชยคางบอก

“พี่รูกามีอะไรจะไปไหนก็ไม่ไปติดๆ ขี้มาแยงกับน้องเลย”

“อ้าว!”

“ไม่ต้องมาอ้าว!”

“เขื่อง!”

“ขี้มาแยงเขาอะไร”

“เขื่อง!”

แล้วกมุกก็ได้เฉยๆ รูกาหันก็หันต้งสารก็ต้งสาร ความมีอกมุกตั้งเข้ามาหาตัว แล้วก็รวบร่างน้องตั้งคราญนั้นไว้ในวงแขน กอดประคองขึ้นหน้าตาให้ แม้ว่ารูกาจะได้มัน - ได้ดัง - ได้พยายามแกะ

มันก็ถอดใจจะให้หลุดสักเท่าใดก็ตาม

“กมุก น้อยของพี่ พี่โกรธเคืองพี่เรื่องอะไร? พี่ทำอะไรให้น้องโกรธหรือ? หรือโกรธใคร อยู่ก่อน บอกพี่ได้ ใครทำในกมุกของพี่ ทำขี้แยเป็นเด็ก ๆ ไปได้นั่งเฉยเฉยของรัก”

กมุกตะลัน ผละตัวออกจากเงยหน้าขึ้นมาตาขังอยู่ในดวงตาดกมโต จ้องตาเขาเหมือนคนเคือง

“พี่รูกาจะไปไหนก็ไม่ไปติดๆ”

“บอกพี่ก่อนใครทำอะไรกมุก?”

“ไม่มีใครทำอะไรน้อง หรือค่ะ”

“งั้นกมุกโกรธพี่ พี่เห็นพี่มาจ้องให้”

กมุกก็หัน “ไม่, ไม่บอก”

“อ้าว!”

“พี่รูกาไม่ไปไหนก็ยืนอยู่ที่นี่เฉยๆน้องจะไปละ” พอกล่าวเท่าจะออกเดิน

รูกาก็คิดใจ

“ยังไม่ให้ไป พี่รู้แล้วว่ากมุกโกรธพี่ พี่จะเกลียดพี่ด้วย จนไม่อยากจะพูดกับพี่ เคียด, ขี้มาแยงไป ต้องขี้มาแยง

ก่อนว่าโกรธที่เรื่องอะไร ที่ใดทำอะไร ลักษณะหรืออะไร
ที่ไม่ถูกใจน้องบ้าง ?

“ใครบอก ?”

เหตุนี้

“กมูทยังไม่ได้ออก แต่เท่าที่กมูท
แสดงกริยาวางเงือกที่ไม่อยากพูดกับพี่ ได้
ให้พี่ไปเสียให้พ้นตา ไม่ได้แทน
ที่บอกว่าโกรธพี่ออกหรือ ? แต่
ไรมา กมูทเคยทำอย่างนั้นกับ
กมูทเคยรักพี่ เคยเป็นน้อง”

ตอบหนาเสียงฉอดๆ
แต่เดี๋ยว พี่จากคน
พี่จากคนด้วยคนงาม
กมูทถึงคนคหัง

“ใครบอก

“ใครเรา

ปากจัมคอพด
กมูทจะคหังมี
มาเยเด”

“เคยไป
วิ๊ๆ ไม่รู้เร
ดบัคห

เป็นคนวิ๊ๆ

ยาธาตุเบญจขันธ

เป็นยาที่ปรุงขึ้นพิเศษสำหรับ ประเทศร้อน แก้อาการ
 ไข้หวัด, เป็นคานเป็นเถา, ท้องขึ้น, ท้องเพ้อ, จุก
 คัดแน่น, อาเจียรต่าง ๆ ซึ่งปรากฏอยู่
 มีจำหน่ายทั่วไป ร้านใหญ่อยู่เหนือ
 ถนนเจริญกรุง จังหวัดพระนคร

ยาลูกประคำ
รสอดสถาน
 ยาลูกประคำ
 ยาลูกประคำ

ก่อนใครและดีกว่า

รับใช้ในการ
 ใจได้จริง ๆ
 เตร์ตรา

รศอดมบุตร
 ๖ บาท ที่

น้องกันอย่างใกล้ชิดมาแต่ไหนแต่ไร ทำ
อย่างไรเสียก็ต้องรักน้องมากกว่าใคร ๆ
วันยังค่ำ คุณสุกฤกษ์ก็นั่น เธอเป็นลูกพี่
แต่อกดำหักอมตัวลงมากับ รุจกกับ พันหน
เพื่อนฝูง เราก็ต้องกตัญญูเอาอกเอาใจ
เธอเป็นธรรมดา กุมทนต์เข้าใจไปว่า
พี่จะฝันได้คุณสุกฤกษ์นั้นไป มากกว่าน้อง
เลย” พูดได้เพียงเท่านั้น รุจกก็พูดต่อไป
ไม่ออก ไม่แน่ใจว่าคำพูดกับกุมทนต์
นั้นจะเป็นความจริง แต่ทว่าไปกล่าวนั้น
ออกก็คือ รุจกไม่แน่ใจว่าจะเป็นความจริง
ไม่จริง! รุจกนั้นแต่เพียงว่า กุมทนต์
มิใช่ญาติสืบสายโลหิตของตน กุมทนต์
ทั้งด้วยทั้งนาม ทั้งรักใคร่เอาใจใส่ในรุจก
เป็นอันมากนั้นยังเป็น ไส้คอกหัวใจเป็นอัน
ดีและข้างคุณสุกฤกษ์นั้นเป็นลูกพี่ทุก ๆ
กระเบียดนิ้ว มีอะไร ๆ ที่กุมทนต์ทุกอย่าง
หรืออะไร ๆ ที่กุมทนต์ไม่ได้ คุณสุกฤกษ์
ก็มี อย่างเดียวที่รุจกไม่ทราบรักว่า คุณ
สุกฤกษ์มีหรือเปล่า นั่น คือความรัก
สนิทที่กุมทนต์ได้แสดงแล้วว่ามีต่อเธอ กระทั่ง
กระทั่ง—ทั้งที่รุจกที่แสดงออกแล้วจน ถึง

เดใจ มองหน้ากุมทนต์อย่างตรึงตรอง กระ-
เหวว่ารุจกที่ปลอมประโตมนี้ จะทำให้
กุมทนต์วางตัวบ้างบ้างจริง ๆ จึงผลัดมือ
ไปอีกว่า

“เขาใจพี่เธอน้องรัก พี่จะไม่รัก
ใครมากกว่าน้อง แต่สำหรับคุณสุกฤกษ์
นั้นใจเป็นพี่พี่ของเธอคุณพี่เธอ เธอท่อน
กตัญญูเพราะเหตุที่พี่เธอเอง พี่เองเสีย
เกินของ พี่จะเลยไปเยี่ยมเธอ เสียหน่อย
ครั้นเคยเท่านั้น เธอจะกลับ มาอยู่เป็น
เพื่อนน้อง ดีดีดี น้องสาวน้อย ๆ” รวม
รวบเข้ามาเข้า ๆ ก็ลงจุมพิตที่เรือน
นม แล้วอุกกลับมิด และกระแทกเข้าบึ้ง ๆ
หนีไป รุจกมอง ตามด้วย อารมณ์ที่ไม่
ดีดัง

ไม่ตรึงจิต ครั้นแล้วไม่ทราบคิดเปลี่ยนแปลง
รูปของมันไปอีกอย่างหนึ่ง คุณสุกฤกษ์
ต่างผู้ดีนั้นรุจกไปพบเธอที่บ้าน ฐานเพื่อน
และฐานใจจริงใจ แต่เธอกลับปรับทุกข้อ
“นั่นฉันมีแต่ภาพไม่ใช่หรือรุจก ?
แล้วคุณนั้นนะ กอวามะชาติที่ของถูก

บังคับให้ทำงาน อย่าง สมัยหรือ ชาย ก็นึก
สม ควร อยู่ หรือ รุจา ใน เมื่อมี ชายที่
คิดนั้นจะต้องแต่งงานด้วย แก่เกินที่จะเป็น
พ่อติดใจได้”

รุจาจึงงอนอยู่ประเดี๋ยว แต่แล้วก็แดง
ทำยมกลบ สันหนาท เหนือหน้าเสีย “เพราะ
แก่ไปหรือ คุณจึงเห็นว่าคุณถูกบังคับ ?
ถ้าหาก มุกฉานนั้นอีกสักหน่อย คุณเห็น
จะไม่รังเกียจ”

คุณ ศุภลักษณ์ คือน คุณ “แก่ หรือ
หนุ่มติดใจไม่ต่างทั้งนั้น”

“ทำไมเล่า ? คนเราเมื่อมีอายุ
สมควรแล้วก็เป็นธรรมดา ที่จะมีภาระ
ต้องจัดการให้ครองเรือน เพื่อสืบสกุล
วงศ์ และเพื่อความสมบูรณ์ตัว”

“ถ้าถือว่าการ แต่งงาน เป็นการให้
ความสุจริตแก่ผู้ถูกแต่ง ไม่ใช่ความสุจริตของ
ผู้จัดการแต่ง ก็ควร จะให้คิดนั้น มีความ
สมัครใจบ้างสิคะ”

“ผมอยากเอาใจช่วยให้คุณได้สม
ปรารถนาทางนี้เสียจริง ๆ ใคร ก็ชนะ
กับ คุณศุภลักษณ์ ที่เป็นผู้ได้รับเกียรติ

ยศจากผู้ปกครองของคุณถึงเพียงนั้น ?”

คุณศุภลักษณ์ถวิลใจอย่างเมื่อน่าย
“พระพิศาดมณตรี ถ้าจะมีลูกโลกว่า
ติดใจก็ได้”

“แล้วเรามีหรือเปล่า ?”

“มีสิคะ เราเป็นพ่อหม้าย ภรรยา
เพิ่งตายเมื่อเร็ว ๆ นี้ บุตรคนทหนึ่งทมิ
กับภรรยาคนเสีย ลูกคน สัก หายสาป
สูญไปตั้งแต่เด็ก เป็นเวลาถึง ๓๕-๓๖
ปีมาแล้ว ต่อมา ภรรยาที่ไม่ใช่ บุตร อีก
ก็กินสิ่งผิดๆ เกิดเกินกว่า เก่งกว่าจะติดใจ
ไม่แน่นอนมากกว่าจะขอให้แต่งงานด้วย”

หัวเราะอย่างแค้นๆ และหนักใจ แล้วก็เมิน
เหม่อไปทางหนึ่ง ไม่มีใคร ปฏิ ปรัก ว่า
กระไร สักครู่ คุณศุภลักษณ์ จึงหัน มา
หาคุณสมทนา ก็พอดีได้ฟัง คำของ
รุจาหนุ่มอย่างถนัดถนี่ เธอจึง ด้วย
ลึกว่าชายคนนั้นได้ มี อะไร เป็นที่ แปลกแก่
เธออยู่เป็นอันมาก เป็นสายตาคู่ พร้า
พร้าไปด้วยความรู้สึกในอารมณ์ ชุ่ม
ชื้นวิงวอน และร้ายที่สุดคือว่าชายคนนั้น
ได้แทงทะลุปรุเข้าไปในหัวใจ และเกิด

ที่เธอจะทนทาน คือ กระแสรุนได้ จึง
 รมอยหตมด้วย อากว สะเทินใน ทนไฉน
 เอง แทนที่คุณสักดกษณจะรู้สึกอะไร
 อัน เธอ สะดุ้ง อึกกรัง ด้วยว่า รุจา
 ได้ถูกชนจากที่ ๆ เหนือ - รวดเร็ว เหลือ
 สดิกกำลัง - โถมเข้า หาเธอ คุกเข่าตน
 เองลงที่หน้าเธอ รอบร่างเธอไว้ในวง
 แขนด้วยมือซ้าย - มือขวามัน ข้อนคางไว้
 แล้วก็จับกระหน่ำลงไป บนใบหน้า รุม
 ด้วยความพิศวงททอมหัวอก รุมเสียจน
 เสียคุณสักดกษณ ที่ทรงกรวด ออกมานั้น
 หายเข้าไปในคอ รุม - ฮา, รุมของ
 พัดคาราจะครบ... .

คุณสักดกษณ พยายามผลัก - พยา
 ยามด้วยหน้าทนต์ ที่แรกตกใจ - และที่หลัง
 เปื่อยนเป้นั้น ครั้นเห็นผลักเขาไม่หลุด
 ก็เลยฉีก รุจา รัดกว่าร่างของเธอในวง
 แขนด้วยมือซ้ายเหมือนจะเป็นดม ที่ใจหาย
 กลายมือ พองเงยหน้า รุนทุ เธอ - โลหิต
 นีตที่ร่างและใบหน้าคุณสักดกษณ นัย
 คุณสักดกษณอย่างดุเดือด อู่น้ำ, เหมือน
 กุหลาบบานอยู่ บนคันทันแล้วไม่มีผิด

อันไปครุใหญ่ รุจาจึงพิโรธว่า "ยก
 โทษให้ผม คุณสักดกษณนั้นผิดไป แล้ว
 ที่มันอาจต้องเกินแก่คุณเช่นกัน แต่เพราะ
 ผม - ผมบอกว่ารักคุณก็ไม่พอ เพราะ
 ผมบูชาคุณ เสียจนไม่รู้จะพูดได้อย่างไร
 ผมเป็นคน คาคอยอยู่ตลอด - แต่ทว่าหัวใจ
 ผมถึงเหลือเกิน ที่เชื่อมอาภายานรักคุณ
 ผมเห็นไม่ถึง - และมันก็ได้ตกจนผม เกือบ
 จะคอหักตายเสียทีหนึ่งแล้ว ผมก็ไม่เร็ด
 กล้าไปผ่นรักคุณอีกตั้งนี้ มันก็เป็นเรื่อง
 จาหัวใจของ ผมจะทรพดไปอีกตลอดชีวิต
 อันใจของคณชาติ - ยกโทษให้ผมในความ
 พยายามนี้ และขอผมสักคำเถิดว่า คุณ
 ยังเมตตาผมอยู่เหมือนเคย ผมรู้ว่าผม
 ไม่สามารถจะให้คุณรักผมได้ แต่ผมจะ
 รักคุณบูชาคุณเสียเป็นที่สุด คุณจะไม่
 รักผม - ผมไม่ว่า แต่ขอให้ผมได้มีโอกาส
 รักคุณเกิดนะครั้น แม้จะเป็น ฝ่ายเดียว
 เช่นนี้"

คณคณ - คุณสักดกษณพูดไม่ออก ได้
 แค่สายหน้าซำ ๆ แม้มันจะไม่มี ความ
 หมายถึง - แต่มันทำให้เข้าใจว่าเธอกำลังตก

มดลูกพิการ

เป็นโรคที่ร้ายแรงมาก ผู้ที่ทุกคนนับแต่มีโลหิตระดูแล้วจนถึงอายุต้น
ธูไป จะเป็นโรคนี้จนเป็นโรคเจ้าเรือนประจำตัวสตรีแทบทุกคน ในจำนวน
สตรี ๑๐๐ คน ก็จะมีมดลูกพิการกว่า ๘๐ คน ทั้งเป็นโรคที่เกิดขึ้นได้ง่าย หาย
แต่ยากเหมือนไฟไหม้ขน เป็นโรคที่พาล่าชีวิตสตรีมานับไม่ถ้วน

ลักษณะมดลูกพิการจะแสดงอาการให้ทราบได้ คือมี ระดูขาว (มูกกิด)
และโลหิตระดูไม่ปรกติเพราะระดูขาว และโลหิตระดูออกมาจากมดลูก ถ้ามด
ลูกไม่หายพิการ ดังเหล่านี้ก็ไม่หายด้วย ถ้ามดลูกเกิดผิดปกติจากที่เดิมเช่นนี้
มดลูกจะคง บางครั้งถึงรัก บางครั้งถึงจืด เมื่อเช่นนี้มดลูกคง จะทำให้
ประจำตัวจนบั่นทอนไปด้วย เพราะประจำตัวขาว การเห็นของ รังของมดลูก ที่ผิดปกติ
จึงทำให้การคลอด ทุรพลและยาก หรือ ไม่ท้องมีตัวดำดำรั้นมีผ้าหนา ขอบตา
เขียว ไปหาหมอประจำตัว ก็ต้องบอกว่าเป็นประจำตัวพิการ หมอทางโลหิตก็บอก
ว่าโลหิตพิการ หมอภุมยาระดูขาวก็ต้องบอกว่าโทษระดูขาว ถ้าไปหาหมอ
เวชมนต์ ก็ต้องบอกว่าถูกภูตพรายเข้าสิงทับหรือคุณผีคุณคน ถ้าเกิดเนื้อร้าย
ในมดลูกก็หลงว่าคาดเดาผิดคาดเดาผิดเหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้นขอเตือนให้ท่านทราบว่า
ควรรักษาด้วย ยาปราบมดลูก เล็ก ๕ สิ่ง ใหญ่ ๒ บาท ใช้น้ำกับ ยาขับ
ลมร้าย อันละ ๓ บาท คัดค้นเหตุด้วยโดยเร็วภายใน ๓ ชั่วโมงก็เห็นผลปรุ่งที่

ห้างพระจันทร์โอสถ

ถนนจักรพรรดิพงษ์ ตำบลร.น.ร.พระนคร

อยู่ในความรังใจอย่างหนัก — เธอไม่รัก
เขาก็ไม่จำ — แต่ปล่อยให้เขา รักไป ช่าง
เคียด — ปล่อยให้เขา โถมอุบจูบ กอดอย่าง
นั้นหรือ ? ดั่งนี้, รุ่งลึกตัว — เธอปลิด
มือเธอออกจากไหล่เขา แม้จะเบา — แต่
รุกรานก็เหมือนถูกทำให้เจ็บที่หัวใจ เขา
ยืนกายผลัดจากท่าที่นอนอยู่ กับเธอ ถูกเขา
นั่งอยู่ มือทั้งสอง กอดคอก ด้ายคาประ
ด้านด้วยจึงวอน

“ตอบผมหน่อยสิครับ คุณผู้รักดิฉัน
ถ้าคุณจะไม่เกลียดฉันถึงกับไม่ตอบดิฉันก็หนึ่ง
ผมก็ไม่กล้าอยู่รอกหน้าคุณได้ ผมคิดไป
แล้ว ก็จะหาความผิดความชวักผมทำ
ไปนี้ ไปนอนเสียใจอยู่เสีย คนเดียวให้
พอ ผมจะขอตา.....”

เหลื่อชะงายกายรำ — คุณผู้รักดิฉัน
เธออยากจะ คอบ เธอออกไป ตรง ๆ ตาม
ความจริงว่า เธอได้รักเขาเหมือนใน
ขนาดที่เขา รักเธอจนแทบ แต่เธอตอบ
ไม่ได้ เธอต้องตอบด้วยคำง่าย ๆ ไปกว่า
นั้นดีกว่า

“ด้ายเสียแล้ว รุจา !”

“ด้ายเพราะเหตุที่ คุณจะถูกบังคับให้
แต่งงานกับหรือคน ?”

“ยิ่งกว่านั้น ก็เขาหมั่นคิดฉันแล้ว !”
เหมือนถูกน้ำแรงนามที่หัวใจ เหมือน
โดนตีในกายนั้นแรงไปหมด รุจาฉวว่า เธอ
ไปกอดเธอไว้ อึกคร่งหนึ่ง และ คุณผู้รัก
ดิฉัน ก็ยกมือ ทั้ง สอง โอบ ไว้ รอบ คอ
รุจา...

บ้านประตูห้องรับแขกเพียงออก ผู้ที่
ปรากฏเป็นบุรุษหนึ่งและสตรีหนึ่ง คนที่
มาใหม่ ยืนสอง รูปาพราย หญิงที่ กอด กัน
กอดอยู่ตรงหน้า พอแว่แว่เห็น คนทั้งสอง
ก็ผลัดออกจากกัน คุณผู้รักดิฉัน ร้องว่า
“พระพิศาด....”

แล้วรุจาก็ถูกชนเฉยหน้า กอดคอก
ไว้เธอไม่ได้ โดยไม่รู้ ดึกจ่าจะไว้เธอไปทำ
ไม นอกจากรู้แล้ว พระพิศาดเป็นคู่
หมั้นของคุณผู้รักดิฉัน ฉนั้น แล้วก็ต้อง
เป็นคนที่เราดี หน้า แต่ทุกทรวงเราฉว
ไว้ — นกถึงภาพที่เราเห็นที่แรกแล้วกมทุ
ก็ถึงกณีน นาดาย รุจา รู้ ดึกจ่ากมทุได้
แปลกแปลกมาในโศกาศเช่นนี้ด้วย จึง

ข้าปากพูดขึ้นบางว่า

“ มาทำไมมุก ? ”

ก๊อหน้าตวย ชัก ครั่ง รวากับ เจ็บ ในอก
กมุกตอบด้วยสีหน้าแดงส้มแดงโรย ๆ ว่า

“ พรุจ, น้คุณพ่อ ”

เห็นแปลก, ที่กมุกแนะนำอย่างนั้น และ
เกาะไหล่ - เกาะ แขนคนก็ คุณ ศุภ ถักขนิ
ว่าเพนคู่ หมั้นของเรชอย่างมกักุน

“ ว้ายโขงกมุก ? ”

“ พรุจ กระ, น้คุณพ่อ ของ พรุจ และ
ของน้อง คุณพ่อ ของเราทั้งต้องคนโง
ละคะ ”

พระพิศาตตรงรีเข้ามาหา ตั้งวางเท้า
หนุ่มเข้ามาสวมกอดไว้อย่างอ่อนโยน โนม
คีระให้ขบดงกับไหล่คน แล้วนำตาไหล
ลงบนหน้า คุณศุภถักขนิเองก็วุ่นวาย
ใจอยู่ด้วยความปลาดไม่น้อย เรชถูกรัน
จากเกาะทวง หายจากความละอายความ
ตกใจ รุ่งมือกมุกห่างออกมาแล้วถามว่า

“ เปดจาอะไรกัน กมุกคะ ? ”

กมุกตอบว่า “ คุณพระคือคุณพ่อคติน
กับพรุจโงละคะ ! ”

ที่แรกเมื่อรุจถูกตั้งเราไปกอดไว้ในวง

แขน เขาคิดว่าจะจับ แต่ด้วยอำนาจของ
จิตตานุภาพ หรือกลิ่นไอธรรมชาติอะไร
ก็ตาม ทำให้เราอ่อนแอจน จับได้พัน

จากการเกาะกอดของผู้ เพนคู่ หมั้น หญิงที่
คนรักไม่ไหว พอถูกสายน้ำตาของพระ
พิศาต หยดค้อง คีระ รุจาก็เลย อ่อน

เบี่ยงไปทีเดียว โดยเราเองก็ไม่มี เหตุ
ผลที่จะทำเช่นนั้น เดี๋ยวพระพิศาตกระเด้า

เรียกว่า ๆ อัยยักุหา
“ รุจา - ลูกทกรกของพ่อ ลูกเกิดมา
ไม่เคยเห็นหน้าพ่อเลย น้หะ พ่อ ของ
ลูกแล้วรุจาอัย ”

แม้รุจาจะไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่อง แต่
ด้วยกระแสดี้งของพระพิศาต เราก็เลย
นำตาไหลไปบ้าง ด้นถามว่า

“ ผมไม่เข้าใจ ผมไม่ทราบเรื่อง.. ”

คุณพระตอบว่า “ แม่กมุกเล่าเรื่อง
ให้พี่เราฟังที่ขลุ่ยอัย พ่อแล้วไม่ไหว
แล้ว ” ผลจะมีอกกอดรุจาไว้ “ คุณศุภ
ถักขนิ รอโทษที่มาทำความ รบ กวนใน
บ้านคุณ น้รอนใจที่จะได้เห็นลูกเหต้อ

เกินจึงต้องรีบมาทบทวน รุจาณงตงทเกาซ
พวงน้องเดาซ เดียวให้พอได้หนึ่ง เดียจก
หนอย

คุณผู้ภักทษณ คอยรุดกมความพอ
ใจชนบางในสันทนาเรอ รมเรอ เรญให้
คุณพระนงเกาซ และคุณพระคองนงตงท
ราช ๆ รุจา

กมทททาแดงๆหนีไปหาพี่ชาย “เมื่อ
เช้ากะ แม่ฮันคัมไม่สบายเป็นตม หดง
จากทพรุจาออกจากทพกมาแดง ได้ให้
ไรกันมากมายจนพิน แต่แม่ฮันคัมรู้สึก
คิดว่าอาการมากอาจจะไม่รอด จึงเรียก
คุณตาและประสมตัวละครทั้งหมด เดอ
เรื่องความหดให้ฟังว่า แม่งามธรรพ
มารดาพรุจันเป็น ภรรยา ของ คุณ พระพิ
คำด เดิมทีแม่งามธรรพเป็นคาราละคร
ของเราที่ด้วยงามมาก คุณพิคำดก็ให้คุณ
พ่อเป็นอุกณัฐ ไปเห็นเขาก็ดักใจไว้ แต่
ไม่ดำมารกจะส่ง รอดคัมแดง เพราะคุณมี
คุณยารังเกยจจกตคร ทงยังฮอนความ
กิดด้วยกันทงตองราช จึงเกิดการพลาด
พลางชน แล้วผู้ใหญ่ก็พราก คุณพ่อไป

แต่งงานกับ แม่กมตา ค้อมมารดาคณ คุณ
พ่อได้แม่กมตา แล้วก็หลงใหลใฝ่ฝัน จนล้ม
แม่งามธรรพ คดขยตราชทรวราง ๆ ว่า
แม่งามธรรพล้มลง คุณพ่อก็ล้ม แม่งาม
ธรรพความทรวักคุณพ่อมาก ก็พยายาม
บิตนาม และหลีกฐานรองคุณพ่ออย่างฉันท
แม่ แต่คุณตาก็ไม่ไหว ด้วยเกรงว่าจะ
ฮาวาญความฉิดของคุณพ่อ กันก็ไ้รู้
ความตมของแม่งามธรรพ มี แม่ฮันคัม
คนเดียวเพราะจำได้รักใคร่กันมาก ก่อน
ทีแม่งามธรรพจะตายได้ให้เหรียญไว้แก่
แม่ฮันคัมคนหนึ่ง เป็นเหรียญซึกเดียว
ก็แบ่งไป ให้ คุณ พ่อ คนละซึก เหรียญ
นั้นทำเป็นกรอบฝังเพชรดังขารูปหัวใจลอย
อยู่ในเปลวเพลิง โดยคุณพ่อเป็นผู้ทำ
ไว้ให้” รุจาจึงกม มของให้เหรียญที่
ซึกห้อยทคช แล้วก็กชคค

“แม่งามธรรพ คดขยตราชทรวราง ทงท
ใจและร่างกายเลยตาย ลูกนั้นเป็นผู้ชาย
รูปร่างตกษณ คล้าย บิดา คุณตาไม่
จะทาช่างไร โกรธกัแดง แต่เห็นแก่ท
รก ตาค่า ๆ ก็ต้องเลี้ยงไว้เขาบุญ ช่วย

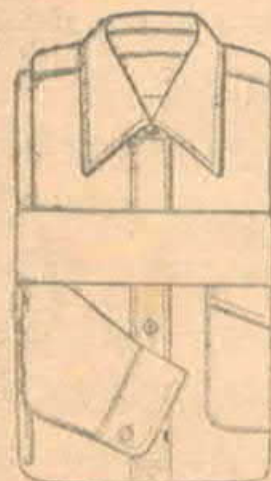
ผ้าเช็ดตัวขนตัก

ขนาด ๓๐/๖๐ ผืนละ .๗๐
 ,, ๓๓/๕๕ ,, .๗๕
 ,, ๓๓/๓๓ ,, .๗๕
 ราคาตัวกวานเพียง .๕๕ กัม

ผ้าห่มนอนขนตัก

ขนาด ๕๗/๗๒ ผืนละ ๓.๗๕
 ,, ๓๐/๗๐ ,, ๓.๐๐
 ,, ๓๓/๖๕ ,, ๓.๓๕
 แดผ้าห่มนอนชนิดด้าถมมาก

เช็ดสโปท

เช็ดสโปทแบบ
 เหมขนภาพมขนาด
 กึ่งแคเบอริ ๓๕.๓๕
 ๓๖และ๓๗ คัดพิเศษ
 แขนสั้นกึ่งละ ๖๕ผ
 เกาะเบอริ ๓๗ รา
 คา.๗๐ เทานม

ผ้าไหมวัง

ผ้าไหมวังทางเกงแพร่ถูกดงซึกมาก ทางเกงดมัย
 ไหมไร่ทนต์ละ ๓.๗๕กัม โปรดตั้งที่

เช็ดดิน

เช็ดดินยาวกัก
 ด้วย ผ้า อย่างค
 เนช เตเชยคตอ
 ละ .๗๕ แขนสั้น
 เนชเตเชยคเพียง
 ตัวละ.๖๕เช็ดพร
 แขนยาว และแขน
 ด้นมเดอมาก

สุวรรณวิไล

เลขที่ ๓๐-๓๒ นางรัก หงวนคร

กันต้องแรงกับเมื่อนั้น ทรูเรื่อง อยู่เต็ม ไม่ทราบ ความในก็ เข้าใจว่า เมื่อนั้น ทำ
ใจแต่ไม่พูด เพราะอยากจะแก้กันนั้น ให้เด็กได้ ไม่ทราบว่าเป็น ความดื้อ
เมื่องามสรรพ หลานสาว คอยมาเมื่อนั้น ไว้ในความหมายของเทวัญ ห้อย คอย นั้น

ภาพตอนหนึ่ง "นางพญาวัว"

คืบทราบว่าคุณพิ -
ศาลต่าง งานแล้วมี
บุตรกับ ภรรยาใหม่
ก็มีความ อารมณ์
จ้วง คนไป ลูกเล็ก
หญิงนั้นมา ตั้งใจ
จะทราบทรรณให้
สัมผัสกับความ ทรรณ
ของ คุณพ่อ แต่ พอ
เห็นเด็ก นั้นตั้งใจ
ยัดทำ อะไรไม่ลง
ต้องเลี้ยงเขาได้เป็น
อันดี พร้อมทั้งรัก
ใคร่เป็น อย่างมาก
เมื่อ ลูก ลูกมาเด็ก
หญิง นั้น มี เทวัญ
คู่ กัน แล้ว คอยมา

รศกถาเดิมละ ๓๐ ถึงทางค
ชกถาเดิม ๒๕ ถึงหาคนนี้

แต่ วาดึงดู
เด็ก ทั้งคู่ มา
ด้วย ความ
เจตนาดีทุก
อย่าง

เราต้อง
ใจรับ ความจ
"เด็กหญิงคน
นั้น คือคน
ของของพ่อ"
แม่ จะ อยู่ ใน
ระชะโลก แต่
กมลก็อดกลั้น
เสีย ๒ - ๑๐๐
ไม่ได้

เราถูกไป
หาพระพิศม
ทราบ ดง กับ

ด้วย เมื่อนั้น เห็น เป็นโอกาส เหมาะ คักพระพิศมด้อมกอด ลูกชายไว้ในวงแขน
ก็เลยด้อมเทวัญให้เด็ก นั้นไว้คง ใคร ชกถาหนึ่ง ชายชาครทงต้องกอด กันไว้

ให้! สว่าง โสภณ คุณพระจึงว่า
“พอมีมากเหลือเกิน ทำการ
สรรพและถูกรักเช่นนั้น จน เป็นเหตุให้
กมฺท คง พัด ผรจาก จากพ่อแม่ มาอีก คน
หนึ่ง นิดเค็มเมื่อนับชดค่าที่แสดง ความ
จริงให้ฟัง แล้วให้คนไปตามพ่อแม่บอก
พ่อลูกจึงรู้จัก กัน เป็น บุญคุณ ของเขา
อย่างใหญ่หลวง ”

รูกถามว่า “ แล้วนี้ ชากว ของแม่
ชั้นนับเป็นอย่างไร ? ” เขาตอบว่า
ชั้นนับตามอย่างกมฺท มาดั่งเด็ก ๆ แล้ว

“ พ่อเชื่อว่าหมดชั้นกราย เพราะได้
ส่งไปให้แพทย์ที่ โรงพยาบาลทั่วอรรรักษา
อย่างดีที่สุดแล้ว ยังอีกรอทพจะดีขึ้น
โทษก็ข้อ พ่อรอถอนหมั้น คุณสุกฤกษ์
ในส่วนตัวพ่อ โดยจะเปลี่ยนเป็นรอหมั้น

ให้ดู เทน หวังใจ ว่า คุณสุกฤกษ์
หรือท่านผู้ใหญ่คงไม่มีความรังเกียจ ”

คุณสุกฤกษ์ได้เห็น ตอบว่ากระไร
ไม่ออก จึงตรงเข้าไปหา คุณพระพิศาล
ผลจากลูกชาย ทางนี้ขอชกรับขวัญลูก
สะโก้เข้าในอ้อมแขน แล้วก้มลงจูมพิศ
ที่หน้าผากและศีรษะ รูกาเรีย ไม่รู้ว่า
จะทำอย่างไร ก็หันไปหากมฺท ทำท่า
จะขอชกรับเขาอย่าง คุณพ่อบ้าง แต่
กมฺทคอยหัน ข้าเขาเมื่อ ประคองไว้ไม่ให้
เขาไกลของว่า

“ โอว, หน้าไม่อาย หน้าดำๆ มา
เห็นอกอคิดๆ ถูกๆ ช่าง, ยิ่งว่ายิ่งยุ บอก
กล่าวด้วย นะคะ คุณสุกฤกษ์ บัดชย
พ่อกมาเทียบได้จูบเราอย่างนี้ไม่ยอมหรือ
ว้าย ! พ่อกัน ! ! ”

เนตรนารี

การก้าวหน้าของ เนตรนารี คือก้าวสำหรับสตรี - สตรีไทย ท่านไม่
ช่วยให้ตัวของท่านก้าวแล้ว ท่านจะช่วยใคร?

ภัณฑุอุปกรณ์

ท่านสุภาพสตรี

โปรดอย่าลืม

ภัณฑุอุปกรณ์ถนนพาหุรัด

ร้านจำหน่ายเครื่องแต่งกายสตรีโดยตรง ที่ถนน
พาหุรัด มีพร, บาน, ผ้า, ไหม, ม่วง, ชนิดเยี่ยมรับ
ประกัน ดีไซน์ไม่ตก เครื่องอุปกรณ์ความงาม เครื่อง
สำอางทุกชนิด ดังคณมาใหม่ๆ ราคาขายถูก หัก
เมืองคองการ ดังดังทาง พ. ก. ง.

สินค้าที่ท่านสุภาพสตรี

พอใจแต่ต้องใช้ทุกวัน

ภัณฑุอุปกรณ์ถนนพาหุรัด

พร, บาน, ผ้า, ม่วง, ไหม, ชิน, ชนิดเยี่ยมรับ
รองดีไม่ตก คอปกเด่น ดีสูง เครื่องอุปกรณ์การแต่งกาย
เครื่องใช้ของสตรี เครื่องอุปกรณ์ความงามเครื่องสำอาง
ทุกชนิด ไปรคตรง ไปที่ถนน พาหุรัดท่านจะพอใจแน่ๆ
เดราคาไม่ม่นต่างจังหวัดดังทาง พ. ก. ง.

"ยอดแห่งยาครรรักษ์"

สตรี ทั้งทั้งชาวตะวันตกนิยมยาหอมสังข์ทอง ว่าปณยาครรรักษ์
รักษาเด็ก รับประทานแล้วมีศิริมสุขตลอดเวลาทั้งตลอดทั้งอย่างปลอด
กัณท์หอมรับประทานทำให้ใจสดชื่น แก้อดมกของละเอียดต่างๆ มีผู้นิยม
ทั่วไป มีผู้ครรรักษ์ไม่ควรลืมรับประทาน!

คำอธิบายอาการแสดงมี

ออกใหม่ อธิบายละเอียด

เข้าใจง่าย ราคา ๘๕ สตางค์

คำอธิบายภาณการคำ

ราคา ๘๕ สตางค์

คำอธิบายพันักรรมอย่างใหม่

" • บาท

พระราชบัญญัติเกณฑ์ทหารใหม่

,, ๓๐ สตางค์

คำธรรมเนียมที่ดินทุกอย่าง

,, ๕๐ สตางค์

เหล่านี้มี

===== พิณพานิช =====

หน้าโรงทวย

รัศมี-วิเศษ

RAMBRANT

ใช้เฉพาะการถ่ายรูปเท่านั้น

เพราะ "แรมเบรนต์" ทำให้เกิดเงาและทำให้รูปถ่ายเหมือนเนื้อคนจริง ๆ
โดยช่างภาพต้อง เคียงข้างกับเป็นทนายชั้นของชาวอเมริกัน กับ ชาวโลก ภาพ
ยนตร์เป็นกึ่ง ๆ ึ่งนักปราชญ์ "แรมเบรนต์" ได้ฉายแสงมาถึงประเทศสยามแล้ว

ไทย == โทเมน == เปนผู้นำ

ขอชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง "โกเมน" ก็ช่างถ่ายรูปก็ได้รับรางวัลและควมยกย่อง
จากต่างประเทศมาแล้ว เห็นทอดของก็

ตระกูลไทยพาณิชย์

ตรงข้าม หน้า โรงหนังฉัตรมากร โทรศัทพ์ ๘๖๓ ๗๖๓๖๖

“สำคัญ เฉลียววิทย์ - สามเณร นักเรียน นางพยานาด ถดราคาให้เป็นพิเศษ

รู้ านทองที่เที่ยงตรง

๑๒. เจียย่งเซ็ง

เปนสถานที่ทำนายเครื่องรูปพรรณต่างๆ มีต่างหู-ต่างเกด
 แหวน-กำไลข้อมือ-สร้อยข้อมือ-สร้อยคอ-เข็มขัด ด้วยราคาถูกลงๆ
 แต่เที่ยงตรงค่อนน้ำหนักเสมอ รับจ้างทำเครื่องทองใบใหญ่ ทอง
 รูปพรรณทุกชนิด ตลอดจนเครื่อง นาฬิกา...เงิน...สงขลา ด้วยความ
 ปรานีศบวรจง สมใจทุกประการเชิญทดสอบสักครั้ง แล้วท่าน
 จะเปนซาประจำเสมอ

เจีย

ย่ง

เซ็ง

นายชัชวาล-นางเพ็ญ จรรยาภู

เลขที่ ๓๐๖-๑๑๘ ถนนเจริญกรุง เหนือไปรษณีย์กลาง

ศุภ

อภัยไพ

เจ้าตัวทางเดินของ มัน
เหมือนกัน เธอไม่ได้พาทาง
ไหน เป็นทางของ ชีวิตไหน
จนกว่าชีวิตนั้น จะโตเต็ม

ไปแล้วและรู้จักทางของมันเป็นเอง บางที
ชีวิตก็มี ชักจูงให้หลงทาง แต่บางชีวิต
ก็คลั่งทางอย่างมีคัมภีร์ไปตามลัทธิ มันก็
เป็นชีวิตหนึ่งที่ได้ เดินไปแล้วตามทาง
ของมัน-

(ต่อจากฉบับ ๓)

....๑....

สี่หน้า เด็กหนุ่มกว่าครึ่งศตวรรษ เขา
เหลียวซ้ายแลขวา กระวนกระวายในท่า
ทางของหนูดักขณ มื้อเช้ายังแน่นอกกับ
หัตถ์ 'ของกลาง' มีรูปจะเขาไปหมกฝังทั้ง
ขว้างเสียที่ไหน และมิรู้จะพึ่งตั้งใดเป็น
ที่กำบังตัว

คุณพระกับคนใช้ลงมาแจ้งทางบรรดา
ระเบียงคอก แม้จะมีเพ่งเล็งมาเฉพาะ
พุ่มกระดังงา แต่เสียงกระโดนกับแสง
ไฟฉายจากนอกรั้วนั้น ก็บอกเหตุให้
ไม่ไกลไปจากเขาเลย

“ท่านเจ้าของบ้านครับ, ช่วยจับ
โจรโมยนั่นที!”

เงี่ยมใจจะแตกด้วยเสียงกระโดนนั้น รู้จักเมื่อเขาขอให้เธอปล่อย แต่เธอ

คุณพระก็เห็นเขาไปกระทบแก้วหู มัน
เป็นเสียงซึ่งเรียกขานของความเฉย หน่ายให้เร่ง
มารบายน่าย เบือนความบริสุทธิ์ของเขา
แท้ ๆ ไฟฉายกวาดมาโดนพุ่มที่เขาพัก
เล่นที่พุ่ม เป็นทางประหนึ่งนิ้วไฟซึ่ง
บอกเขาว่าคงอดรู้ให้แก่ฝ่ายปราชญ์ที่เห็น
กันดี รดน้ำขี้ใจเต้นเป็นคืบปลา, เธอ
ยังเตาคนสายปาดายเงื่อนไม้พอบว่า มาอย่าง

ไวไปอย่างไร ขณะเบียดตัวติดอยู่กับ
เขานั่นเธอรู้ดีกว่า ตัวเธอเดินเทาและ
หอบถี่

“คุณรัก, คุณพลอยเกราะให้ร้าย
ด้วยแท้ ๆ อย่าเป็นห่วง ผมเลยปล่อย
ให้ผมไปตามอ้าพลังเกิด”

มือเธอจับแขนเขาอยู่แน่น เธอพึ่ง

รู้จักเมื่อเขาขอให้เธอปล่อย แต่เธอ

กลับจับให้แน่นจนกว่าที่แน่นอยู่แล้ว

“จะกดด้วยอะไรนะเจียม นี่เราจะ
ต้องหนักต้องแอบเราทำไมกัน?”

หนักใจด้วยห่อของหนัก “ระโมย”
เราพันผ้า เดี๋ยวแหล่แหล่คล้ายคนกระ
หายหน้า คนคนค่อหอยเมื่อระดก ถึง พ่อ

“ก็ใครเล่าระโมย?” ชดกระซิบ
กระซิบ “เราออกไปช่วยเราจับไม้
หรือเจียม คนที่เราเห็นเงาไฟแดงดีปรด
เมื่อคนใช้ไหม?” เธอถามเร็ว ก็ไม่มี
ของดีอด พอดีคำและมีที่ที่เขาจะตอบ
ให้เธอเข้าใจ ก็มีเสียงคนใช้ตะโกนพร้อม
กับขมิ้นมาทางฟุ้งกระดังงา

“ไต่ต้นกระดังงานั่นแหละครับไต่เถา
ระโมย!”

คุณพระกับอีกสอง คนเหี้ยว ตาม มา
ทันที แสงไฟฉายยังจางอยู่ ในระดับเดิม
เจียมเหี้ยวไปมองเร็ว คนหนึ่งกำลังมัน
จะเข้ามาจับทบ ดัง แด่เกิดมา เป็นคน
ก็พังครืนแหละ ที่เขาพบรถที่สดของ
ความตกใจ, เขามองจาก ดับคธน
จะให้หลุดจากมือรถร้อย ฉบับพดณที่คิด

ได้ก็เพียง หนึ่ง หนึ่ง!

ขณะนั้นเอง ขณะที่คนใช้คนหนึ่ง
วิ่งตรงเข้ามา ระยะ อีก ดำมวจะถึง
รถร้อยก็ผูกติดขึ้น ถลา ปราด เข้า ไป
ขวางกั้นหน้า และในเวลาเดียวกันนั้นเอง
ไฟฉายก็ปราดเป็นเงาตาม ตัวเธอ ออกมา
ด้วย ร่างเด็กหญิงหุ่ยคืบคืบเป็น เบ้า
ชัดคืออยู่ กลางแสงเคื่องศา ไม่มีอา
การ แด่คง ว่าดังทก สะ เทือน อย่าง ไร เลย
คนใช้ คน ที่ ถลา วิ่งออก หน้าหน้านั้น หุ่ย
รั้ง เบ็ดหนังคามากไปจนเห็นดวงตา
เหล่อกโปน

“คุณรถ!” ร้องขึ้นดัง ๆ ด้วย
นึกไม่ถึงในตำแหน่งตกใจ

“ยายไผ่,” คุณพระแสงชน “นี่
แกดงมามุดอยู่ที่นี่ทำไม?”

“ไต่ต้น กระดังงา มีอีกคน ครับ ไต่
เถา!” คนที่บนข้ามรั้วเข้ามาของบอก
และวิ่งจะไปตามที่พุด รถร้อยก้าวขวาง
ทันที

“มีอะไรที่ไต่ต้นกระดังงาจะ?” ทำ
เสียงเหมือนไม้ ไม้ ไม้ ก้าวเข้าหา

พระเนิบ ๆ “ค้นหาอะไรกันคะคุณพ่อ?” รุ่งนภาดูเมื่อต้องสี่มวณก่อน นึกนม
 อีกสามคนรวมทงคนทีถือไฟฉายด้วย สภาพ ไม่ ค่าง กับ ลูก นกหลงแม่และเบี่ยง
 ราม รวด เข้ามา ถึง รวม กัน เปน กลุ่ม ฝน
 เจียมยังหมอบนั่ง เขาคิดจะออกวิ่ง มอง “แกยังไม่ได้อธิษฐานว่าตกลงมาทำไม
 อยู่แล้วในทางหนี ถ้าเขาเร็ว เดียว ยายไผ่” คุณพระย้าตามมของตราชัย
 ปราศธอมกระตางมัวด้วยมังกรใหญ่ ที่ มุม ที่ชื่อ พฤษ เหลืองไป ระแวง ทางใต้คืน กระ
 คึกกันไปได้ ก็น่าจะรอดพ้น เดียว คงงายบอยๆ
 ใจเขายังพะวงอยู่ กับคุณผู้ หญิง ซึ่งคำ “ลงมาเดินเล่นคะคุณพ่อ” ไม่มี
 ดัง จะ ค้าง รับ บาป แทน เขาคิดค้อท่งนั้น อะไรจะพูดได้คักว่านั้น
 รมณ์แล้วรมณ์อีก แสงไฟฉายหรือที่ไม “ใครอยู่ใต้ฟ้า มกระตังงานั้น?”
 รมภวน ไฟ พ้าย นระ เบี่ยงคักให้แสง อักอถกจะ คอบ ผู้ถือไฟฉายไม่
 ดว้างมาไม่เพียงพอ จันทรจาวก็ชาครึบ รอให้ทันคอบ เขากับพวกของเขาสาม
 เมฆเป็นฉาก แมตักเล็กน้อย ก็เปน ลีคน กระจายกันชอกกรายรอบเข้าไ
 โถกาค้นคังวามสำหรับเขาแล้ว, แต่เจียม หาฟ้า มกระตังงานั้น คนใช้คุณพระพลอย
 ค่งนึ่ง นึ่งเหมอนคนต้มคว ความชง ผสมช่วย ดุคกชชชัยจะช่วยห้ามปราม
 อยู่ ที่ เด็ก หญิง ซึ่ง แวด ล้อม ด้วย ผู้ ใหญ่ ชัดขวาง เขาปราศเข้าหาคุณพระกช
 เหมอพักด้วยหัวใจอันเป้นห่วง มตทิน แชนไว้แน่น เรียบเค็มเสียงชน
 ของพอบคนคกมา เป้นของ เรา เองละระนั้น “เจียม! ออกมาเถะ ไปแอบเขา
 บุตร คุณ พระ ถ้า ดัง จะ ค้าง พลอยแบ่งมด ทำไม”
 ทินขึ้นไปจากเขาคักหรือ? หัวใจเด็ก ในทันใดที่เจียมผละออกจากฟ้า มกัก
 หน้แห่งแสงเค็มที่ ที่ใต้ฟ้า มกระตังงาน รวมตัวโดยรอบ ไฟฉาย พุ่งเข้าหน้า
 นั้น เจียมผ้องอาจในสนามฟุตบอล และห่อของในมือถูกระ ฆากไป อย่าง แรง

คุณพระเจ้าของบ้านกันบุรีไปไว้ทาง หลัง
เดินตรงเข้าไปหาเด็กหนุ่ม หุ้ยยืนใน
ระยะใกล้

“เจียม, แกเป็นอะไร?”

“สรวนของกลาง!” เจ้าของ
ทวยห้อยมาให้เห็น ชดช้อยใจ หายคอบ
เธอดึงเข้ายืนบงเจียมไว้

“ใครอะไร?” เธอเสียงแข็ง
ออกเสียงแทน “หาความกัน...”
เบี่ยงไฟ ฉายตกสว่างเห็น น้อย ผู้ก็
เขยิบขึ้นว่า

“ก้นางช้อย... คุณก็มาได้มา...
เมื่อครั้ง... เป็นผู้ใหญ่...”

“และได้เสียคำ...” อีกคนหนึ่งสอด

“แค่เจียมได้เสียคำ... และนั่นเป็น
พยาน... เรานั่งคุยอยู่... กับ...” ชดช้อย
พูดฉะฉาน

“แค่ของกลางมาอยู่... ที่เขาได้...
ไร?” เป็นความเห็นแง่... ของคน
ไร้ข้อคำถาม

“ยายใส่แกอยู่ไปยุ่งกับเขาเลย”
เสียงคุณพระหัวเราะและหัวน... หันไปทาง

คำรวจ

“เชิญเขาคณของท่านไปสิ... เรา
เป็นอะไรไม่ใช่หรือ?”

“ไม่ใช่!” ชดช้อยเถียง ไม่

ยอมเพียงหักคางให้คำรวจ... เข้าจับเจียม

“ฉันเป็นพยาน... ฉันบอก... เจียม
อยู่กับฉันเมื่อเขา... ละได้จับกัน... ฉันก็

เห็น... เจียมก็เห็น... เจียมยังออกไปช่วย
ฉัน... แต่ทำไม... ถึงได้จับ มาจับเจียม

เล่า...”

คุณพระกำวเข้าไปวังบุรี มาเสีย จาก
เด็กหนุ่ม... จึงมองหน้าชนชดช้อยนั้น

“บอกซิเจียม... แกได้... ของ...”

“มาจากไหน?”

เราบักปากหนึ่งมาตลอด... ถึงคราวที่
เราต้องพูด... เราพูดไม่ได้... เหลือไป...
ดาชดช้อยทำตาปริบ... เราได้ของนั้น

มาจากไหน? เราจะไม่บอกออกไปได้...
หรือว่า... เราได้นั้นมาจากไหน... และ

เมื่อบอกไม่ได้... เราคิดว่า... การโกหก...
ตัวมีคำ... หนึ่งไม่ได้

“ทำไมไม่พูดเล่าเจียม?” ชดช้อย

At Last!

A Simple Scientific

way to
reduce
the Bust!

สตรีโสด มีชายผู้ชย

หากนมใหญ่เป็นกระพุ้งตอกมา
มากเกินไป จะเป็นที่ขมเขะ
ของเพื่อนฝูง เป็นกวนปรจาน
ตนเอง และการรัดรัดด้วยผ้า
ทรง Brassiere เท่านั้นยังไม่

เพียงพอ และโดยลักษณะนี้หากมีบุตรแล้ว นมจะขยาย,
เจ็บทรวง (เนื่องด้วยน้ำหนักของอกหนักกว่า gravity) นอก
จากไม่รวมความบังเอิญอื่น ๆ เช่น เต้านมจะแข็ง กาย
อย่างไรก็ไม่ได้ระงับการขยายตัวของเต้านมเหมือนเป็นส่วมีชีวิตยา
ศาสตร์ ดังที่กล่าวอธิบายข้างต้นได้

จึงมีที่อื่นมาลดอกนี้ และลดอกตัวได้ คู่กัน

เฮนเลย์รีดิวซิงครีม

HENLEY'S REDUCING CREAM

เป็นครีมขนานเดียวกับที่กล่าวสดไว้เป็นอันมาก
วางใจและนิยมไว้ สามารถลดขนาดนมซึ่ง
ใหญ่ให้เด็กคงได้จนจุใจท่าน โดยไม่ทำให้
ผิวเหี่ยวหรือหยาบ

เฮนเลย์รีดิวซิงครีม ราคากระปุกละ ๔.๕๐ บาท

ฟ. พึ่งพระเกียรติ

มีเครื่องสำอางค์ทุกชนิด, ช่างตีเขมม,
มากกว่าห้างทั้งหลาย ในกรุงเทพฯ.

จำหน่ายที่

กัณฑ์ปกรณ	บ้านหม้อ
แต่บ้านหลัก	เชียงใหม่
สัวอากัณฑ์	ราชบุรี
พิศณุโลกพาณิชย์	พิศณุโลก
มณีไพฑิชา	สมุทรสงคราม

(ขอสงวนรายการสินค้าได้เสมอ โปรดมอกด้วยว่าท่านพบแจ้งความในหนังสือฉบับนี้)

เครื่องคัดผมแบบใหม่สมัยเจียบ

เร็วทันใจ

ไม่ร้อน

ไม่หนัก

ศีรษะ

ไม่เกด

ราคา

หน้าตา

ไม่มี

อันตราย

กำลัง

นิยม

ทั่วโลก

มาถึงแล้ว กำลัง ขายอยู่

ประไพศรีวงศ์ (ศิลปินประทีป) สักกิพระยาศรี

เพื่อเป็นการทดลอง

คุณสมบัตของเครื่อง สดไว้นั้น
ขอเชิญท่านมาแบบผมของศิริภาพยนตร์
ที่ท่านรอบมาเป็นตัวอย่าง รับรองว่าจะ
ทำให้เหมือนนะ ๆ

แบบลอนลม

พร้อมทั้งเครื่องที่มาใหม่ ยังได้ผม
แบบเก่า ๆ และเรียบ ๆ ได้ให้ท่านเลือก
ด้วย ราคาอย่างสูงเพียง ๓๐ บาทเท่านั้น

ประไพศรีวงศ์ (ศิลปินประทีป)

สำนักสักกิพระยาศรี - โทรศัพท ๕๔๘๘

เดือน วิชาญใจที่เจียมมาเป็นใบเตย จะตั้งกตัญญู” ตำรวจ ผู้คุมบังเคยตอบ
ในเวลาเขาทำการเขางานเช่นนั้น “พูด “เราเห็นใน ระยะไกล ๆ และ ชุมก ชุมว
ออกมายาว เจียมเก็บได้หรือ, หรือโอ เราได้แต่เห็นคร่อม ๆ เราอาจเห็น
ระโมยมันทั้งได้, หรือ —” ทางเกวียนนั้นถนัดเป็นเสื่อดำไปด้วยก็ได้”

“บอกว่ายอ้ายยัง ขยายไฟ!” คุณ “ชาวกับตำมันผิดกันไกลนัก —”
พระครู ขตช้อยคำ

เจียมเหลียวไปมองสวน— สวนซึ่งมี “แต่เจียม ไม่ ปฏิเสธอะไรเลย”
เรือนหลังเล็กอันเป็นที่อาศัย ของ เขากับ คุณพระสอ
บิดา ถอนใจเนือย ๆ และนั่งไม่ตอบ เจียมกลืนน้ำลาย เหลียวดูคนที่จับ
ขตช้อย นิดจวน ออกหน้าออกตาในความไม่ เรนเขาไว้นั้นทั้งสองข้าง เขาคงใจ
พูดของเขา ใน ระหว่าง ฟังคน อันใดเถียง กันนั้นเองว่า

“มันของอะไรกันนะ อยากจะ รุมๆ” ความผิด ของ เรา จะ ต้อง เป็น ผู้ รับ
เรอเจ็ด ๆ ขึ้นอีก “ฉันคิดว่า มันเป็นข้อ เพื่อป้องกันตัวของเราไว้ ขยับขยายตัว
สมกับ ทำไมเจียมไม่บอกฉันว่า มัน เล็กน้อยพูดซ้ำ ๆ ฉะนั้นของเราเยือก
เป็นข้อของ ๆ ระโมย?” เย็น

“มันจะกดตามข้อหรือคุณหนู” เจ้า “ผมไม่ใช่ระโมยหรือครับ แต่
ของทวีป พุดเทบ ๆ “ถ้ามันไม่ ผมบอกไม่ได้ว่า ผมได้ของมาจากไหน
ใช้ระโมยมันจะวงหันตาดีตาเล็ดอก มัน รวด และทำไมจึงต้องหนี”

เข้ามาข้อนทำไม?” “เดชะเทอะ” คนข้างหลังคุณพระ
“ก็ไหนท่านว่าระโมยได้ เสื่อดำ?” พุดดัง ๆ

คุณพระถาม “ถ้ามันไปโรงพักดีกว่า” คำสุด
“ไม่แน่นัก กลางคืนอย่างนี้ยากที่ ท้ายของนายสืบตำรวจตัว ขตช้อยเทบ

ร้องไห้ เมื่อเห็นเขาตากตัวเจียมให้ออก
 เต้น แปรก เหลือ เกินที่เขาพูดเช่นนั้น
 ด้วยเหตุใด เราจึงไม่ยอมบอกว่าเรา
 ได้รื่องมาจากไหนและทำไม จึง ค้าง หนึ่—
 ผวาเข้าไปหา และถูกเหนี่ยวรั้งไว้ โดยคุณ

พระ หลุดปาก ออก มาได้ คำเดียวว่า
 'เจียม'— แล้วเบาเค็มที่

เจียมเหลียวมา ยิ้มของเขาโคก
 เหลือเกิน ริมฝีปากขีตเขี่ยงั้น เผย
 ได้เพียงยิ้ม ไม่มีคำพูดแม้แค่เพียงออก
 เสียง มันเป็นการฉ่นของคุณ เราจึง

จำต้องนั่งรบติดแทนตัว ให้กาเห็นดแก่เรา
 ในความฉิดฉินมิใช่เขาเป็นฉิด ฉิน

แต่ฉิดของความฉิด หรือฉิดการ คือ
 ให้กาเห็นดเจียมก้ม ความเร่า ร้อนใจยัง

ไปกลัวความเร่าร้อนใจของใคร ๆ— เรา
 กาลังเพ่ง มอง อยู่ ไม่ กระ พริบใน อากา

ของบุตร มีด ทง ดึงบับ ขว้างแน—

นั่นทำ ๆ กับ ขี พัน ซึ่ง รบกัน อยู่ ในปาก
 หายใจหนักและไม่มีระยะแนอน ทุกดั่ง

ทุกอย่าง เป็นความฉิดของตัว ความ
 ฉิดของพ่อ คิดไกลไปถึงความฉิน ยาว

แห่งอายุของตนและของบุตร ที่สุดของ
 อายุนั้นไปสู่ จุดเดียวกัน แต่ระหว่างทาง

ความดำเนินของอายุเจียมยังเหลืออยู่ มาก
 และอาจเดินไปได้ ไกลกว่า จะได้ประ

โยชน์อะไรหรือจากการทอนอายุนั้นมาเพื่อ
 ใช้ณอายุนั้น ๆ ของตัว

เป็นความฉิดของตนเอง, ความฉิดของพ่อ - กิด
 ไกลไปถึงความฉินยามแห่งอายุของตนและบุตร—

ความจำเป็นบังคับให้ตาจิตมีความ เข้ม เป็น เด็ก ทาน เคยเห็น มาแต่ เด็กแต่
 ชาติ แม่เขา จะ มีความ ยึด พงเพียง นัย และ ไม่ นึก ว่าจะมี สดัย สันดาน
 ก็หาช่วยตัวเองให้รอด พันธ ก็ ชั่วไปได้ ใน ทราบเช่นนั้น

เวลาถลันใจไม่ และ
 เมื่อ ได้ ประ พุติ ลง ไป
 แล้ว จะ มีอะไรต่อไป
 กว่า ทำตัว ให้ ช่าง
 ใน สิ่ง ที่ คนได้ กด ปร
 พุติ นั้น

ผดะ ออกจากที่ ร้อน
 ถัด ส่วน ไป คัก ทาง ออก
 ของ บุตร ชายที่ ประศูร
 บ้านคุณพระ ขึ้นรออยู่
 ที่นั่นใน รูป ร่าง ของผู้ ที่
 คัก ดิน ตก ลง ใจ แน่ว เน้
 คุณ พระ กับ บุตร ร้อยรวม
 ทั้ง คน ไร่ เติบ ตาม เด็ก ะ
 โมย ออก มา ด้วย ไม่
 ไร่ มา ดัง และ ก็ มี ไร่ เป็น
 การ ตาม มา ด้วย เขาร เขีย
 ไร่ เติบ น่าจะเป็น เพราะ

-- มันเป็นกรรมสนองคุณ เขาจึงจำต้องนั่งรับผิด แทนตัว ถ้าหนักแต่
 เราในความผิดอันมิใช่เราเป็นผู้ทำนั้น--

นายอิมคำวอ ชื่นใจนักที่เขาไม่พลาด
หน้าของเรา แม้จะเป็นการกล่าว ๆ และ
อึ้งอึ้ง ก็ยังมีผลอันจะประดับความ
สามารถของเราได้ เขาเดินชิดเข้ามาข้าง
ขวา มือกำไฟฉายแน่น, ชื่นใจเป็น
ที่ยังว่า เด็กหนุ่มคนนั้นจะหนีเขาไปไม่ได้

ประตูบานใหญ่หน้าบ้านเบ็ดออก ร่าง
ตาคิดก็ขึ้นเดินรออยู่ นายอิมซึ่งก็ทรง
ก้าว ฉายไฟไปลาดไปตรงหน้าคนที่ และ
ในทันทีนั้นเอง เข็มก็หลุดปากเรี่ยกพลไ

“พ่อ-ไรแล้วลูกรักของพ่อ” เขื่อน
ไปทางนายอิมคำวอ “จะจับลูกชาย
ผมไปไหนครับนาย ?”

“ลูกชายเกรอะ ?” เสียงเฮฮะ
ก้องก่ายใน ลำคอ “หัด ะ โมย เก
เด็ก ๆ ...”

ตาคิดก็ขมดมัย “ใครว่าลูกชาย
ผมระโมย ?”

ขลุ่ยขลุ่ยด้วยมือคุณพ่อ ถัดเข้า
ไปยืนใกล้ ๆ เข็ม

“ฉันก็ไม่เชื่อลุง, เข็มอยู่กับฉัน
แท้ ๆ เมื่อเขาเถะเถะกัน แต่เข็มไม่
พูดไม่เถียงเขาเลย ไม่รู้ว่าจริงหรือไม่”

“ยายไม่น่าห้ามไม่ฟังนะ” เสียง
คุณพระพูดไม่พอใจ “ตาคิดก็ ถูก แ
ระโมย - -”

ชายชราวัยชดชวกร “ไปรตกรรณา
รตจักร์เกิดกรรมนายอิม คุณจับคนผิด
เสียแล้ว”

ก้าวเข้าหาคุณพระช้า ๆ
ก้าวเดียวเท่านั้น “กรรณาได้เท่า ไ
เท่าว่าลูกชายผมระโมย ไ้เท่าว่าจักผม
มากกว่าผู้สืบมี รุจักตั้งแต่แม่เจ้าเข็ม
ยังไม่ตาย รุจักตั้งแต่เจ้าเข็มยังไม่เกิด

เห็นว่าฉันคนระโมยของผมนั้นบ้างหรือ ?
และใช้ลูกชายของผมนั้น จะสืบฉันคนมา
ลวดไหน เดือนไปรตอย่าว่าลูกชายผม

เลย หันมาว่าผมเองเถะเป็นระโมย
คนที่ไม่เคยระโมยมันกัถาระโมนั้น มัน
มีความจำเป็นขึ้นใจมันอยู่ ความจำเป็น
บังคับให้มันระโมย คิดดูเถิด เด็กหนุ่ม
อย่างเจ้าเข็ม มันมีความจำเป็นอย่าง
ใดหรือ ?”

“ฟังยากแท้เพียง” ตาคิดก็ คุณ
พระเอ๋ยช้า ๆ “เถะอธิบายให้ฉัน

เข้าใจว่า ลูกชายเถะไม่ได้ระโมย ทั้งๆ

ที่เขาจับตัวได้ พรหมทอง ของ ถวดวงคามือ
อย่างนั้นหรือ?”

“ผมไม่ได้ ให้ ได้เท่าไรใจ ผมพูด
ให้ ได้เท่าไรจริง ๆ ถวดวงคามือไม่มี
จำเลย แต่ผมพอจะบอกมันได้จำเลย—จำ
เลยถึงกับของทำสังฆะ เหตุว่าฉัน ฉัน
จะเจอพราหมณ์และไม่เคยทำ”

“เอะโมย?” เจ้าของทรัพย์ผู้ ได้ของ
ถวดวงคามือแล้วเข้าน เรียบตัวเข้าไปใกล้

“จำฉันได้ไหมเล่า? ผู้ใหญ่กับ
เด็กฝึกกันน้อยไปหรือ ถวดวงคามือได้
และฉันได้คำ คุณเคยไหม?”

นายสืบ คำ รวด ร้อง อ้อ! พิศวงใจ
ปล่อยแขนเจียมปราศเข้าไปหา “ฉัน
นึกได้ว่า คำฉันไม่ผิด”

“ไม่ต้องจับกุมหรือทนาย ผมมาให้
จับโดยดีได้อย่างไร ผมก็ต้องการใจ
แต่คิดว่า จะไปเข้าศาลโดยดี” หันไป
ทางคุณพระ, ทนถวิลมีปากสันทัน นัยน์
ตาฉัน แต่หาทั้งนี้ให้สูญไปไม่

“พราหมณ์ไม่ใช่ หรือ ครบได้เท่าไร
พอจะมีอะไรไม่ใช้ถวดวงคามือ และได้เท่า
ไรเข้าใจ ถึง การ ที่มัน ไม่พูดนั้น ด้วยว่า
มันกับคุณพ่อของมันเป็น ส่วนความจำ

เป็นอย่างไหนทำให้ผมรู้ได้เท่าไร จัก
มาแก้แก่เจ้าเป็นคนดีกลายเป็นพราหมณ์ ได้
นั้นขอให้ ได้เท่าไรดีเอง”

เจียมกอดคอพ้อแน่น ขมหน้าตบ

อก ร้องไห้แต่ไม่พูด เขาว่าความ
จำเป็นทั้งกับให้ บิดา ของเขา เป็นอะไร
นั้น ก็อะไร — อ้อ, คำเจ้า! ชาติร้อย
เธอเด็กนัก แต่เธอไม่เด็กที่จะคิดไม่ถึงว่า

“ดูจิตดี” เตือน ร้อง เพราะ คุณ พ่อ
ของเธอเร่งรัดคำเจ้าอย่าง ที่แม่ผมมาพบ
ทุกปี ให้ฟัง เธอนึกเกลียดคุณพ่อของเธอ
เธอความประสาคนใจเร็ว และเข้าไปรับ

เจียม จาก อกตา จิตดี ด้วย ความ หัวใจ
ปลอบเธอตามภาษาที่เธอจะนึกได้ คุณ
พระโคตมรังสี เหลือของรอบ ๆ พบ
แต่ดวงตาที่ต่างก็ มอง มาดูกัน — คำจิตดี

ลบหัวถวดวงคามือแล้วหันกลับ

“พ่อไปละลูก ไม่ต้องไปเยี่ยมพ่อ
รักษาตัวรอดได้”

พยักหน้ากับนายสืบคำ รวด แล้วออกเดิน

เจ้าทรัพย์ กับ พวก รวม ทั้ง “ของถวดวง”
ความหลัง เจียมหน้าตาโทรม, โผผไป
เกาะยานประคอง ด้วยใจของเขาเธอจะ

รัก พ่อไปแล้ว ไปทบทวนกรรมตาม
ฐานความผิดในกฎหมาย รศร้อยพลอย
ร้องให้กับเขา เด็กกับเด็กที่รู้จักกันถึง
ความจำเอนนั้น

คุณ พระ ตั้ง ให้คนใช้ บัด ประ ตู บ้าน
รศร้อยวังเจียมเข้ามาไม่ยอมให้เขาถูกบาน
ประตูกันไปได้ ข้างนอก ความ เจอกนา
เกิดขึ้นในใจใหญ่ เมื่อเห็นอาการเช่นนั้น

“ขณบ้านยายไป, ให้เจียมขึ้นไปด้วย”

ก็ต้องแสร้งเธอเข้าไค้เธอเขา รศร้อย
ยืมทองคำ พาเจียมเดินตามคุณพ่อจน
ดึก แต่เจียมไม่หวั่นใจสำหรับขึ้นขอบ
เตียงแล้ว “พ่อ - พ่อจ๋า - พ่อจะไป
ถ้าบาคยากันดึกปานไหน?” เท่านั้น
ยังคิดหวั่นใจอยู่ในห้องน้กของเธอ!

—อ่านต่อเล่มหน้า—

“บองตอง”

ที่ไหนๆ ก็ บองตองแฮร์เตรสซิง
เพราะบองตองแฮร์เครสซิง

ใช้แล้วรักษาทรงผมได้คงที่เสมอ!

มีตัวยาบำรุงเส้นผมให้อ่อนนุ่ม

บำรุงรักษาผมให้คงงาม ตกค้าเสมอ

คัดทรงผมให้เป็นหยัก โศก ด้วยงาม

บ้องกันขรังแค และผมหงอกผมร่วง

กลิ่นหอม เป็นสิริชะ ราคาถูก

ท่านยังไม่เชื่อ “บองตอง”

ลองใช้ดูสักขวดหนึ่ง แล้วท่านจะต้องชอบ

มีจำหน่ายตามร้านน้ำหอมทั่วไป

อาการของเห็บ

ไม่ใช่แหวนใช้ทอง

ไม่ใช่เสื้อผ้าแพรพรรณ

แต่เป็น

การเย็บปักถักร้อย

บริษัทนาวาพานิชย์

รับดำเนินการเย็บปักถักร้อยเครื่องใช้ มีชายที่ออกไปตั้งร้านทำรายได้ทั่วประเทศ
เทศสยาม และมีการเย็บผ้าห่มหอยไขนอต กับเป็นเชยเคตจักรเย็บผ้าห่มหอยไขนอต
และเย็บห่อผ้า

ชองท่น - ราคาถูก - มีที่เย็บ

บริษัทนาวาพานิชย์

ข้างฉนวนบูรพา ติดกับฉนวนไทยตั้ง พระนคร

ยาสีฟันยี่ห้อปากกานั่นคือ

ฟัน

Dr. Wilson's PEARL DENTIFRICE DENTAL CREAM

ปรอท

ขาว

ปิโรโรไชต์ เด้

จาก

สะอาด

ยาสีฟันของหมอวิลสันที่แพร่หลายที่สุด

โรค

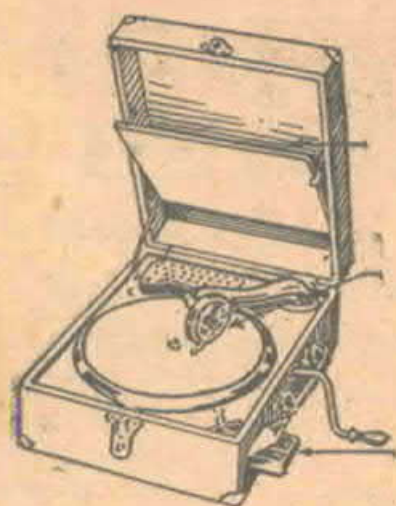
หลุดกับม... สรรพคุณดีเลิศ... ๓๕ สดางค์เท่านั้น

มีจำหน่ายทั่วไป

บริษัทบูรพา พาณิชย์ ถนนพาหุรัด

(เอเย่นต์ในสยาม)

หีบเสียงวิทยุ 'ตรากระต่าย'

เสียงดัง, พังชัด, ใช้ทน,
มีใบรับประกัน ๒๕ ปีทุกเครื่อง
ชนิด ถ่านเดี่ยวราคา ๒๕ บาท
" ๒ ถ่าน " ๓๕ " "
" ๒ " (หยุดได้ในตัว) ๔๕ " "
มีที่เก็บแผ่นเสียงแลที่เก็บเข็ม เป็น
นิเกิลในหีบเสร็จ

ต้องการจะขายให้แพร่หลาย

แถบแผ่นเสียงเพลงไทยขนาด ใหญ่ เพลงใหม่ๆ ๑๒ แผ่นทุกเครื่อง
มีแผ่นเสียงวิทยุ ตรากระต่าย ตรากระต่าย ตราข้าง ๓ เคียร์ ตราคอ
ต้มเบียร์ ตราปอนด์พื้น แผ่นอื่น ให้ท่านเลือกได้ตามชอบใจ
มีที่ไหนบ้างที่เขากล้าแถมให้ท่านดังนี้!

ร้านต.เจ๊กชวน โทรศัพท ๕๖๐

ปากตรอกโรงหนังบางลำภู ประตูใหม่ พระนคร

แผ่นเสียงเพลงหนึ่งชุดใดที่ท่านถามถึงเสมออันนี้มันตกเข้ามาแล้ว
เช่น คิวบาเลฟของ ก๊อตไนท์เวียโน เลิฟมิทไนท์ วันอาวเวอร์วียู
คัคคิฟรอมสเปน ฯลฯ ล้วนแต่ตัวผู้แสดงร้องท่งนั้น มาถึงก่อนได้เสียอีก
ก่อน มันถึงใจเพลงเพราะๆ ท่านจะซื้อไม่ได้ ทั้งคอกของอีกนาน

ห้องประชุม

โดย
อโนทรวงประภาสวัศดี

เราตั้งใจให้ ผมนก เป็นห้องประชุมที่ของนักอ่านที่เขียนบทความที่มีความน่าสนใจ แสดงความคิดเห็นเป็นสาธารณะ ในเรื่องที่ไม่มีความขัดแย้งกันส่วนตัว เพราะการสนทนาเป็นส่วนหนึ่งที่เราได้เปิด "ห้องสนทนา" ไว้ต้อนรับกันโดยเจตนาแล้ว

โรงเรียน สตรี พระนคร

นิตา เพื่อนรัก

จากกัน ๔-๕ เดือน รู้สึกคิดถึงมาก
จริง ๆ จนใจที่อ่อน ยังคิดการึกษาอยู่
จินตนาการคงมาลุดอยู่ กับอนาคตที่
ให้ หลาย ๆ เช่น ที่เคย ได้ทราบ
จาก นิตา ว่า อนาคตเข้าเป็นครู โรงเรียน
ประจำจังหวัดเมื่อต้นเดือน ทำไมใจจึง
ไม่บอกให้คนอื่นทราบบ้างล่ะ รวดกับ
เราจะลืมอ่อน ไม่อยากเสีย นิตาคนที่
บอก ไม่ใช่อ่อน ก็คง นึกว่า อนาคต
เกลียดอยู่ กับมัน ทั้ง ๆ ที่สำเร็จแล้ว อนาคต
คงเป็นคนขยันอยู่ ละก็ รับตอบจาก
หมายถึงอ่อนเร็ว ๆ

เมื่อตอนปลายเดือนมีนาคมที่ของ
กันอยู่ ใน หน้าหนังสือพิมพ์ ช่วงเรื่องหนึ่ง

แม้ว่าหนังสือพิมพ์ จะมาถึงวันช้าไปสัก
หน่อย แต่เชื่อว่าคนคงอ่าน อนาคตแล้ว
ว่าฉันคือ สตรีโดยคนหนึ่งชื่อ นามิ ได้
เล่าเรื่องราวมากมายด้วยอาตวาคในที่ประชุม
ชน ครั้นเราเห็นเราจับกุมก็แสดงกิริยา
ขัดข้อง ถึงกับฉกชิงฉวย และทำการ
ที่ไม่สมควรอีกหลายอย่างนั้น

อนาคตกับบ้างใหม่ ละคร, ถ้า ความจำเป็น
ที่ผู้หญิงกับเหล่า และ กับ เดี่ยว ๆ เมา มาย
ครองสติไม่อยู่ เช่นนี้ เพราะอะไร? เพราะ
ความบรรเทิงเร้าเร้า เพราะความโศร
รเศร้าของเหล่า หรือเพราะความกดดัน
กดดัน?

ถ้าหวั่นนางนั้น เราคงไม่ทำทางอื่น
ได้ว่า เราได้ กับเหล่าเดี่ยว ๆ กันเพราะ
อะไร? ด้วยว่าทั้งอนาคตและ ทั้ง อ่อนมี

ได้ ร. อกเขาเคยจน นิดหนึ่ง ในที่
นเรายังด้อย ขย แต่จำ ผู้หญิงนั้น
ควรกินเหล้าเสียจนเมาจน มาย
เช่นนั้นหรือไม่?

ผู้หญิงกินเหล้าที่เราพบเกิดขึ้น
คือผู้หญิงประเภทนางบำเรอเรา
กินเหล้า เพราะ ความ จำ เป็นใน
การ ผจญอาชีพ ของเขา นอกนั้น
ในการดื่มมาจนเรา ได้ เห็นผู้หญิง
กินเหล้า อีกเหมือนกินเหล้าอย่าง
ทำให้ โอซารค์ อ่อนเชื่อ เหล้า
อาจทำให้เกิด ความ เริง รุมย์ ใน
โอกาสอันสมควร แต่เหล้าต้อง
ไม่ทำให้ ผู้ หญิง เมา ผู้ หญิง กิน
เหล้าจนเมาไม่ได้!! อ่อนว่า

อย่างนั้น, จนตาเห็น เป็นอย่างไร?
การ ที่ ผู้ หญิง กิน เหล้า จน เมา
มายไม่ได้ เพราะ ว่า ผู้ หญิง ยัง

จะต้องคอย คำน กับความ ละ อาย
เป็น เชนกประการ เลือด
เนื้ และ เส้น ประ สาท ของผู้
หญิง อ่อน กับ การ จะ รุม รากับเหล้า และ
อ่อนนั้นอย่างแรงที่ เคยจดว่า เมื่อผู้หญิงกิน
เหล้าได้ จน เมา มาย ทาง ทารุ ต่าง ๆ ก็เบ็ด
ได้ เมื่อ พรหม ทุก ๆ ทาง ที่เคยว ไม่แต่
เพียงทรง รัง ในสถานคารวะ เช่น นางบำเรอ

ตอนหนึ่งในเรื่อง “นางพญาศรี”

โชนได้แก่บ้านล้นนา

ออกตลาดวันที่ ๒๕ สิงหาคมนี้

ราคาเล่มละ ๑๐ สตางค์เท่านั้น

มาแถวเท่านั้น

เขียนจดหมายตอบอ่อนด้วย คัดกรอง

ละ จนตาคนดี

รักเหมือนพี่เคย

อ่อนทรวง ประภาสวงศ์

เรื่องที่ไม่รู้จักจบ

ทองแท้ สดศรีทอง

ด้วยคำวิจารณ์เรื่องและทำนองอย่างง่าย ๆ ทองแท้ สดศรีทอง
นำเรื่องชวนชมมาให้หิวระตึงได้ ฟันที่เคี้ยวพ่นไฟเรื่องรัก ๆ หรือเรื่อง
ดึก ๆ ลึบ ๆ ของนักรบเร่ร่อนนั้นมา ก่อน. เรื่อย ๆ กับเรื่องสั้นที่ชวนชม
ของเขาเขียนบ้าง ก่อนที่ท่านจะพบ "เรื่องที่ไม่รู้จักจบ" โดยตนเอง.

๑๐. ๖. ๑๓๐๔

น. แล้ว คุณจิ๊ด จงคัดลอก กิ่งเดิน
แก่งมาดอยที่ประตูใหม่ เลื่อนออกแนว
ออกขวา หมอกรของเขาส่งเป็นหมอกกรวด
ใบหลังก็กลบมาปายหารอย ร้างหน้า ทา
แดงเป็นนกตก ทำทางก็เดินราวกับจะ
แก่งชัน มนุษย์เดินราวกับให้เหลดไป
แหละคือมารยาทของท่าน ข้าราชการคน
หนึ่งในวันที่ยืนบดจ่ายเงินเดือน

๑๐. ๖. ๑๓๐๔ น. ตรงคุณจิ๊ด จึงกลับถึงบ้าน
ซึ่งมีแม่และภรรยา กำลังนั่งตากแดดอย่าง
คึกคักความรัก เต็ม รถมามาแล้ว ประตูให้ โดย
ไม้ค้อนเรือกถึงสองตัว พอลงกลอนเวียน
รอบ คุณจิ๊ด เพิ่งออกเดินออกได้ แล
เคียว แม่และภรรยา

“ไหนดูซิคุะเงินเดือน?”

คุณจิ๊ด เงยหน้าขึ้นดูภรรยา ครึ่งหนึ่ง
แล้วก็กลับหน้า กวักของ หนังสือ เงิน
ส่งให้ โดยไม่ปรึกษา แม่และภรรยา
เมื่อเขาเงินออกมานับจนตลอดกลดจนเกิน
ได้จริง ๆ พอร่ำจวนเวียน ร้อย สี่ หน้า
ของเขาก็ไม่มอญ แล้ว ก็เปลี่ยนเป็นบุค
ไม่ไปไหน

“นี่อย่างใจกันนะ, เงินแปด สิบบาท
ให้สวรรค์ อมาอะไรกันบ้างจังเหลดเพียง
ห้าสิบห้าบาท?”

มองดู หน้าเมีย รักในชาดาร์ ยิ้มเย้ย ๆ
อย่างที่เคยยิ้มเหมือน กับเมื่อ วันที่ ๑ เดือน
ก่อน

“เดือนนี้มดคายเขากรรมมากหนอย
จิ๊ด, แล งามดีของไปร้อย งานศพเรา
เสียห้าบาทกว่า - แลถูกเจ้าเพื่อน ยืมไปไม่

เช่นอีกห้าบาท” คุณจิตต์จางนัยมกราบ
จ่ายอย่างถนัด

“ไหนละคะมัดกับเขา” ดันตั้ง
คุณ แล้วไม่ไร หรือจะให้ รอนิด เขามาให้
ดิฉันดูด้วย ดิฉันอยากรู้, อยากรู้!”

เธอกระแทกหลังเสียงราวกับจะทำลายขวัญ
คุณจิตต์

“ฉันก็เขามาด้วยเหมือนกัน, เขาใช้
กระเบื้องดำไว้ ลอกไปสักทีมันจะไม่เห็น
เสียก็ไหนก็ไม่ทราบ” ตอนอย่างเธอไปก็

“อ้อ, นักรบเป็น คำว่า สวรรค์ คุณ
เมื่อเดือนก่อนฉันก็ยก ดิฉันก็ถาม เธอ
นักรบมาด้วยแต่หน้าหาย แล้วเธอมา

จะอย่างไรอีกล่ะ เตรียมปลดไว้เสียทั้งแต่
เดือนนี้ละคุณ ไช้, คุณนี่เหลือใจ
มากทีเดียว แล้วว่าเธอจะไปทำงาน
สักไรนะ สักไรกันนะ, อดไหนดิฉัน
อยากจะทำบ้าง?”

“สัพ-จาง-รณบรรดิธวราเชร ทัก
อัครเกษ”

“อ้อยาย, สัพ ท่านรณบรรดิธว
เขาเผาไปแล้วแต่เมื่อเย็นวาน ดิฉันก็ไป

มาเหมือนกันนะ, เธอแนะ, คุณ ปก
ได้ก่อน-ก่อน”

คุณ จิตต์ก็ถอน ก้อนอะไร ก้อน หนึ่งให้
มันหายลงไปใจดำคอ

“อ้อไม่ไรฉันไป” สัพ-”

“ไม่จริง, ดิฉันไม่ อยากฟัง พูด
อีกก็ ปด อีก แต่ที่ว่าเพื่อนฉัน ไปอีก

ห้าบาทก็เหลือใจอีก แต่จะเรื่องด้วย
ฉันมันจริงมัน ไช้เธอ, ทำไมถึงอย่าง
นั้นะ ปลกกันเต็มเหมือนกัน” ดิฉัน
จะยังไม่มีการคุยด้วย

“ก่อนใครมี กระดกบ้างล่ะ, รอให้
ฉันหน่อย” คุณจิตต์ เริ่มเดินไม่ คอ
คันท้ายมืออย่างไม่เกรง

“ฉันของ คน โกหก อย่างคุณนี่ไม่
มีการคุย” พูดอย่างโกรธเต็ม ที่พาด
จับเท้าเข้าไปใกล้ คุณจิตต์ก็ยังไม่
หลังหัน “ดิฉันก็ต้องการทราบความจริง
เสียว่า คุณใช้จ่าย อะไรบ้าง จึงหมด
ไปทั้งยี่สิบห้าบาท?”

“ไม่มีอะไรหรอกจ๊ะ, วัม ประทาน
เขากันแล้วก็เหล่านางนิคหนอย”

“ถ้าฟังเราอย่างเดี๋ยวไม่คงสืบบาท
สืบบาทไปได้ออก ในถิ่นเหล่านักเพี้ยนๆ
แจ๋กักทำหน้าใหญ่ใจโตคงกะเบ๋าคอนเคี้ยว
ไม่มีอื่น-ดิฉันขยาดทรมาน, ขยาดรู้รัก
คุณ ว่าย้ายเหล่านักจะ ก็นให้มันเพี้ยน
ไร่นมา?”

“ผู้ชาย ถ้าไม่กิน เหล้า เราก็ไม่
เรียกว่าเป็นผู้ชายนะซีเธอ” คอบตอก
ก้ามขี้ๆ

“อ้อ, ดิฉันเพิ่งรู้ว่าการ กิน เหล้า
เพื่อจะให้ เป็นผู้ชาย ก็มีชาย ที่เขาไม่
กินเหล้าเขาเป็นอะไรล่ะ คอบได้ ไหม?”

“ทำไมจะตอบไม่ได้, ของกตัญญู
พิริวกัน, ผู้ชายที่เขาไม่กินเหล้าอะไร
เขาเรียกกันว่าผู้หญิง อยู่ในรูปร่าง ของผู้
ชายต่างหาก” ยิ้ม อย่างภาคภูมิใจ
พูดจบ

“บ้า! พูดอย่างคนเมาๆ อย่างคุณ
ดิฉันพูดไม่ได้ คอบ ในคุกในตารางนั้น
นั่นะคนที่ต้อง เขาไม่คิด เพราะเกิดเหตุจาก
เหล้าตั้งสามสิบเปอร์เซ็นต์” แม่เถื่อน
จับปากยื่นหน้าตบด่า

“แค่อกเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์เป็นคนไม่กิน
เหล้าทั้งนั้น ฮะ, ใครจะดีกว่าใคร?”

“พูดมาอะไรก็ไม่รู้ ฮะ, วิเศษ เต็ม
ประดาอะไร, ตัวรอง คุณก็ ระวัง ให้ดี
เถอะ คงจะคงเราไป อยู่สัก วัน หนึ่ง
คอบ”

“โฮะ, ตัวรองฉัน ระวังดี อยู่ เหนือ
ร้อนเธอไม่ต้องบอก ถ้าไม่คิดแล้วคง
ไม่ระวังคอบ ขนได้ มาพบกับ เธอคอบ”

“ถ้าคุณทราบดีว่าคุณจะเป็น คนเหล้า
ให้ดูอย่างคนเหล้ากตัญญู ดิฉันไม่ปรารถนา
เลยนะ” ยิ้มอย่างขำขัน

“อย่าพูด ปั่นเด่นไปหน่อยเลยนะแม่
เถื่อน ทำไมเธอเห็นผู้ ชาย ที่กินเหล้า
เป็นคนเผลอเสียหมดเช่นนั้นหรือ?”

“เฮอะซี, ทำไมจะไม่เผลอ, กิน
แต่ก็เผลอเมาเถอะ ระวัง เผลอ ร้อนไป
หมด”

“ใครบอก, ใคร-บ-บ-ก, กิน
เหล้ามันไม่เมาคอบ แม่เถื่อน, ขี้ขลาด
เมานะเขาไม่เรียกว่ากิน”

“งั้นเขาเรียกว่าอะไรล่ะ?”

“เขาเรียกว่าเด็กเห่า!”
 “ก็คุณเดี๋ยวล่ะ, เมาทริยไม่เฝ้า?”
 “ฉันไม่เฝ้าสิ, เพราะฉันกินเห่า,
 ฉันไม่ได้เด็ก” คุณจิตต์ของเราตอบ
 อย่างไม่เคร่ง

“แล้วมันจะว่าอย่างไรคะ เงิน เดือน
 นะ?” แม่แฉล้มหวดมาพูดเรื่องเงินเดือน
 อีก

“จะว่าอย่างไร, มันก็เหลือหลายสิ
 ห้าบาทกับสิบเจ็ดสตางค์นะ”

“แต่จะพอใช้ หรือเงินเท่านี้ จะ
 หามาได้ จากที่ไหนอีกเล่า?” พุดอย่าง
 วิดก

“ไม่เป็นไรดอกแม่แฉล้ม ราว ๆ
 กตางเดือนนั้นมันก็ได้ อีกสักสี่สิบ บาท”
 คุณจิตต์ตอบอย่างภูมิใจ

“คุณจะไปทำอะไรมาได้ล่ะ?” เธอ
 ถามอย่างทึ่ง ไม่แน่ใจนัก

“ฉันเขียน หนังสือ เรื่องอะไร สิบสตางค์
 ส่งคนละเจ็ดขวอนนี่เธอ”

“ขอให้อธิบายอย่างว่าเธอ ค่ะฉันพลอย

ยินดีด้วย อย่างมาก ๆ” แม่แฉล้ม ยิ้ม
 ออกได้ เมื่อพูดถึงตรง

“แน่ล่ะ, เธอควรจะยินดีอย่างมาก ๆ
 เพราะเธอเป็นคนเก็บอยู่เก็บเงินไว้เสียคน
 เดียวกัน ฉันได้ ไปกรรมทั้งค่ารถค่ากินอย่าง
 มากก็เพียงบาทเดียวเท่านั้น”

* “ถ้าเธอรักเพียงใดเจ้าคะ, ไม่ทำ
 งานใครเขาพักเงินไปตั้งห้าบาทสิบบาทแล้ว
 ให้ฉันไปสิบบาทก็หมดสิบบาท ยี่สิบ
 บาทก็หมด คุณดื่มเหล้าหรือ พอส
 ักดื่มก็หมดว่าสิ ในจำนวน สิบเจ็ดสตางค์
 ไม่ต่าง ๆ สะเห่เห่เห่า ถัดมาทุก
 ส่วนค่าใช้จ่ายทางบ้านนี้ คุณไม่เคยนึก
 ถึงมันเสียเลยว่าคุณ จะต้องจ่าย อะไรบ้าง
 ครัว, ค่าเช่าบ้าน, ค่าไฟฟ้า, ค่าน้ำ, ค่า
 เข้าตำ, ค่าถ่าน, ค่าตุ๊กจ้าง และยัง
 เครื่องใช้ ไม่รู้รอบอะไรอีกบ้าง อยู่
 งบประมาณ สิบบาทนี้ทั้งนั้น คิดกัน พยายาม
 เขียนที่สุดยังไม่ หมด เก็บถึง ห้าบาทโดย
 สักเดือน คุณช่างไม่เห็นใจ บ้างเลยคุณ
 ราวกับเงินแปดสิบ บาท ช่างมาก มายเสีย

เหลือเกิน คุณใช้เงินแทบหมดทั้งคน
เดียวเดือนหนึ่งก็หมดสิ้นบาทแล้ว เหลือ
อีกห้าสิบบาท ก็จะคงใช้จำ ทางบ้าน คุณ
กลับเขาไปพดด้วง อีกคง ยี่สิบบาท ถ้า
เดือนนั้นหาไม่ได้เพิ่มเติม มาอีกจะ ต้องอด
ตาย”

“ฉันรับรองว่าไม่อดตาย, แม่แถม
ถ้าไม่พอจริง ๆ ฉันลดส่งตางค์ที่ เขาไป
กรม ให้ สอง สดั่ง คำ หั้ม เดือนนี้ เดือน
เดียว” ว่าอย่างใจบ้าเต็มที

“เหม, พอนกน สองสดั่ง เดือน
หนึ่งสิบห้าบาท ว่าแล้วดิฉัน จะไม่จ่าย
ให้คุณไป เลย สำหรับคำอาหาร กลางวัน
คุณอยากใช้ มา นึก เรียบคุณไปเซ็น
บิตเอาที่กรมเถอะ ดิฉันจะให้คำรอกคุณ
ไปเพียงยี่สิบส่งตางค์เท่านั้น”

“โอ้, ตาย, ฉันตายแน่ แม่แถม”
คุณจิกกัด เปื่อยน เปนไม่ อดทำดี หน้จะ
หือย

“อ้อ, ยังจะรู้ สักตัวนะ, ที่เขาไป
ใช้ ในสองสามวัน โมงยี่สิบบาท นั้นคุณเคย
นึกถึงความเดือดร้อนบ้างหรือเปล่า?”

“อ้อ, ใช้อยู่แหละ อย่าว่าแต่ฉัน
เลย ถึงใคร ๆ ที่ไม่นึกในเมื่อมี เงินอยู่
ในกระเป๋” คุณวงศ์ ดัดยาตอบขึ้น ๆ

“ถ้าเช่นนั้นทำไมคุณจะไม่
จำ เป็นจะต้องนึกถึง ใคร เหมือน กัน ในเมื่อ
ดิฉันมีเงินอยู่ในมือ” แม่แถมตอบ
พดางหยิบส่งตางค์ สิบส่งตางค์อันวางไว้บนโต๊ะ

“นี่ส่งตางค์คำ รดคำ หั้ม พรุ่ง
และวันต่อไปก็คงเป็นจำนวน ไม่เกิน
นี้ที่คุณจะให้ฉันได้ -”

“โอ้, แม่แถม ฉันก็เขินนะ
ใจก็ขอ ให้มีสักกระเป๋บ้างซิเธอ”

“มายะคะ, ถ้าจับตามใจคุณ ก็
เห็นจะเป็นรันทเขาจนเงยไม่ขึ้น” พุดจบ
เชกก็หันหลังกลับ.

“เอ๊ะ, นี่เธอจะให้ฉันยี่สิบส่งตางค์
จริง ๆ หรือ?” ถามเสียงแข็ง

แม่แถมหันกลับมาจ้องหน้าสามีอย่าง
ไม่หวาดไหว

“คะ! เท่านั้นเอง”

“งั้นดิฉันก็ไม่เอา!”

“ก็ถามใจคุณสิ” ดิฉันอยากคุณ

เรื่องนี้เป็นเรื่อง
ที่สอนให้เด็ก ๆ
จงรักภักดีต่อ
พ่อ แม่ และครู

“ว่าคุณจะไปทำงานได้อย่างไร?”
“จะเปิดกระโถนแม่แดงนี้ ขึ้นเดินไป
ก็ได้”

“เชิญคุณเกิดค่ะ, คิดฉันจะคอยคุ
ราชการเดินจากบางขุนพรหมไป ทำงานบาง
ก๊กสักหน่อย” เขาเดินเข้าห้อง มี
ประตูลงกลอนแต่พอหยิบประตูได้ บ้านเดี่ยว
คุณจิตต์ก็ตรงเข้าไปจับมือ ภรรยาได้

“เอ๊ะนี่เธอจะให้ฉันนอนข้างนอกหรื
ไร?”
“ฉันเห็นเธอทำคุณเธอๆ คนจะ
แดง”

“ฮะไม่ได้ซี, เธอรู้ก็งั้นเธอ
แต่เธอจะไม่ยอมให้ฉันนอนด้วยเป็น
ได้เด็ด” “ถ้าจบคุณ จิตต์ก็ลงมือ
เข้าไปในห้องจนได้ ต่อจากนั้นก็เดิน
คุบคุบอยู่ สามสี่ครั้งแล้ว ก็เงียบ กลับนอน
จนกระทั่งรุ่งเช้า

คุณจิตต์ของเราตั้งใจทำงาน ใน

วันรุ่งขึ้นด้วยดีต่างก็ตื่นนอนขึ้นเป็นคำกร
เพราะเธอยังไม่ล้มหัว ใจจะ พยายามเดิน
จากบางขุนพรหมไปบางรักได้ คุณจิตต์
ต้องแพ้ ภรรยาอย่างราบคาบตามเคย

วันที่ ๗ เดือนต่อมา มีคนหลายคนเห็น
คุณจิตต์ วงศ์ดึกษา นั่งอธิบายภาพยนตร์
เรื่อง ทาร์ซาน ให้เพื่อนฝูงฟังอยู่ที่โรง
จน ๑.๐๐ น. พอถึงเที่ยงก็กลับภรรยา
กับเงินเคื่องที่เธอออกตัวมาหาคู แต่ถูก
วันมียกตามเคย ผลที่สุด เมื่อถูกจับ
ถูกให้ออกจากบ้านของแม่แดงแล้ว คุณ
จิตต์ก็ได้รับอนุญาต ให้เข้า มุ้ง ได้ อย่าง
รวดเร็ว และเดือนต่อๆ มา ก็เช่นเคย
กษัตริย์ เรื่องราวขอ คุณจิตต์จะดีดึกษา
จึงเป็น “เรื่องที่ไม่รู้ รุกข” ของได้

โปรดทราบ

สำนักพิมพ์มาซิกหรือสำนักพิมพ์มาซิกก็ หอมีได้รับ หนังสือ “ดิสนีย์
นารี” ครบถ้วนตามที่สมควรแก่กำหนดที่ออกแล้ว โปรดแจ้งให้แผนกจัด
การทราบทันทีจะขอบพระคุณ.

เรื่องคนรัก

— โดย —

แม่วัน

กุหลาบแก้ว (บางทรวง) - กุ
หลาบบางทรวงนี้ เคยได้ยินว่าพี่นาง
นักรบ อดใจมากที่อดคำให้มาเยี่ยม เย็น
แม่วันเป็นประเพณีแรกก่อนคนอื่น รอ
รับพรทิมด้วยให้คำสำหรับคนและแม่วัน
เธอขอให้ พรหมกับ สมองเธอ ด้วยศก
นั้นน, ใครจะไม่ไปตามป้อมในพระมหา
กฤษณาคูณ ที่ได้ทรงมีพระราชโองการ
พระ วร ทาน พร มาเป็น มิ่งขวัญ แก่คน
นคร นารี เธอว่านคร นารีหรือขอขึ้น
ตามัก นั้นหมายความว่า กุหลาบ แก้วเป็นคน
ขอมาขออยู่ด้วยละ? กุหลาบแก้วแปลก
ใจว่าทำไม บรรณารักษ์ ไม่ประจำใน
ห้องสันตนา บางทีบรรณารักษ์จะเป็น
คนเกียจคร้านในการสันตนาอยู่บ้างละกระ
มัง? จึงมอบหมายมาให้แม่วัน แม่
วันเองจะเก่งในทางสันตนา ก็เห็นจะเป็น
ทางหนึ่งดีหรือ? ทางตัวคนก็ไม่ปรากฏ

ว่าร่างกาย กุหลาบแก้วนี้จะหรือจะมาเยี่ยม
แม่วันดังที่อยู่? จะทำให้แม่วัน ครม
มากไปกระมัง? บั้นเผอิญมีผู้รับทราบ
ด้วย กุหลาบแก้ว เป็นผู้หญิง - ทำไม
ต้องยืนยั้น - แม่วันก็เป็นผู้หญิง - ไม่ต้อง
ยืนยั้นอีกเหมือนกัน - - - - - ใครบอก?
สรีท (ผ่านเท้า) - นำปดามป้อม
จริง ๆ ที่ได้ยินแต่ความพอใจนคร นารี
อย่างนั้น ทานว่า แต่เพียงพระบรมรูป
แผ่น กับรูปคุณหญิง พด ๑ อีก ๑ แผ่นก็
พราวคำแล้ว - บรรณารักษ์การตั้งให้
ของอะไรอีกอย่างในนคร นารีที่พราวมาก
เหมือนกัน ศรีฟ้าของทนาย ดีว่าเป็นอะไร?
ถ้าไม่รู้ว่าแม่วันจะบอกให้ว่า สิ่ง
ที่พราวที่สุดในนคร นารีเดิม คือ ตัวผิด
และบางแห่งผิดเสียจนต้องสิ้นศีรษะ บรร
ณารักษ์การรับว่าใน เดิมค้อยๆ ไปจะพยายาม
บันทึกโดยแข็งแรง ราชนามในตำรา

โดยมากเป็นผู้หญิง ช้อ, ไม่รังเกียจ เดียวกัน อะไรๆก็พรรณนามาหมดแล้ว -
 เลย ในการที่จะลงเรื่อง ของ นักประพันธ์ ตลอดถึงจะดีกับชาย รดราง เป็น อย่างไร ?
 บรูซ บรรณาธิการก็ได้บอกไว้แล้วว่า โหม่ เข้มแข็ง เดียวกัน นารี, โรคที่พราง
 ไม่จำเป็นที่จะเกยกันเองกันเขา ช้อว่า หมอน, แม่นก็ไม่ใช่ หมอเทศาภิบาล
 คุยอยู่ท่ามกลาง, เกยจากนั้น เข้มแข็ง เอ๊ย เมื่อของการเพื่อน สำหรับปลอบ
 ตาฉัน “แม่นแบบ” เป็นผู้ชายหรือ ใจ - แม่นก็พร้อมอยู่ เสมอ ที่จะ เป็นผู้
 ผู้หญิง? เอ, ต้องรอเวลาตามเจ้าตัวก่อน ปลอบ แล้วจะต้องมาชายชายหน้าอะไร
 ว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง? ทำไม กัน ชีวิตหนึ่งด้วยอันนั้น อยู่ใน
 ไม่ถามบ้างว่าแม่น น่ะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง? ของความรัก แม่นรักก็ มีอะไรบอก
 หญิง? จะตอบได้ เร็วกว่าที่ตามฉัน ไม่เกิด เจ้าเบรานกับ ทิมเจอร์ นั้นไม่
 ระเบิดเป็นทอง ลาก่อนคุณศรีฟ้า ไม่ผิดดี ของลูกผู้ชาย - ลูกผู้ชายมี

ปัญญาประทีป (พระครู) - หมายความว่าต้องพันต้องผ้า โรคภัยย่อม
 รอดพ้นจากความอันตราย และรอดพ้นจาก จะนำดีคนฉลาด เปรียบเหมือนคนผู้หลุด
 ปราศจากภัยอันตราย นารีพร้อมทั้ง รอดพ้นของ ทยานเข้าได้เองก็ปราศไป ชีวิตเกิด
 ด้วยเจตนาเดียวกัน เอ๊ะ, ทำไมเป็นคน นะ คุณปัญญา แล้วมาสนทนากันใหม่
 เจ้าทุกขอย่างนั้นเล่า? หัวอกหัวใจหลุด ให้แจ่มแจ้ง กว้าง - การเป็น หมอ ต้องมี
 เหตุแตก เชนหมด คันรักถึงได้กลั้มกับ จรรยา แม่น น่ะก็จรรยา รอด ด้วย
 เขาละซี? ช้อจก หมายถึงที่ผู้ดีที่พรรณา เหมือนกัน ที่สัญญาว่าไว้ว่าจะยึดเหนี่ยว
 มาตง หมายความว่า จะให้แม่นช่วย แต่ไม่ ว่าเป็นเพื่อนจนอดทนนั้นอย่าลืมเลย - แล้ว
 ว่าช่วยอะไร? ช้อ, “ยังยากอยู่ ก็แม่นเล่า? จนเมื่อไหร่? จกหมายอีก
 “ฟังคำพูดของแม่นอีกคนเดียว - - -” จะนับหนึ่งสิ่งให้คนเข้าใจแล้ว ช้อ, เท่า
 แม่นคงจะมีดีช่วยอันหัวใจ - - -” ประ นันก็ของชอบใจทั้งชาติ นารีหน้า ๆ

ลายมือเล็กเต็ม ว่าเคยเห็นที่ไหนหนอ? ว่าเมื่อนเป็นผู้หญิง? แล้วก็ทูลทวยด้วย
 หนุระทวย (ชนบุรี) จ๊ะ, สดุดี จะเนให้เมื่อนเชื่อใหม่? เอะ, ขอเชื่อ
 หนุระทวย ขอตอบรับคำอำนวยการด้วย ไปคนเดียว เมื่อนเขียนห้องสนทนาอยู่
 ความยินดี พร้อมทั้งเชิดด้วยนะ เนตร ที่บ้านไม่ได้ประจำอยู่ที่สำนักงานหาได้
 นาวเกิดมาสำหรับเป็นเพื่อน ของ สุภาพชน แค่อนเมื่อนก็มีอาณาเขตอยู่ ในชนบุรี
 ทุก ๆ หน้า จริ่งของเธอ บรรดาพรชิ่ง เหมือนกัน หนุระทวยชยกรจิก? หวัง
 มีศรีสหายส่งมาให้ เป็นมิ่งขวัญนั้น ถ้ามี ว่าจะมีโอกาสในเมื่อพยายาม จ๊ะ, เนตร
 จักตนจะเก็บได้ยังงวไว พิจารณาเห็นให้ จักคิดแล้วจะไม่รักเท่า ในใจ หมายถึง
 อันที่เดียว ก็ริมคลองของเนตร นาวก็ กระมัง? หวังรับประทาน ในถ่ม ๆ จ้อง
 พระราชเสาวณี เรื่อยนิตด้วยทองโมกษ ไปคนเดียว หวังว่าเดื่อนั้นจะพอได้ ค้อ
 มีใครได้รับ พุดเหมือนใจ, อย่างนี้ อ้ายโรเรา บรรดาจักรก็แก้ตัวว่าเป็น
 รักกันไปจนตายทีเดียว ไม่นั่นจะเชื่อ โรคควนเท่านั้น ให้ภัยเสีย หนอยเถิด

เกิดเป็นหญิง

ต้องมีการขอตัว “เนตร นาว” คือภรรยาของผู้หญิง - เพราะ

เพราะ ผู้หญิงทั้งหมดต้องมี “เนตร นาว”

พาทูรค์!

มีอะไร ?

น้ำหอมได้ฉม ได้ผ้าเช็ดหน้า

เชอร์คัม โคโดญ

มีทุก ๆ

ชนิด

ของเครื่อง

เบ็ดเตล็ด

ของเครื่อง

ของเครื่อง

เครื่องกล

เครื่องกล

เครื่องกล

เครื่องกล

ของเครื่อง

ของเครื่อง

มีขายตั้งแต่

ถนนพาทูรค์

สยามไฟโรจน์

ถนนพาทูรค์

๘ บาท คือ ๑๐๐๐ บาท

ไม่ใช่ว่า

คือซื้อ

ด้วยจำนวนเงิน

๘ บาท ๑๐ บาท ๑๒ บาท ๑๕ บาท ๒๐ บาท

แล้วเขียนลาย เริ่ม ชัด เข้า ประ กวด

ถ้ากรรมการตัดสิน ของใครด้วยดี

ให้รางวัลเงิน ๕๐๐ บาท

ที่ ๒ เงิน ๓๐๐ บาท

ที่ ๓ เงิน ๒๐๐ บาท

ร้าน ค. เจริญ

เชิญซื้อและเชิญ ขายตามระเบียบโดยเร็ว เพราะจวนหมดเขตแล้ว

เรื่องของหญิง

น้ำมนต์กำชก

เพราะน้ำมนต์กำชกได้ขาย นิตกร
 ถิ่นแล้ว ไม่ตายก็แก่ คิดว่าหยิบ ยานต์ดีนัก
 จงหมั่น น้ำมนต์กำชกได้กลายเป็นยา
 ชอบ ของสตรีเป็นอันมาก ซึ่งเมื่อนาน
 เดือน นางสาวทิพย์กับนางเหม ก็ได้ใช้
 น้ำมนต์กำชกตายอก คูนหนึ่ง เหตุเกิด
 ที่ประตูสนามราชอุทยานมัย ทาง ๒๕ ค่ำทางค
 แด่น้อย เนื้อ น้ำใจ อะไร เจตนา ยังไม่
 ไครทราบ (ศรีกรุง)

ทุกตนมะ เกิด

นางพร้อมชาย ๕๐ มี บ้านคำมดบาร

เรือนหนึ่ง จังหวัดชลบุรี ได้ขึ้นไปเก็บ
 ผลมะเกิดอย่างสูงประมาณ ๗ วาเศษ พระ
 โอบุโหล่นขึ้นที่กิ่ง แห่ง เดย หักลงมา
 ช่มองเห็น ไครหัก ตายในระแวก
 น้ำไปตั้ง โรงพยาบาลกลาง เมื่อวัน
 เดือน

รักกัน

วัน ๑ เดือน รุนคิดปล้ำศรัท แห่ง
 กรมนคราทร ได้บอกให้ตำรวจนางแดง
 จับตัวนางเปลี่ยน สิทธิไทย หากว่ากล่าว
 คำหวานช้า ในเวลาทำน รุนจ่าย เงินค่าแรง

คนงาน แต่เมื่อไปถึงแล้ว นางเปลี่ยน
 ก็ว่า คนคิดเงินค่าเหตทำน รุนอยู่ ๕๐

ต่างก็จึงไปทวงเลยเกิดเรื่องกันขึ้น ค้าง
นัดเลื่อนไปจนที่ ๘ เดือนนี้ (เสร็จภาพ)
น้ำมันระกำอีก

เมื่อวันท ๘ เดือนนี้ นางสาว ดันด
บรรจงวาศอายุ ๑๐ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๑
บุญอิด ถนนวรจักร ได้คัม น้ำมันระกำ
อีกคนหนึ่ง แต่แพทย์ที่ โรงพยาบาลได้
ได้ทันทั้งนี้ และห่ออันก็แก้ตัว เหมือน
คนอื่น ๆ อีก

นางสาวยุโรป

ตาเคียนมาโล้ว หญิงสาวชาว
เขมร ได้รับเลือกเป็นนาง "สาวยุโรป"
ในงานประกวด นางงาม แห่งชาติต่าง ๆ ที่
กรุงเมทรีต เมืองหลวงสเปน

กิตติ หุญ

นายเปตงเสฟสุรามีอาการเมา และ
ได้พาความเมา เข้าไป ในบ้าน นาง ทรัพย์
ที่ครอบครัวมีธิดาซึ่งชา หน้าข้างตรง
ที่เข้ไปยังตัวนางสาวพัน ผู้หลาน อีกเล่า
นางทรัพย์จึงเข้าก่นทวง แต่แทนที่นาย

เปตงจะทักถอย กลับเข้าปากกัธเขนนาง
ทรัพย์จนมีบาดแผล นางทรัพย์เลยบอก
ตำรวจจับตัวไปจัดการ ทว่าบุตรถูกทำร้าย
ร่างกาย เมื่อวันท ๑๐ (เสร็จภาพ)
ได้ถวีย

นางสาวธราโศเวอร์ ได้รับถวียรางวัล
จัดงานเป็นนางผู้งาม เลิศใน กระบวน นาง
งามอาณานิชาชายทะเล ที่ศาลิฟอร์เนีย

ลูกผู้หญิง

นางเล็ก ผลเพิ่มอายุ ๑๐ ปี ภรรยา
พลตำรวจชั้น ๓ เปตง ประจำสถาน
ตำรวจบางเขน ได้ไปซื้อที่วัดบางมี
เรือได้ เลยไปเกิดเป็นปากเสียงกับนาย
โอบก ผู้มีอายุประมาณ ๑๐ ปีเศษ ผล
ที่สุดใช้ อาวุธมีดเข้าประทะ กันอย่าง ตูตือต
เมื่อพลตำรวจเปตงมาห้ามหน ปรากฏ
ว่านายโอบกถูกแทงลง ไปนอน เขยิบ อยู่
แล้ว ส่วนตัวนางเล็กก็ปรากฏ ว่าตาย
เป็นเท่ากัน แต่ภรรยาผู้ ญาติ เจ็บไปถึง
สถานบางเขน นายโอบกก็ขาดใจด้วย
จึงส่ง เภนาง เล็ก ไปรักษาที่ โรงพยาบาล

กลางดึกไป เหตุเกิดเมื่อวันจันทร์ (หนึ่ง
ไทย)

ผู้ใจงาม

นางจ้าวดี สุมานันท์ รอให้ประกาศ
กรรมกรไม่ทำงานทำ ไปสมัคร ที่วัด
พาลิเซย์ หน้าโรงหอย พร้อมกันเงิน ๖
ดอลลิ่ง จะหางานให้ทำได้ภายใน ๓๐ วัน
น้ำมันระกำอีก

ถ้ารัฐบาลไม่กั้นทางน้ำมันระกำให้ขาย
ในกรอบ "ยาเสพติดให้โทษ" เสียใน
เรื่องนั้นแล้ว น้ำมันระกำ ก็จะทำกรรม
ระกำให้แก่วิทยาของหญิงโดยไม่ผิด

เมื่อวัน ๘ เดือนนี้ นางกิมเองอายุ
๓๘ ปี ภรรยา นายซุนซุย บ้านตรอกวัด
สามง่าม อำเภอประทุมวัน ก็ได้ดั้นนำ
น้ำมันระกำขายไปอีกคนหนึ่งแล้ว (เดอเมต์)

ข่าวใหญ่หลายอย่าง

ขุนเถาของชาวสยาม

เนื่องใน เหตุ อุทกภัย พันปี ใน มณฑล
ภาคเหนือ ครอง พระบาท สมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทาน พระราช

ทรัพย์ ส่วนพระองค์ แก่ผู้ต้องอุทกภัย
ในกรณีด้วย

ถักจนกระทั่งพระพุทธรูป

พระพุทธรูป ทองคำหนัก ๑๖๐ บาท
ของนางแก้วบัวพันธ์ บ้านถนนพระราม ๖
อำเภอประทุมวันได้หายไป เจ้าของได้
ราคา ๕๐,๐๐๐ บาท ไม่ทราบว่ามีใครเป็น
คนรับ (เดอเมต์)

เงินเคียนผู้แทน

ผู้ใดได้รับเลือกเป็นผู้แทนราษฎร
ประเภทที่ ๑ ถ้าไม่ใช้ สมัยการประชุม
ได้เงินเคียน ๑๐๐ บาท สมัยมีการ
ประชุมเคียนละ ๑๕๐ บาท และ ค่าพาหนะ
ที่มาเข้าประชุมอีกวันละ ๕ บาท ประเภท
ที่ ๒ หมายถึงความเป็นสมาชิกที่ทรงตั้ง
หรือเป็น สมาชิก อยู่ในสภาผู้แทน
ถาวร ถ้าทำราชการ มีเงิน เคียน ๑๐๐
หรือ ๑๕๐ บาท ตาม วาระ สมัยที่มีการ
ประชุมหรือไม่ จะไม่ได้รับเงินเคียน
คงได้ แก่ค่าพาหนะในวันเข้า ประชุม วัน
ถ้าผู้ใดได้รับเงินเคียนค่า

กว่า ๓๐๐ หรือ ๔๐๐ บาทก็ได้ รับเพิ่มจนตาม
วาระสมัยที่แต่ละไม้มีการ ประชุม ทั้ง
ให้ หมายถึงข้าราชการ การ ประชุม การเท่านั้น
(ศรีกรุง)

เราได้ ที่ ๑

การ ประชุม ชาว ที่ประเทศ คานาดา
ชาวไทยของเราซึ่งกตของกตถาณกตของวัง
ได้ได้รับรางวัลที่ ๑ ในโลก รางวัลที่ ๒
ได้แก่นายสงัด กสิกรชาววัง หัวคิวขาว
ที่ ๑ ได้แก่นายอ่อน ดนตรีชาวไท กสิกรวัง
หัวคิวขาวปฐม แลยังมีรางวัลอื่นๆอีก
รางวัล รวม ๓๓ รางวัล ซึ่งรางวัล
ทั้งหมดมีเพียง ๒๐ รางวัลเท่านั้น บรรดา
ชนชาติต่าง ๆ ได้ พากันชื่นชมเป็นอันมาก
ตามชนแดน

นายพัน นิตโรติ ดตถประจักษ์
ดตถอมรวิทย์เกษม ได้ทำหนังสือกราบ
บังคมทูลพระกรุณาพระบาท สมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว ร.๖ พระ บารมีเงิน ให้
พระบาทหลวง นายกรัฐมนตรีประจักษ์ ๒๐,
๐๐๐ บาท แต่ท่านนายกปฏิเสธว่าไม่รับ
เรื่องอะไรเลย (เณรในประเทศ)

เหตุที่น่าท้อ

อุทกภัยที่เกิดขึ้นแก่เมืองภาคพายัพ
เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓๓ กรกฎาคม ที่จังหวัดเพชร
บูรณ์มีฝนตก ๕๔ คน และในจำนวนนั้น
มีครอบครัวของปลัดอำเภอเมืองรวม
อยู่ด้วย ซึ่งตัวพาหนะรถ ค่าเบี้ย หายอื่น
คงจะเหี้ยมด้วยจำนวนไม่น้อย

เผยสัญญา

หนังสือพิมพ์ อาสาสมัครของญี่ปุ่น ได้
นำสัญญาฉบับระหว่างอเมริกากับจีน ใน
การให้จีน สร้าง กองทัพอากาศที่ซัวเถา,
กวางตุ้ง, เจนไฮ, แลไฮเจาออกตีแม่
เมืองจีน ที่ ๔ เดือนนี้ กระทำให้เกิดความ
สับสนกันมาก (สยามราษฎร์)

ถ่านไฟเก่าจะคุ้ย

วันที่ ๓ เดือนนี้ เจ้าหน้า ที่ ไซเยียต
(รังเซีย) ได้จับพวกประมงที่ชาวเกาะ
ที่รวม ๔๐ คนไว้ ที่เมืองรังเซียจะได้
ปล่อยตัวไปแล้ว ก็ยังทำให้หมอกแห่ง
ความไม่พอใจเกิดขึ้นแก่ญี่ปุ่นอีก
ในวันเดียวกันนี้ ญี่ปุ่น กับ ฝรั่งเศส
ก็เกิดการ ต่อว่า คือ ชาว จีน ถึง เรือของเกาะ
ฮกเกี้ยน ๒ ลำ อัมโมนี่ และเกาะอื่นๆ ใน
ทะเลภาคใต้รวม ๖ แห่งซึ่งฝรั่งเศสได้ยึดไว้

หอม หวาน เรือง

นิยมนิยม

เจ้าไม่เคยเข้ากรุง

ละหุ่มาจะมุ่งมุ่งวัง

สาวสมัยเขาใส่เสื้อ

ชอบลวดลายลวดลาย

เข้ามาแปลงแต่ครั้ง

แปลงแต่ครั้ง ชั่วชั่วเคย

คุณลูก - แม่จ๋า! เขาว่าความรักทำให้
ให้ทุกคนตามหาค้างหรือแม่?

คุณแม่ - ถึงนั้น! เพราะความรัก
มีอำนาจร้ายแรงมาก.

คุณลูก - ฉันคุณแม่รับใบห้านคุณพ่อ
เร็วๆเถอะ เพราะนมส่วรักกำลังจะทำให้
พ่อตายชดอยู่แล้ว

เมื่อคุณหลาน - เด็กเอวอะไรในชื่อ
อย่างมหาจายร้ายที่เดียว มันคงอยู่กลาง
นอกรานแท้ๆ เด็กเอวเราได้.

เมื่อคุณลูก - เด็กเอวอะไรในชื่อ
กมไปไม่วาง เด็กมาตรงกลางแล้วมันได้

เรื่องโสภ - นายวิโยค มีโรคได้พบ
นางสาวสร้างโสภ กำลังชอยดอก โสภ
อยู่ในสวนโสภ จึงระส่ำรักฝักอาลัย
ที่ใต้ต้น โสภ แต่พระเชิญ นายวิโยคไม่
มีโรค ถูก บิดาของนางสาว สร้างโสภ
ยกห้องนอนให้นายโสดกเสีย นางสาวสร้าง
โสภจึงไปผูกคอตายที่ต้นโสภ นายวิโยค
มาพบเช้า เขาก็เอาห้องนอนไปฝังไว้ที่

วัดพญาโสภ แล้วกลับมาหวังวังให้ช้อย
ที่ใต้ต้นโสภ อย่างเด่นโสภจนกระทั่งตาย

๐ ๐ ๐ ๐

เพราะหนูเหวอนเป็นคนดีจะเชิดช้อยคำ
แม่เป็นจริง ๆ จึงเมื่อฉัน แม่เป็นกอบ
มาจากบางเขน แก่ง เห็นอะไรค้อมีอะไร
ไกรยบร้อยไปทั้งบ้าน

“ใช่ในวังนะ ช้อย เรียบร้อยดีหรือ
เหวอน?”

“เรียบร้อยจะแม่!”

“มะพร้าวชกหนึ่ง รังแม่ต้มไว้ ที่ข้าง
เคาไฟล่ะ?”

“เรียบร้อยจะแม่!”

“แล้วก็นาตาลบกหนึ่ง หนูจัดแจง
หล่อน้ำแล้วหรือ?”

“เรียบร้อยจะแม่!”

แม่เป็นขม “นึกอะไรจะไม่คิด ลูก
ของแม่ล่ะ ค่ะเห็นเดมอ เออ แล้วของ
เหล่านี้อยู่ที่ไหนล่ะลูก?”

“ในที่ซึ่งจะแม่!”

ของ แม่เพ็ง

หญิงทำนาย

- ๒๒๖ -

“พราหมณ์”

กาญจนา (วัดมหารณพ) ซากของ
เรือนกระไรที่ไม่ดีก็ ออกไปคืออายุ
ครบ ๒๐ จะได้อาถอนพึ่งใจ ที่พึ่งเป็นคน
สูงอายุนิดๆ ชอบใจที่ กระหาย คอย
พบ พราหมณ์อยู่นาน แล้ว พอได้ขึ้น
ฐานชื่อ ก็แถมมาหา ขอ บอกให้ เป็น ที่
ยินดีว่า ได้ รับจดหมาย ของกาญจนา
ใน ตอนบ่ายวันที่ ๕ สิงหาคม นั้นเห็น พยาน
แสดงว่า กาญจนา เจตาคดี คือ พราหมณ์
เท่าไร ชอบใจ อีกครั้ง กาญจนาก็ รัก

ป.ป.ป. (จารย์) - การ ชอบได้
นั้นน่าจะไม่ได้ รับโชคที่พึ่งใจนัก ขอปลัด
ที่รู้ ๆ อยู่ นั้นแหละ เรื่องเนื้อคู่ ไปรด
ระงับเสียก่อน จังจะดี ซากท่านดกกว่า
เนื้อคู่ เป็นคนสูงอายุนิดๆ คนไหนก็
ใช้ไม่ได้ทั้งนั้น บ้านที่อยู่ ย้ายเพื่อย้าย
เพราะ เป็นดวงดีอยู่แล้ว อ้อ, การ ที่
บรรณาธิการกำหนดให้ถามโชคชะตาเพียง

๓ ข้อ นั้น เพราะว่า พราหมณ์ แก่เฒ่าแล้ว
กำลังดวงชาตคดหายไป ถ้าจะนั่งดูให้ ผู้
หนึ่งผู้ใด คน เดียวก็ หาย ๆ ข้อ คน
ข้างหลัง ก็จะไม่ มีอะไร ได้ รับทำนาย
บ้าง อนิจจา ท่าน นะยังไม่รู้อะไร ครั้ง
ที่พราหมณ์อยู่ ที่สยามราชบุรี นะ บาง
คนพูดว่า จากระนั้นคำถาม มาถึง ๒ โทษประ
โยชน์ก็ไม่มีรู้ ว่า ข้างไปค้นเอามาจากไหน
ราวกับพราหมณ์เกิดมาสำหรับเขาคนเดียว
เท่า ๆ คราวนั้นถามปลัดขอให้ ถามกัน อย่าง
สมบูรณ์สมบูรณ์ไม่มีชอบเซวรี ก็ไม่ แน่ ที่สุดที่
พราหมณ์ จะไม่ แผลงกลับเมฆไปเสียอีก ถ้า
ใช่ ป.ป.ป. นั้นอ่านว่ากระไรนะ?

จันทร์ฉาย (พระนคร) - ได้ปลัดออก
ห้องทำนาย เต็มหนึ่ง ที่ได้ นาม ผู้ เขียน ว่า
“พราหมณ์” แต่ในนั้นเป็นด้านของ
บรรณาธิการนั้น - ผิดอย่างแน่นอน ที่เดียว
จริงของท่าน ได้ถามบรรณาธิการแล้ว

ตำรวจ ว่าเป็นความผิดผิดในเวลาปรี๊ด
แต่ก็การพดงผิดนานาประการก็เกิดขึ้น ก
ได้ รอดภัยไว้ ใน หน้า ของบรรณารักษ
แต่ที่ว่า เป็นเพราะการก่อ โปรดให้ภัย
สักก็ เกิด ขตาของท่านเมื่อเขาจัดมบรรณ
ถึงขนาดบดินกระ นน เทอะ ถ้าดี ดับ
พันไปแล้วจะคงตัวได้ด้วยตนเอง อีกครั้ง
เมื่อคุณทนาย คุณเดียน ถูกแล้ว บุตร
คนที่ ๓ เป็นหญิง ขตาคกว่าพ่อ แม่ ของ
ว่าจะได้ พง พายู เป็นอันมาก แต่สัก
อันนี้ไรค่อย จักหนอย (ให้ คา อันเป็น
ถูกเสียเป็นอย่างไร? อ้อ, ไม่ ไหวเสียการ
รักเพื่อน, เพื่อนเพื่อนก็ เรามุขานัก
อัน

ปรานี (พระนคร) - บรรณารักษ
เปลี่ยนดัดใหม่? เอ, เป็นหน้าที่หนอ
ก็จะต้องคอยด้วยหรือ? เมื่อ ปรานี
รู้จักบรรณารักษดี จนกระทั่งเข้าใจ
ได้ทั้งดั่งดั่งแล้ว ปรานีน่าจะคอยตนเอง
ได้ดังนี้ พราหมณ์ กับบรรณารักษ
จะรู้จักกันอย่างมาดก็เพียงการงาน ต่าง

ว่าคนเราจะชอบพอกันบ้างไม่ชอบหรือ?
อ้อ, ไม่ต้อง ชอบ บุญ ชอบคุณ หนักหนา
หรือ พราหมณ์ เป็นของปรา และทุกๆ
คนเสมอสำหรับ เนตรนารี ขตา เขามี
ความดีมาแต่ก่อนแต่อก - ใคร เห็น เป็น
ที่จำเวียนเนตร - โอ, หวานออกอย่างนี้จะ
ไม่จำเวียนเนตรอย่างไรได้ พราหมณ์เป็น
มีหญิงแก่งๆจำเวียน...! โอ้ย, ขอโทษ
เมื่อคุณเป็นคนดีชาวกรุงบ้าง แต่
จะร้อนใจเพราะเรื่องเจ้าชู้ รม กันไม่ใคร
ไหว วิธบ้างก็ไม่พองและเปนต์ มี
แล้วแต่ตอนพลุษา ๗ เป็น อย่างไร?
บอกพราหมณ์บ้างจะได้เตรียม ของขวัญ?

นายสีระพงษ์บรรเจิด (หัวดำ-
โพง) - ท่านว่าได้ตั้งผ้าเช็ดหน้าแพรงามๆ
ขึ้นไปให้ที่สยามราชูร์แต่ครั้งพราหมณ์
อยู่ที่นี่ เป็นการรางวัลที่ท่านถูกใจ
พราหมณ์ฟังแล้วก็ปลื้ม ทั้งๆที่ไม่ได้รับ
สักหนอย จะต้องไปอยู่ ในกระเบ้าของ
ใครก็เหลือรู้จริงๆ แต่พราหมณ์นั้น
ไม่ได้รับแน่นอนนัก อ้อ, พราหมณ์ถือ

พรตพรหมจรรย์นี้ ได้แต่มาหา รบไป
ต้องหน้าตาหมั่นใหม่เรียงใหม่ตามอัน
อุทิศกันหมั่นใหม่หน้าทีปฏิเสธรักทำไมจะ
ต้องเจาะจงให้ พรหม หนึ่ง ด้วย หรือ ?
เสียใจที่ จำทรงตามมือและ ทง นาม นี้ ไม่ ได้
จริง ๆ เพราะความมากมายเหลือเกิน เรื่อง
คำผิด คำคาบอจนทรัพย์ ยินดีที่มีมิตร
สหายอันจะละเลืยละลือจนวรกทงน จน
นี้ไม่ต้องการทำนายอะไรเลย หรือคุณพ
บรรเจิด ?

ปัญญา ประทีปกันนี้ - โห้พระเกิด
หลานชาย-อุ้งหัดเรียกพรหมณ์เป็นคุณ
ย่า ย่ามหลานอย่างนั้นก็จะเห็นจะต้องหา
ก้านदानไว้เป็นกำ ๆ เขะอะก็จะ กินน้ำ
มันระกำหรือยังคุดตาย ทำท่าจะรังเกียจ
กับผู้หญิงหรืออย่างไร ? ชาติหลานเป็น
คนฉลาด รักง่ายหน่ายเร็วใจคอกวนเดี้ยว
พี่น้องจะอาศัยพึ่งพาเราได้ แต่ ว่า ญาติ
ข้างพ่อมีดี จะผูกพันกันแน่ เมื่อคู่ เป็น
คนดีจะพึ่งพาได้ แต่ ต้องเป็นคน เนอ ถึงดี
ถ้าหญิงผิวขาวจะเป็นก็ดีกว่า ทงการ

ดีกว่าอย่างอื่น คนผิวขาว เป็น ชาย จะ ออก
ไหน เทานะพอหลายรายของคณย่า

อนงค์บุตร (สหพานอรพท) - “ขอ
ความดีความเจริญจงมีแก่ท่าน” ทาว่า
ยัง เราต้องยังง่ให้เหมือนกัน โอ, อุ้งหัด

ก็ความพรหมณ์นี้ มาตั้งแต่ สยาม ราชบุรี
นี้คงพรหมณ์ไม่เป็นขี้เถาไปเสีย ก่อนจะ
ครึ่งปี เจริญหรือท่าน ? จน กลิ่นให้ เป็น
หัว งามความกระหายเสียสละ ชาติ

ก่อนขึ้นช้างซาบพ มี ความเฉลียวฉลาด
พอคอง เห็นความเฉลียวฉลาด นั้น มีใคร
จะช่วยคอง เคยคองโยกย้ายที่ อยู่บ่อย ๆ
บ้างหรือเปล่า ? ตามราคา คองไปภาย

หน้า จะดี เมื่อน้อยไม่ได้ อาชีพ ทำการ
การ หรือมีนายอย่าเป็นอันขาด จะทำ
อะไรเป็นของตนเองยังจะเขาคิด รอดเนอ
คู่ เป็นคนเจรจาอ่อนหวานดีด้วย ขี้ขี ผิว
ดำหน้อยจึ่งจะดีจะได้กันเห็นจะดีของชาย ๒๕
๒๖ ปี ไรคนพอประมาณ มีหน้าบางที่จะ
คองย้ายทอ

สมเกษม (บ้านบาศร์) - การเอาเรือน
มีน้ำจะพบไรคต อาชีพทำทางมี เจ้านาย

ที่จะทำทุก ๆ สิ่งให้ดีขึ้นสำหรับท่านผู้อ่าน
ทั้งหลาย เราขอขอบคุณพ่วงคำขอบคุณ
หรือความดีของเรของมหาชนในสิ่งที่ดี
เราทำได้ เราขอขอบคุณพ่วงคำขอบคุณ
กับ "เนตรนารี" จะเป็นผู้เขาก็ค
อ่านโยน สิ่งสำหรับท่านจนกว่าจะเป็น
ทุกใจ

เรารับรองว่า ที่เราทำไปนี้เอง ยัง
ไม่ได้ขนาดที่พอ แต่เรานั้นพยายาม
เหลือเกินว่าเราจะ รุดไปข้างหลังในหอ
หย่อน - รุดไปในท่ามกลางเสียงล้อซึ่ง
ปรบปรบเราอยู่ ฉะนั้น
ของมหาชน คือทุกที่ที่เราจะมา
ของเรายังขึ้น เนตรนารี แล้วใจเราจะ
กตัญญูต่อมหาชนอย่างน

ในเล่ม ๑ เราบรรจุหนาแน่นด้วยเรื่อง
ของนักประพันธ์ได้รับบรรดาศักดิ์มีชื่อเสียงมา
แล้ว แต่เล่ม ๒ นี้จะมีนามของนัก
ประพันธ์น้อยบ้าง ก็คงจะอยู่ว่า ได้เป็น
เรื่องรองนามปากกา ซึ่งผ่านท่านมาแล้ว
เป็นอาคันตุก์ และนามปากกาอื่น ๆ เดี

ยอมรับของเรื่องของเราได้ ค่ะ ตลอด
สารบัญ

"มุลี" มาในเรื่องรักโลก วน
ชั้นของเธอ ซึ่งแปลกกว่าทุก ๆ เรื่องที่
เขียนมาแล้ว เป็นนิยายชีวิตที่หญิงอื่น
ได้เผชิญกับทางทุกข์ยาก โดยผลกรรม
อันหนึ่ง คนมิได้สร้างอันใดหนึ่ง แต่
จะเป็นเรื่องสั้น แต่กว่าเราได้จัดไว้ ให้
จบในเล่มนี้

เรื่องรอง "ราพวรรณ" จบในเล่ม
อย่างหนักแน่น ในจำนวนและเค้าโครง
"กุหลาบขาว" จบ "วงเวียน" ด้วย
การจบสิ้น และ "ทองแท้สศศรีทอง"
เขียน "เรื่องที่ไม่รู้จักจบ" มาเพื่อ
ท่านหัวเราะ จากวิธีเขียนใหม่ ๆ ของ
เราแม้จะเป็น เรื่อง สั้นสั้นก็เถอะ แต่ขนาด
ของเรื่องนี้ เป็น ขนาดที่เราวางใจสั้น
"ศรีจันทร์งาม" พา พระเอก นางเอก
เอกใจ ๆ มาต่อจากเล่ม ๑ โดยด่า
นวนเขียนแหลม กระจุ่ม กระจุ่มเช่นเคย
นอกจากนี้ก็คือ แผนกห้องต่าง ๆ ซึ่งเรา

ได้จัดตั้งรับใช้นาญมาเป็นผู้นำแก่ท่าน
อยู่ทุก ๆ ห้อง รอเชิญท่านผ่านชม และ
พักผ่อนตามอารมณ์นัก

ในประดาเรื่องท่านไม่รู้จักชื่อของ
เรา, เนตรนารีเดิม ซึ่งจะออกต่อจาก
เดิม “แก้วกาญจนา” ผู้ถึงแล้ว
ซึ่งการเขียนเรื่องรักเกมดอกได้ขยับ
เขียนนำพิศวง คราวนี้เราจะนำความ
แบบเขียน อย่าง นำพิศวงมาฝากท่านด้วย
วิธีการอันใหม่เขียนของเรา

เมื่อด้วยอันเป็นอันอย่างร้ายกาจของ
ผู้วิเศษ จะเป็น ของนั้นอันเดิมต่อไป
หรือเพียงแต่เพียงหัวใจ ก็ช่วงเกิด หรือ
ให้ท่านจงพิจารณาเรื่อง “เร” ของ
“พราหมณ์” ในเดิม น แล้ว
ท่านจะชอบได้ทันทีว่า ในโลกที่เราอยู่
นี้เป็นโลกของคนด้วย ๆ เราท่าน

ตั้งแต่เดินชกเรื่องหนึ่ง เนตรนารีเดิม
ท่าน ยังจะได้พบกับ “ยศวชิรเดย์”
ซึ่งเราจะพบกับท่านด้วยเรื่องของท่าน จะต้อง
แปลกเรา ในเรื่อง “แม่พระ”

ในจำนวนคนเขียน เรื่องดอกแก้ว แก้ว
คนอ่านหนังสือเก่า ๆ คงจะจำได้ว่ามีอยู่
๓ คนนี้ ได้มาใน “เนตรนารี” เดิม

๓ น คนแล้ว ชื่อเรื่องว่า “เมื่อเจ้า
จำปาศักดิ์เรือไปหาเจ้าจำ” แต่จะทำ
ให้อ่านแล้วขมได้หรือไม่ ย่อมไม่ใช่
ของยากเย็นที่ท่านจะคิดอ่านดูบ้าง

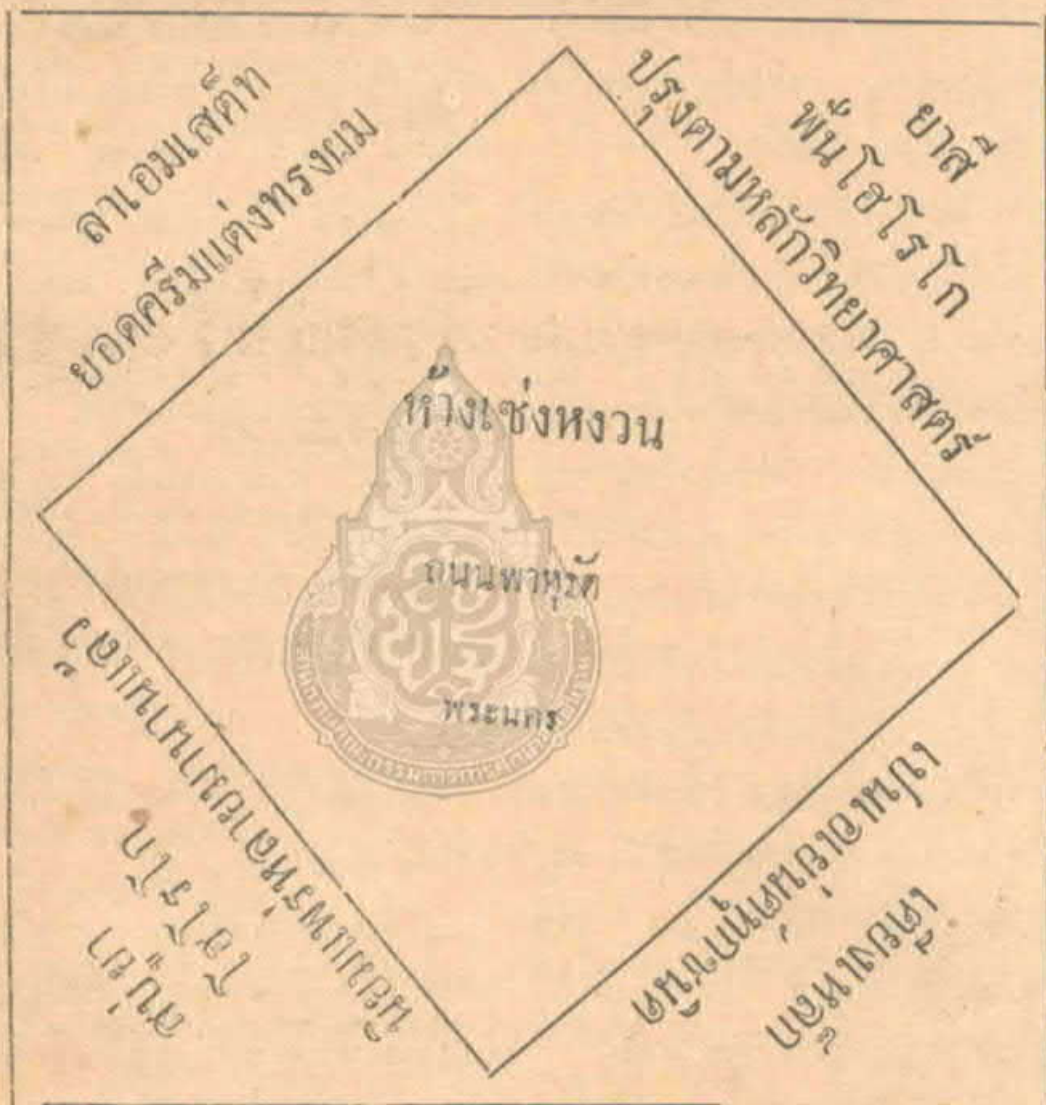
เขียน, ท่านต้องทึ่งใจให้ รินใจ
ว่าเนตร นารี เดิม ๓ ชื่อว่า น ๓ คนอ่าน
มีเรื่องชื่อ “แก้วกาญจนา” “พราหม
ณ์” “ยศวชิรเดย์” “เรชอนทร
กต”

สักคนและสำคัญ มาพร้อมกันในเนตร
นารีเดิม ๓

เดิมชกับเราไม่ต้องสงสัย แต่ท่าน
น่าจะพบทุก ๆ เรื่อง ทุก ๆ แบบก็เรียง
รายชื่อคดขยของเราเองอยู่แล้ว ในเรื่อง
ต้นกิดของเจ้าของเรื่องนั้น ๆ ถ้าเราควร
จะมีหลักอะไรสำหรับความ จำ สัก อันหนึ่ง
คณะเนตรนารี จะใช้หลักว่า

“หน้าเดิน!” และ เสนอไป!

ห้างแข่งหงวน

ถนนพาหุรัด จังหวัดพระนคร

